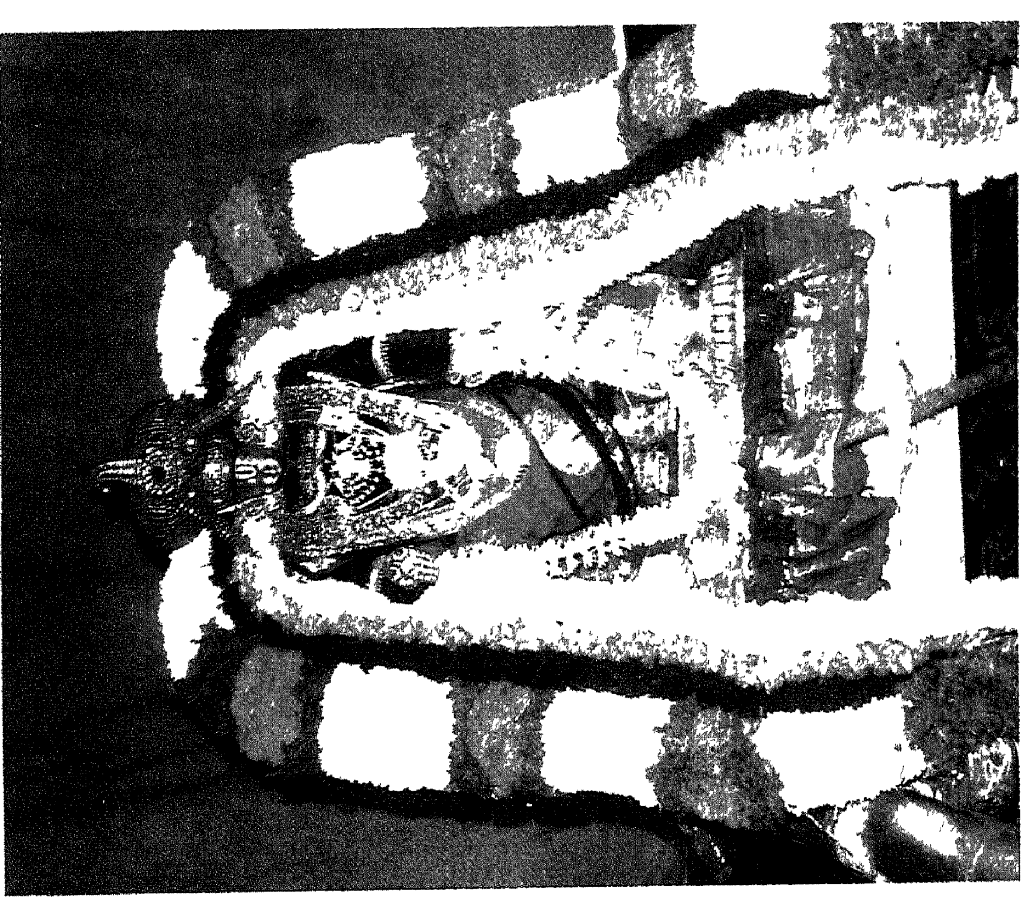
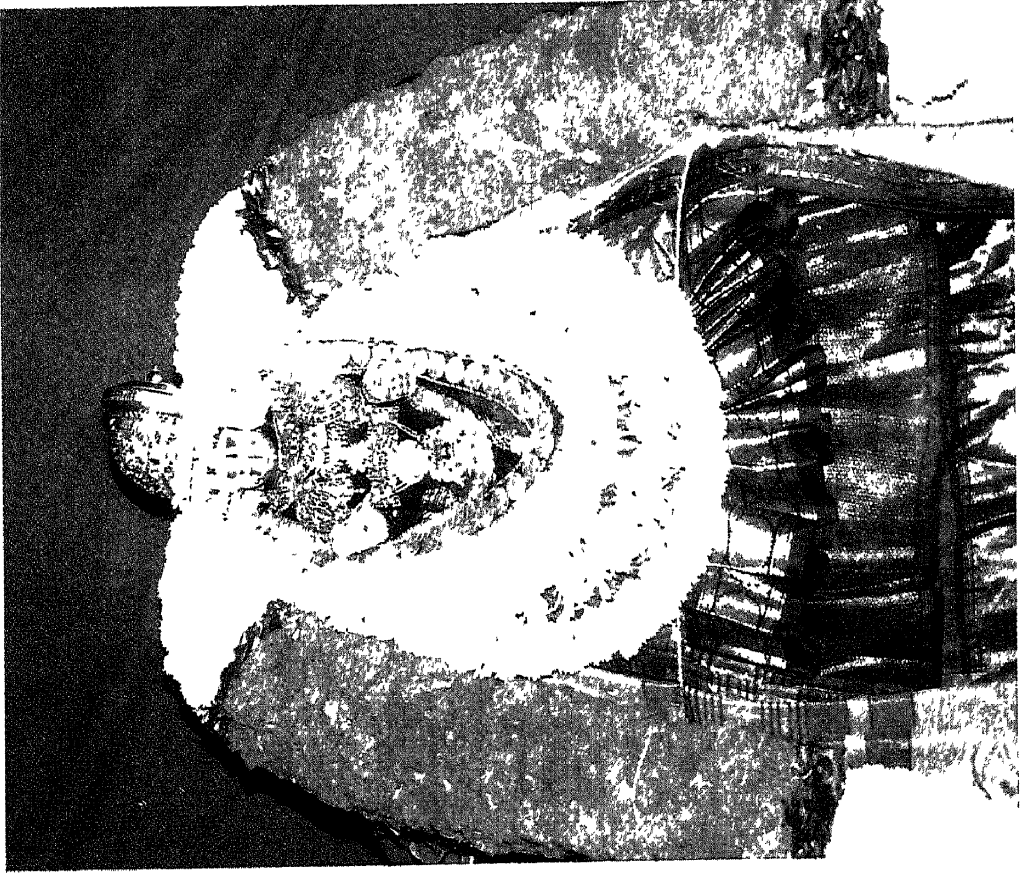

ஏப்ரல், 1995

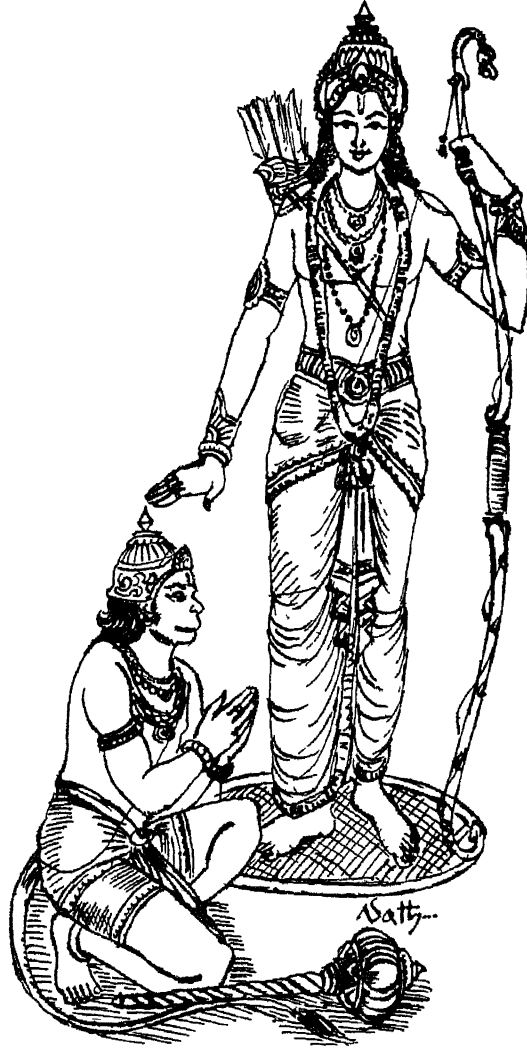
ஹப்தாக்கித்

விலை ரூ. 2/-

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தான சமய மாத இதழ்

நாட்டில் பிறந்தவர் நாரணற்கு ஆள் அன்றி ஆவரோ
 நாட்டில் பிறந்து படாதனபட்டு மனிசர்க்கா
 நாட்டை நலியும் அரக்கரை நாடித் தடிந்திட்டு
 நாட்டை அளித்து உய்யச் செய்து நடந்தமை கேட்டுமே?

[தன வாசியறியாத இககொடிய உலகத்திலே வந்து பிறந்து
 சமசாரிகளும் அனுபவிககாத துன்பங்களை அனுபவித்து, செயத
 நன்றிமறந்த மனிதர்களுக்காக உலகத்தைத் துன்புறுத்துகின்ற
 ராவணன் போன்ற அரக்கர்களைத் தேடிச்சென்று அழித்து,
 நாட்டைக் காப்பாற்றி, பிறகு திருநாட்டுக்கு நடந்த விஷ
 யங்களை கேட்டிருந்தும், அப்பெருமானுடைய திருக்குணங்கள்
 ாடயாடுகின்ற இந்நாட்டிலே பிறந்தவர்கள் நாராயணனாகிய
 அந்த இராமனுக்கு அல்லது மற்றவர்க்கும் ஆடபடுவார்களோ?
 (ஆடபடமாட்டார்கள்)].

---திருவாய்மொழி 7-5-2

ஸப்தகர்

ஏப்ரல் - 1995

தனிப்பிரதி ரூ. 2

மலர் 25

வருடச்சந்தா ரூ. 24

இதழ் 11

சிறப்பாசிரியர் .

உள்ளுறை

பக்கம்

திரு என் ரமேஷ்மார், ஐ.ஏ.எஸ்.
செயலாட்சித்தலைவர்,
தி.தி.தேவஸ்தானம்,
திருப்பதி

சேஷசயனம்

... 5

முழுட்சப்படி

.. 8

மதுரகவி ஆழ்வார

... 11

ஆசிரியர்:

தனிமையின் தனிப்பெருமை

... 16

திரு என் எஸ் ராமமூர்த்தி, எம்.ஏ.,

கம்பனின் பாரவையில

செப்புத்திருமேனிகள்

. 22

அச்சிடுபவர்:

திரு பி. மோகன்ராவ்,

சைவம் காணும் உய்யும் வழி

. 24

மேலாளர்,

ஸஹஸர நாமம்

. 27

தி.தி.தேவஸ்தான அச்சகம்,

ஆனமீக கதம்பம்

.. 30

திருப்பதி.

பகவத கீதை

. 33

பிரதிகளுக்கும்:

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்

.. 36

EDITOR,

"Sapthagiri"

வைணவ வழக்குச் சொற்களும்

பொருள்களும்

. 39

T T.D., Tirupati.

அட்டைப்பட விளக்கம்

முகப்பட்டை

: திருத்தாயாரும் தீனதயாளனும்

முதல் உள்ளடடை

: ஹனுமந்த வாகனத்தில் "வேங்கடராமன்" திருமலை.

2-வது உள்ளடடை

: வசந்தோதஸவம் - திருமலை

பின்னடடை

: அரிய இயற்கை கலவளைவு - திருமலை.

1466/15H

உங்களுடன்...

கா குததன கதையும், கண்ணன கதையும் இந்திய சமய இலக்கிய உலகத்தின் இருகண்கள் தாம். மறுபபாரிலலை. எனினும், கண்ணனை விட இராமன் நம்மை சற்றே தன் பக்கம் ஈர்க்கின்றான். ஏன்? பாகவதத்திலும், பாரதத்திலும் கண்ணன் உள்ளிட்டு மூன்று நான்கு பேரதான் நம்முன் நிழலாடுகின்றனர். ஆனால் இராமாயணத்தில் சபரி, குகன், சடாயு, அங்கதன், வாலி, குமபகரணன் போன்ற வநதுபோகும் சிறு பாததிரங்கள் கூட இராமனைப் பற்றி நினைக்கும்போதே அவையும் நெஞ்சில் நிழலாடுகின்றன. ஏன்! கண்ணன் கதையில் வரும் பாததிரங்கள் பெரும்பான்மை 'இரயில் பிரயாணங்கள்' போன்று, அப்பாததிரங்களை நாம் நினைக்கும்போது மட்டுமே நம் சிந்தனையைத் தொடுகின்றன ஆனால், இராமாயணப் பாததிரங்கள் பெரும்பான்மை நம் 'உறவு'களாக நமக்குத் தோன்றுகின்றன. மகாபாரதத்தில் வாழ்க்கையைப் பாடங்கள் 'நேரிடையாகக் கூறப்படுகின்றன ஆனால் இராமாயணத்தில் அப்பாடங்கள், உணர்ச்சிப்பூர்வமாக நடத்திக் காட்டப்பட்டு நம்மை அப்பாததிரங்களுடன் இணைத்துவிடச் செய்கின்றன. இராமகாவியத்தில் வாழ்க்கையின் உண்மைச்சூழலை யதார்த்த உண்மைகளை ஒருமனித நிலையில் நின்று எதிரகொண்டு எதுவாழ்க்கை, வாழ்க்கையின் பயன் என்ன என்ற தத்துவ விளக்கங்களை நடைமுறையில் கதாபாத்திரங்களின் மூலம் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. ஆம், 'கண்ணன்' வாழ்க்கையின் 'இலக்கணம்' என்றால் 'இராமன்' அவ் இலக்கணம் வகுத்திட வழிவகுத்த ஒரு வாழ்க்கை 'இலக்கியம்' என்று துணிந்து கூறலாம் உலக இலக்கியங்களில் பல இனம், இடம், மொழி கடந்து சிறந்து விளங்கியபோது, இராமகாதை மேற்கூறியவற்றையும் சேர்த்து, வயது, நிலை, காலம், கலாசாரம் எனும் பாகுபாடுகளையும் கடந்து எல்லோரையும் கவரவதால்தான் இராமாயணம் பாரதத்திற்கு மட்டுமின்றி பல கீழைநாடுகளுக்கும் உரிமையாக விளங்குவதைக் காணலாம்.

இராமாயணத்தைப் பற்றி 'ஸபதகிரி'யானது பல கோணங்களில் 'உங்களுடன்' கருத துக்கள் பரிமாறிக் கொண்டாலும், அக்காவியம் பழமைக்கும் பழமையாய் புதுமைக்கும் புதுமையாய் விளங்குவதால், மறுபடியும் அவ் இராமன் பெருமைபேசி அவன் வழி மானிடம் மேலும் மேன்மையுறவே வழிதேடுகின்றது 'ஸபதகிரி'. வாழ்க்கை என்பது எவ்வாறுவது வாழலாம் என்பதைவிட இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என்று கொள்வதே நம்மை மேன்மையு றுத்தும் சிறந்த வழியாகும். அதுதான் இராமாயணம் கூறும் அடிப்படை அறிவுரையாகும் மகாத்மா காந்தி அடிசுளார் அரசியலில் அதாவது சுதந்திர வேளவியில் முழுமூச்சுடன் ஈடுபட்டிருந்த போதும், நாடே போற்றும் நாயகனாக விளங்கியபோதும், தன் கொள்கையில் சிறிதும் வழுவாது, சாதாரண இந்தியனின் வாழ்க்கை நிலையினை மனதிற்கொண்டு இடுப்பில் கட்டிய அரை ஆடையுடனேயே, அனலிய மண்ணில் இந்தியாவின் சார்பில், வலலுநர்களும் அறிஞர்களும் கூடியிருந்த கட்டத்தில் கலந்து கொண்டதற்குக் காரணம், அவ் இராமாயணத்தின் பாதிப்பேயாகும் ஆடம்பரத்திற்கு அடிமையாகாது, சத்தியத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு வாழ்ந்து, திரேதாயுகத்திற்கும் கலியுகத்திற்கும் உள்ள இடைவெளியினை இல்லாமற் செய்வது எனிது என்பதை உணரத்திகாட்டினார்.

இராமன் இறையவதாரம் என்றாலும், அரக்கர்களை அழிக்கவே பிறந்தார் என்றாலும் அவர் பிறந்தது முதல் முடிசூட்டிக்கொள்ளும் வரை, சத்தியத்தின் பின்னணியில் ஒரு மனிதனிடம் இருக்கவேண்டிய உணர்வுகளை, அவன் ஆற்றவேண்டிய கடமைகளை, பொறுப் புக்களை தன்னகத்தே கொண்டு மனிதனும் மகானாகலாம், புண்ணிய புருஷனாகலாம் என்பதற்கு ஒரு முன்னுதாரணமாக வாழ்ந்து காட்டினார். 'ஒரு சொல், ஒருவில, ஒரு இல்' எனும் சொற்களுக்கு உரியவரான இராமன் இன்றைய இளைய தலைமுறையினர்க்கு நம்பிக்கையுட்படும் வழிகாட்டியாகவும் திகழ்ந்தான். சொல்காசகாமை, கடமையாற்றாமை,

அறவழி ஒழுகாமை, பெணமை போற்றாமை, நட்பு பாராட்டாமை, எளியோர்க்கு உதவாமை, அறிவுரை ஏற்காமை போன்ற பல குறைபாடுகளினால் நாளும் அல்லறும் இன்றைய இந்திய மண்ணின் தனி மனிதனுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் கலங்கரை விளக்கமாக இராமாயணம் விளங்குகின்றது சமுதாயத்தைத் திருத்தும்முகத்தான இயற்றப்படும் காவியமே காலத்தை வெல்லும் வாழ்க்கை இலக்கியமாக திகழ்ந்திடும. “வாலமீகி கிரிஸம் பூதா ராம ஸாகர காமின் ! புனாது புவனம் புணயா ராமாயண மஹாநதீ” என்றவாறு, உடல் உள்ள அழகுகளைப் போக்கும் புனிதநீராகிய கங்கைக்கும் ஒப்பிடப்படும் இராமாயணமானது தனி மனிதனைப் புடம்போட்டு புனிதப்படுத்தும் மாபெரும் வேளவியாகத் திகழ்கின்றது. கொலை, கொள்ளை, பொய் எனும் குற்றங்களைத் தண்டனை மூலமாக களையலாம், அல்லது குறைக்கலாம். மனித மன உணர்வுகளை, சிந்தனையை, உடல் உணர்ச்சிகளைத் தூண்டிவிடும் மிகப்பெரிய நோய் காமமாகும் அக்காமத்தீயானது புகழ், பதவி, ஆற்றல், செல்வம், குடிப்பிறப்பு போன்ற எல்லாவற்றையும் - ஒரு கணத்தில் பொசுக்கிவிடும் தீப்பண்பாகும் இதனைத்தான் இராவணனது இறுதிமுடிவு எடுத்துக்கூறும் அறிவுரையாகும் இராமனுடன் கானகம் செல்ல தாய் கௌசலையை முற்பட்டபோது, கணவனுக்குப் பணிவிடை செய்யும் வாய்ப்பே ஒரு பெண்ணுக்கு மாபெரும் விரதம் என்று பலவாறு இராமன் கூறிய செய்திகளே இன்றைய பெண்ணினத்திற்குத் தேவையான அறிவுரையாகும். மறைந்திருந்து கொன்ற பாவப் பழிச்சொல்லை, பிறன் மனைவியை விழைந்த வாலியைக் கொன்றதன் மூலம் இராமன் பெற்றாலும், அறத்தைக் காப்பாற்ற, அவன் மேற்கொண்ட கடமை உணர்வு, கொள்கை ஈடுபாடு வாழ்க்கையின் பலவேறு நிலையினர்க்குத் தேவையான பண்புகளாகும். எந்த நிலையிலும் ‘சகோதரத்துவம்’ சின்னாபின்னமாகக்கூடாது என்பதற்கு இராமன் தடுத்தாலும் இராமனுடன் கானகம் உடன் ஏகிய லக்ஷ்மணனும், வனவாசம் முடிந்து இராமன் அயோத்திக்குத் திரும்புவரை தவக்கோலம் கொண்டிருந்த பரதனும் சிறந்த வழிகாட்டிகளாவர நட்பிற்கு மொழியோ, இனமோ, இடமோ, வாழ்க்கைநிலையோ, உடல் தோற்றமோ தடைகளல்ல என்பதற்கு இராமனுடன் நட்பு பூண்ட சுசரீவன், அனுமன், குகன், வீடணன் போன்றோர் எடுத்துக்காட்டுகளாவர ஆண்டவன் பகதனின் உள்ளத்தைப் பார்க்கின்றானே தவிர, ஆடம்பரமான ஆரவாரமான சடங்குகளையல்ல என்பதை சபரி-இராமன் சந்திப்பு எடுத்துக்கூறும்.

கற்கண்டை எப்பககம் சுவைத்தாலும் இனிக்கும் என்றவாறு, கதாபாத்திரங்கள், கதை நிகழ்ச்சிகள், கவிஞன் கூற்று என்று இராமாயணம் முழுவதும், போற்றுதற்குரிய உயர்ந்த சிந்தனை, சிறந்த குறிகளோள் ஆகியவற்றின் பின்னணியில் எழுப்பப்பட்டுள்ள மாபெரும் மாளிகையாகும். அம்மாளிகையின் வனப்பையும் வண்ணத்தையும் அம்மாளிகையில் நுழைந்து ஒரு நோட்டம் விட்டாலன்றி அவற்றை அறிந்து அனுபவித்து இன்புற முடியாது என்பதே பேருண்மை அதற்கு அச்சீதாராமனின் திருவடிகளையே சரணு புகுந்து அவன் காட்டிய வாழ்க்கைப் பாதையில் பயணித்து நம்மை நாம் மேம்படுத்திக்கொள்வோமாக!

நன்மையும் செல்வமும் நாளும் நலகுமே

தினமையும் பாவமும் சிதைந்து தேயுமே

சென்மமும் மரணமும் இன்றித் தீருமே

இமமையே ராம வென்றிரண்டெழுத்தினால்

இந்துக்களாகிய நாம இயற்கையாகவே எப்பொருளையும், கலலையும், புல்லையும் கூட தத்துவகண்ணோட்டத்துடன் நோக்கும் வழக்கம் கொண்டுள்ளோம்.

கவியுள்ளம் படைத்த நம முன்னோர்கள் தாம் பெற்ற ஞானத்தை நமக்கு உணர்த்தவும், நமது மனம் பகதி உணரவில்லையிப்படின ஈடுபடுவதற்கு வசதியாக இருப்பதற்கும், தங்கமலை, பாற்கடல், தேவநதி, வெள்ளையானை, பாம்புபடுகை, காமதேனு, கற்பக

விருட்சம் போன்ற ஏராளமான உருவகங்களை விட்டுச் சென்றுள்ளனர்.

மேற்படி உருவகங்களில் முதன்மையானது பாற்கடலில் பாம்புப்படுகையில் பள்ளி கொண்டுள்ள பரந்தாமனது வடிவம். 'சாந்தாகாரம் புஜகசயனம்..' என்று விஷ்ணுவை இவ்வுருவில் தியானிப்பது வைணவ வழிபாட்டு முறையில் பிரபலமானது.

பாற்கடல் என்ற நீர்பரப்பு உண்மையிலேயே உள்ளதென

றும், அதுவே வைகுந்தம் என்றும் வைணவ ஆசாரியர்கள் உபதேசித்துள்ளனர். நாம பாற்கடலைத் தரிசிக்க முடியும் என்றும் அவர்கள் நம்புகின்றனர். அதற்கு அவர்கள் கூறும் நிபந்தனையாவது உடல், உளம், உலகம் ஆகிய மூன்றின் மீதும் நமக்குள்ள மையல் நீங்க வேண்டும்.

இதை மனத்தத்துவ முறையிலும் விளக்கலாம். நமது மனம் ஒரு கடல் போன்றது. சிற்றினப்பங்கள் எனலும் சுருமீன்கள் திரியும் இக்கடலில் ஆள்

சேஷ சயனம்

டாக்டர் என். ஸ்ரீதரன் - புதுக்கோட்டை

உயரத்திற்கு ஆசை அலைகள் எழுந்தவண்ணம் உள்ளன இந்தக் கொந்தளிப்பில் கடவுள் என்ற கரை நம் கண்ணிற்குத் தென்படுவதில்லை.

இந்தக் கடலை அலையற்ற பாறகடலாக மாற்ற வேண்டும். நம் மனத்தை வைகுந்தமாக மாற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். உறவும் பிரிவும் ஒன்றெனக் கருதி, இன்பதுன்பங்களால் பாதிக்கப்படாமல், நடுநிலைமையோடு வாழப் பயிற்சி செய்தால், சலனங்களும், சபலங்களும், சஞ்சலங்களும் நீங்கி, நம் மனம் பாறகடலாகி அதில் விஷ்ணு எழுந்தருளக்கூடிய திருதியைப் பெற்றுவிடுவோம்.

ஒருவரை நாறகாலியில் அமரத்தினால் சிறிதுநேரம் கழித்து எழுந்து போய்விடுவார்படுக்கையை விரித்து உறங்கச்செய்துவிட்டால் அவர்பல மணிநேரம் நமஸீட்டிலேயே தங்கிவிடுவார இந்த யுகதியைப் பயன்படுத்தி வைணவ ஆச்சாரியர்கள் தங்கள் மனத்தில் திருமாலைப் படுக்க வைத்துவிட்டனர். இதேபோல நாமும் மனத்தைப் பாறகடலாகிக் கொண்ட பிறகு அங்குத் திருமால் தங்கி உறங்குவதற்கு வசதியாக படுக்கைக்கு நாம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

நம் மனம் பல அடுக்குகளைக் கொண்டது மேல் மனம் மேலோட்டமான வாழ்க்கையுடன் தொடர்புள்ளது மனத்தின் உள்ளே செல்லச்செல்ல அதன் தரம் உயர்ந்து கொண்டே செல்கிறது இறுதியில் கருப்பொருளாக, அருவ நிலையில் உள்ளதே நம் ஆதமா என்பது.

நாம் உறங்குகையில் உடல்

நினைவு, உடைமைகளின் மீது பற்று, உறவினர்களின் மீது பாசம் ஆகிய எல்லாவற்றையும் இழந்ததைப் போன்ற நிலைமையில் உள்ளோம். அப்போதும் ஆதமா என்பது இழக்கப்படாமல் இயங்குகிறது. உறக்கத்தில் நம் உடல் பிணம் போல கிடப்பினும் நாம் உயிருடன்தான் உள்ளோம் என்று எவ்வாறே ஆதமா நமக்கு சமிக்ஞை கொடுக்கிறது.

இவ்வாறு, எல்லாம் இழக்கப்படாலும் எது இழக்கப்படாமல் நிரந்தரமாக மிஞ்சி நிற்கிறதோ அதுவே ஆதமா. மிச்சம் என்பதை வடமொழியில் 'ஷேஷ' என்று குறிப்பிடுவர். ஆகவே ஆதமாதான் சேஷன். இதில் விஷ்ணு வீற்றிருப்பது தான் சேஷசயனம்.

ஆசை அலைகள் அடங்கிப் போனால் மனம் பாறகடலாகிவிடும் உடல் முதலியவற்றின் மீது பற்று குறைந்தால் சேஷன் என்று ஆதமா படுக்கைபோல தயாராகி விஷ்ணுவின் வருகைக்குக் காத்திருக்கும். இடம் வசதியாக இருந்தால் நாம் காலை நீட்டிச் சாயந்திருப்பது போல பண்பட்ட ஆதமாவைப் பரமாத்மா தனது வாசஸ்தலமாகத் தேர்ந்தெடுத்து அங்கு செளகரியமாக வீற்றிருக்கிறது ஆதமா உருவமற்றது என்பதால் அதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள ஓர் உருவம் தேவைப்படவே பாம்பின் வடிவம் நிரணயிக்கப்பட்டது. இதற்குக் காரணமுண்டு.

உலகிலுள்ள எண்ணற்ற உயிரினங்களில் பாம்புதான் அதிகமான மக்களால் வணங்கப்படுகிறது பாம்பை வழிபடாதவர்களும் அதைக் கண்டு பிரமிக்கின்றனர்.

சமய நூல்களிலும், இலக்கியத்திலும் பாம்பே அதிகமாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. மனித மனத்தைப் பாம்பு அவ்வளவு ஆக்கிரமித்துள்ளது.

பாம்புகளின் நீண்ட பளபளப்பான அழகிய உடல், கண்ணால் 'கேட்கும்' சக்தி (சக்ஷுச்ச்ரவா) தொந்தரவு செய்யாத வரையிலும் அமைதியாகச் செல்லும் அதன் இயல்பு, மந்திரம் அல்லது சத்தியத்திற்கு அது கட்டுப்பாடும் என்ற நம்பிக்கை, அதன் அதிசய சக்திகள் பற்றிய பரம்பரைச் செய்திகள் ஆகியவை பாம்பிற்கு விசேஷமான அந்தஸ்தைப் பெற்றுத் தந்துள்ளன. ஆகவே இந்தக்கூகளை பாம்பைச் சிவனுக்கு ஆபரணமாகச் சூட்டியும், விஷ்ணுவிற்குப் படுக்கையாக விரித்தும் மகிழ்ந்தனர்.

பாறகடலுடன் சம்பந்தப்பட்ட உருவத்தில் பாம்புப் படுக்கை நம் ஆத்மாவைக் குறிக்கிறது. பாம்பு தாவரங்களைப் பாதிப்பதில்லை. அது விலங்குகளை ஓரளவே தடுமாறச் செய்கிறது. ஆனால், அது மனிதனை விழிப்பு, கனவு என்ற இருநிலைகளிலும் பாதிக்கிறது. இதே போல ஆதமா தாவரங்களில் ஐட நிலையில் இருக்கிறது. விலங்குகளுக்குக் கனவு நிலையில் மட்டும் சலனத்தை ஏற்படுத்துகிறது. மனிதனிடம் மட்டுமே அதன் விழிப்பு நிலையிலும் இயங்குகிறது எனவே மனிதன் சுயநினைவுடன் ஆத்மாவில் இறைவனை நிறுத்திப் பக்தியில் ஈடுபட முடியும். பாம்புப் படுக்கையில் விஷ்ணுவைச் சயனிக்கச் செய்து அந்த உருவத்தைத் தியானிக்க முடியும்.

பாம்பால் நேரகோடு போல நகரமுடிவதில்லை. அது

வளைந்து நெளிந்தே செல்லும். ஆத்மா அருவமாய் ஊடுருவியிருக்கும். நம் ஆழ்மனமும் எளிதில் பின்பற்ற முடியாத ரகசிய முறையில் இயங்குகிறது. இந்த உள்மனத்தின் சிந்தனைக்கு - ஆத்ம சிந்தனைக்கு - எல்லை கிடையாது. எனவே ஆத்மாவாகிய ஆதிசேஷனுக்கு அனந்தன (எல்லையற்றவன்) என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. மேலும் நமது ஆத்ம சகதியும் பாம்பு வடிவத்தில்தான் வர்ணிக்கப்படுகிறது.

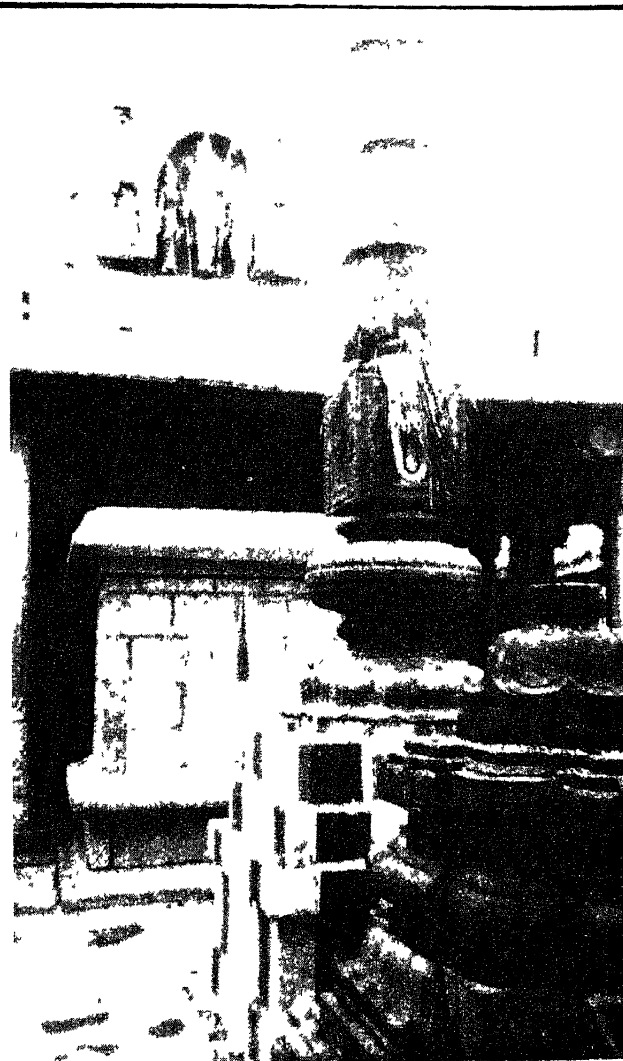
குண்டலினி என்று கூறப்படும் இந்த சகதி நமது முதுகெலும்பின் அடியில் அமைதியாக உள்ளது. இது பாம்புபோல் சுருண்டிருக்கும். இது மூன்றரைச் சுருள்கள் உடையது. முகம் கீழ்நோக்கி இருக்கும். இது விழித்து, படிப்படியாக ஆறு நிலைகளைக் கடந்து உச்சநதலையில் உள்ள ஸஹஸ்ரார கமலத்திற்குப் போய்ச் சேர்வேண்டும். அப்போது, பாம்புப்படுகையில் விஷ்ணு எழுந்தருளி யோக நித்திரை கொள்வதைப்போல, ஆத்மாவில் பரமாத்மா பிரசன்னமாகி, அந்நால் பரவசம் ஏற்பட்டு, சமாதிநிலை கூடுகிறது. இந்த சமாதிநிலையே ஆத்மசகதியின் ஞானத்துயில் எனலாம். இத்துயில் பாம்புப் படுகையில் விஷ்ணுவின் யோக நித்திரையின் பிரதிபலிப்பாகும்.

வைணவம் உலகைப் பொய என்று கூறாமல் மாயை அல்லது மாயத் தோற்றம் என்றே உரைக்கிறது. இதற்கேற்ப நாரதர் சனக்குமாரரிடம் சொல்கிறார்: “நான் என்று சொல்லும் போதே நீங்கள் என்று இன்னொருவர் இருப்பது நிச்சயமாகிறது. நானும் நீங்களும் இருப்பது நிச்சயமெனில் நாம்

சந்திக்கும் இடமாகிய உலகம் என்ற ஒன்றிருப்பதும் நிச்சயமாகிறது. உயிருடன் உள்ளவரையில் உடல் நமது ஆத்மாவின் வாகனமாக விளங்குவதால் உடல் உலவுகின்ற உலகம் என்ற தோற்றத்தைப் புறக்கணிக்க முடியாது. எனிலும் அதே சயமம், உலகப்பற்று மேலோங்கினால், நமது ஆத்மாவில் பரமாத்மா பிரவேசிப்பது தடைப்படும். ஆகவே, உலகின் வசப்பட்டு அதைத் தலையில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு துள்ளாமல் அதை வசப்படுத்தி நமது காலடியின் கீழ் வைத்திருக்க வேண்டும்.” ஆகவேதான்

சேஷசயனக் காட்சியில் உலக ஐஸ்வர்ய தேவதையாகிய மகாலக்ஷ்மி விஷ்ணுவின் காலடியில் இடம் பெறுகிறார்.

மனத்தைத் தூய்மைப்படுத்திப் பாற்கடலாகி, பற்றுக்களை விட்டொழித்தபின் மிருகியிருக்கின்ற ஆத்மாவை ஆதிசேஷனாகி மகாவிஷ்ணு அதிலவீற்றிருக்க முயற்சியெடுப்பதற்காக சேஷசயனக் காட்சியைத் தியானிக்க வேண்டும். இதன் மூலம் நாம் வைகுந்தத்தின் பேரானந்த நிலையைப் பூலோக வாழ்க்கையிலேயே உணரும் பேறு பெறுவோம்.

கொடிமரம் -
ஸ்ரீ ஏரினத்த இராமர் னேயில் - மதுராத்தகம்.

முழுச்சுப்படி

திரு. மாருதிதாஸன் - காஞ்சிபுரம்.

மூலம் : 211

“மாம - ஸரவரக்ஷகனாய, உனக்குக் கையாளாய, உன்னி சைவு பாரதது, உன தோஷத தைப போகயமாகக் கொண்டு,

உனக்குப் புகலாய, நீர சுடுமாப போலே சேரப்பாரே பிரிக்கும் போதும் விடமாட்டாதே ரக்ஷிக கிற என்னை.”

1) மாம - எனபதன் பொருள் யாது?

‘மாம’ எனபதற்கு ‘என்னை’ எனபது பொருள். ஸரவதர மாந, பரிதயஜய, மாம, ஏகம், சரணம், வரஜ எனபதில் உள்ள ஆறு பதங்களில் மூன்றாம் பதம் ‘மாம’ எனபது. இது இங்கு பகவானை (கண்ணபிரானை)க் குறிக்கும்

“எல்லாவற்றையும் காப்ப வனாய், அருச சுன்னாகிய உனக்குத் தொண்டனாய், உன உடன்பாட்டை நோக்கி உன குற்றத்தைக் குண மாய்க் கொண்டு உனக்குத் தஞ்சமாய், குளிரந்த நீரே சுடுதல் போன்று, கூட்டுவிப்பவரே, பிரிக்குங்காலும், கைவிடாமல காகுகின்ற என்னை” என்பது ‘மாம’ எனனும் சொல்லுக்குப் பொருளாகும்.

கண்ணபிரான அரசுகனனை முன்னிலையாய வைத்துச் சொல்லுமிடமான இங்கு ‘யாவற்றையும் காததல்’ எனபது முதலாக உள்ள சிறப்புப் பொருள்கள் பலவும் தோன்றும எனபது பிள்ளையுலகாசிரியரின திருவுள்ளக் கருத்தாம்.

மூலம் : 212

“இததால - பரவயூஹங்களையும தேவதாந்தரயாமிதவததையும தவிரககிறது.”

1) ‘மாம’ எனனும் அவதாரவடிவைக் கண்ணபிரான காட்டிக் கூறுவதால், தவிரகப்படுவனவாகக் கூறப்படுபவை யாவை?

கண்ணபிரான விசுவரூபம் கொண்டுள்ளார். எனினும், எளிதாகப் பற்றப்படும் பொருளாகத் தன்னைக் குறிப்பிடுகிறார் இதனால் பரதத்துவ நிலையையும், விபூச நிலையையும், மற்றைய தேவதைகளிடம் அந்நரயாமியா

யிருக்கும் நிலையையும் தவிரக் கப்படுவனவாகக் கூறுகிறார்.

மூலம் : 213

“தரம் ஸமஸத்தாபநம் பண்ணப் பிறந்தவன் தானே ‘ஸரவ தரமங்களையும் விட்டு எனனைப் பற்று’ என்கையாலே, ஸாக்ஷாத் தரமம் தானே என்கிறது.”

1) நேரே பயனைக் கொடுக்கக்கூடிய தரும் எது?

நேரே பயனைக் கொடுக்கக் கூடிய தரும் பகவான் ஒருவனே! ஸாக்ஷாத் தருமமாகப் பகவான் மட்டுமே உள்ளான்,

“தரம் ஸமஸத்தாபநாரத்தாய ஸம்பவாமி” என்று தரமத்தை நிலைநாட்டுவதற்கென்றே வந்து அவதரித்தவன் பெருமானாகிய கண்ணபிரான்!

அகண்ணபிரானே “மோட்சத்திற்குச் சாதனங்கள் எனக்குறிக்கப்பட்ட எல்லாத் தருமங்களையும் விட்டுவிட்டு ஒருவனை மட்டுமே பற்றுவாயாக!” என்று கூறுகிறார்.

எனவே, அப்பெருமானே சாட்சாத் தருமம் எனப்பது தெளிவாகிறது. எனவே, பிற சாதனங்களையாவும் நேரே பயனைத் தரத் தக்க தருமங்கள் அல்ல என்பதும், பகவான் ஒருவனே நேரே பயனைத் தரும் தருமமாக இருக்கிறார் என்பதும் தெளிவாகப் புலப்படும்.

மூலம் : 214

“இதனால் விட்ட ஸாதநங்களின் ஏற்றஞ் சொல்லுகிறது”

1) இதனால் சொல்லப்படுவது யாது?

இதனால் விட்டுவிட்ட உபாயங்களாகிற கனம் ஞான பகதி

ஏப்ரல், 1995

9

களைக் காட்டிலும், பெருமானாகிற இவ்வுபாயத்துக்கு உள்ள ஏற்றம் சொல்லப்படுகிறது.

மூலம் : 215

“அதாவது - ஸித்தமாய் பரம சேதநமாய், ஸர்வ சக்தியாய், நிரபாயமாய், பராபதமாய், ஸஹாயாததர நிரபேக்ஷமாயிருக்கை”

1) பெருமானாகிய இவ்வுபாயம் இருக்கும் நிலையை விவரிக்க.

பெருமானாகிற உபாயம் சேதனனின் முயற்சியினால் கைகூடுவதாக இல்லாமல் ப்ழமையாயுள்ள தருமமாய் இருக்கிறது.

எனவே இததரும் சித்தமாய், மேலான ஞானமுடையதாய், எல்லா வன்மைகளையும் பெற்றிருப்பதாய், சேதனனால் இயற்றப்படாததாய் இருக்கிறது.

ஆகவே யாதோர் அபாயமுற்றதாய், பரதந்திரனான சேதனனுடைய சொரூபத்துக்கு ஏற்றதாய், வேறொரு துணையையும் விருமபாததாய் இருப்பதாகும்.

மூலம் : 216

“மற்றை உபாயங்கள் ஸாதயங்களாகையாலே, ஸ்வரூப ஸித்தியில் சேதநனை அபேக்ஷித்திருக்கும்; அசேதநங்களுமாய், அசக்தங்களுமாயிருக்கையாலே காரய ஸித்தியில் ஈசவரனை அபேக்ஷித்திருக்கும்; இந்த உபாயம் அவற்றுக்கு எதிர்த்தட்டாயிருக்கையாலே, இதர நிரபேக்ஷமாயிருக்கும்.”

1) பகவானைத் தவிர வேறொரு துணை எதுவும் வேண்டுவதில்லை என்பது ஏன்?

கனம் ஞான பக்திகளாகிற மற்ற உபாயங்கள் சேதனனுடைய முயற்சியாலேயே நிறைவேறத்தக்கனவாய் இருக்கின்றன. எனவே, அவ்வுபாயங்கள் சேதனனுடைய முயற்சியையே எதிர்பார்த்து நின்றிருக்கும். மேலும் அவை சேதனன் செய்ய வேண்டுவனவற்றை அறிவிப்பதற்கும், அவற்றைச் செய்து நிறைவேற்றுவதற்கும் தக்க ஞான சக்திகளைப் பெறுகின்றன.

எனவே சேதனன் வெறுக்கும் செயல்களைப் போக்கியும், அவன் விருமபும செயல்களை அவனுக்கு அளித்தும், அவனைப் பாதுகாப்பதற்காகப் பேரறிவும் பேராற்றலும் வாயந்த பெருமானையே இவ்வுபாயங்கள் எதிர்பார்த்து நிற்க வேண்டியுள்ளன.

ஆனால் பெருமானாகிற உபாயமோ பேரறிவும் பேராற்றலும் உடையதாக இருப்பதால் சேதனனைப் பாதுகாக்க வேறு எதையும் எதிர்பாரக்க வேண்டுவதில்லை. எனவே, பகவானாகிற உபாயத்திற்கு வேறு துணை எதுவும் வேண்டுவதில்லை என்று விளக்கமாகிறது.

மூலம் : 217

“இதிலே வர்தஸல்ய ஸவாமிதவ ஸௌசீலய ஸௌலப்யங்களாகிற குணவிசேஷங்கள் நேராக பராகாசிக்கிறது.”

1) பகவானைப் பற்றுதற்கு உபபான குணச்சிறப்புகள் யாவை?

கண்ணபிரான் தன்னைச் சுட்டிக்காட்டி ‘என்னை’ (மாம்) எனக் கூறும் இப்பதத்தில், ‘சேதனன் பெருமானைப் பற்றி நிற்பதற்கு உதவி புரியக்கூடிய வாத்தல்’

யம், ஸ்வாமிதவம், ஸௌசீலயம், ஸௌலபயம் எனப்படும் இந்த நான்கு குணங்களும் பகவானைப் பற்றுதற்குறுப்பாயுள்ள குணச்சிறப்புகளாம்

மூலம் : 218

“கையும் உழவுகோலும், பிடித்த சிறுவாயககயிறும், ஸேநாதூளி தூஸரிதமான திருக்குழலும், தேருக்குக் கீழே நாற்றின திருவடிகளுமாய் நிற்கிற ஸாரதய வேஷத்தை மாம என்று காட்டுகிறான்.”

1) ‘மாம்’ எனனும் பதம் பகவானின் எளிமையைக் காட்டுகிறது என்பதை விளக்குக.

கண்ணபிரான அருச்சுனனுடைய தேரிறகட்டிய குதிரைகளைத் தூண்டி நடத்துதற்கு ஒரு கையில் கசைக்கோலைப் பிடித்திருக்கிறான். அக் குதிரைகளை வலம் இடமாகத் திருப்புவதற்கும், வேண்டும் பொழுது நிறுத்துவதற்கும் அவற்றின் வாயிலிருந்து வரும் கயிறுகளை மறறொரு கையில் பிடித்திருக்கிறான். சேனைகளின் நடையினால் கிளம்பிய தூசுகள் பெருமானின் புல்லாங்குழலில் படிந்திருக்கின்றன. பெருமானின் திருவடிகள் தேருக்குக் கீழே தொங்கவிட்ட நிலையில் சதங்கைகள் அணிந்து காட்சியளிக்கின்றன.

இவ்வாறு, பெருமான எளிமையாகக் காட்சி தரும் தேரப்பார்களாகிற வேடத்தையே ‘மாம்’ எனனும் பதம் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

2) 211 முதல் 218 வரையுள்ள மூலங்களில் கூறப்படும் கருத்துக்களைத் தொகுத்து வரைக.

“ ‘மாம்’ எனனும் பதத்திற்குப் பொருள் ‘என்னை’ என்பது. இங்கு கண்ணபிரான தன்னையே ‘மாம்’ என்று சுட்டிக்கூறுகிறான். இதனால் பெருமானுடைய மறறைய பரவியுக் நிலைகள் கழிக்கப்படுகின்றன. பரம புருஷனாகிற பகவானே சிறந்த தருமமாகப் புலப்படுகிறான். இதனால் மறறையத் தருமங்களைக் காட்டிலும் பகவானாகிற தருமமே ஏற்ற முடையது என்பதை அறிக்கிறோம். இப்பதத்தில் பெருமானின் நான்கு குணங்கள் ஒளிவீசுகின்றன. தேர்ப்பாகனாகக் காட்சி தரும் எளிய நிலையில் பகவான தனது எளிவந்த தன்மையை ‘மாம்’ எனனும் சொல்லால் சுட்டிகிறான்” என்பனவாகிய கருத்துக்கள் புலனாகின்றன.

மூலம் : 219

“ஏகம்.”

மூலம் : 220

“இந்த ஏக சபதம் ஸத்தான பரமாணததாலே அவதாரணரத் தத்தைக் காட்டுகிறது.”

1) ‘ஏகம்’ எனபதன் பொருள் யாது?

‘ஏகம்’ எனபது ‘ஏ’ எனனும் பிரிநிலைப் பொருளைத் தரும் ஏகம் எனனும் சத்தத்துடன் ‘மாம்’ எனனும் சொல்லையும் சேர்த்துப் பாரததால், ‘என ஒரு வனையே’ எனனும் பொருள்கிடைக்கும்.

மூலம் : 221

“ ‘மாமேவ யே பரபதயந்தே’ ‘தமேவ சாதயம்’ ‘தவமேவோபாய பூதோமே பவ’ ‘ஆறெனசகு நினபாதமே சரணுத் தந்தொ

ழிந்தாய்’ என்று சொல்லுகிறபடியே.”

1) ஏகம் எனனும் சப்தம் பிரிநிலைப் பொருளைத் தரும் என்பதற்குச் சான்றுகள் தருக.

‘மாமேவ’ ‘தமேவ’ ‘தவமேவ’ ‘நினபாதமே’ எனபன போன்ற சொற்களில் உள்ள ‘ஏவ’ ‘ஏ’ எனபன பிரிநிலைப் பொருளைத் தந்து நிற்பதைக் காணலாம்.

மூலம் : 222

“இததால், ‘வ்ரஜ’ என்கிற ஸ்வீகாரத்தில் உபாய பாவத்தைத் தவிர்க்கிறது.”

1) ‘ஏக’ எனனும் சப்தத்தால் கழிக்கப்படுவது யாது?

இந்த ‘ஏக’ எனனும் சப்தத்தால், ‘வ்ரஜ’ எனனும் வினைச் சொல்லில் குறிக்கப்படும் பற்றுதலுக்குண்டான உபாயத்தன்மை கழிக்கப்படுகிறது.

(தொடரும்)

3 = 1000

ந்ததார நினைவு நாளில் (சிராரத்தம்) சமையல் செய்யச் சிறந்தவை:

பாகல், பிரணடை, பலா

பாகற்காய -

நூறு காய்கறி வகைக்கும்

பிரணடை -

மூன்று காய்கறி வகைக்கும்

பலாககாய -

அறுநூறு காய்கறி வகைக்கும் சமமாம்.

ஆயிரம் காய் செய்த திருபதியை இம்மூன்றிலே ந்ததார பெறுவராம்

ஆதாரம் :

சேலம் சமயப்பிரச்சார வெளியீடு.

தகவல் : ஆர்.பி. சாரதி

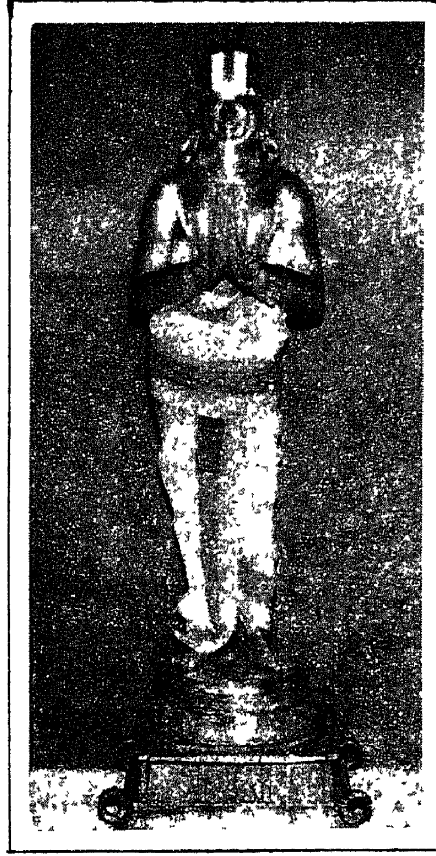
“செத்தின் வயிற்றில் சிறியது
பிறந்தால்
எத்தைத் தின்று எங்கே கிடக்கும்”

என்று ஞானி ஒருவர் மோனி
ஒருவரைப் பார்த்துக் கேட்
டார். நிடைமயில், புளியம்
ரப் பொந்தில், திருக்குருகூரில்
தாம்பிரபரணிககரையில் வீற்றி
ருந்த அந்த இளமை ததும்
பும் மோனி கிணகிணி திறந
தாற்போல சிறிதே கண்ணைத்
திறந்து தன் முன்னே நிற
கின்ற முதியவரை நோக்கி
னார். முலலை நெகிழ்ந்தாற
போல் சிறியதொரு புன்னகை
இதழ்களில் அருமபிற்று.

“அத்தைத் தின்று அங்கே

கிடக்கும்”

என்று நான்கு சொலமுததுக்
களை உதிர்த்துவிட்டு அந்த

மட்டுமே கவிஆழ்வார. அதி
லும் மதுரகவி ஆழ்வார
என அழைக்கப்பெறுகின்றார்.
அனைத்து ஆழ்வாரகளிலும்
குறைந்த அளவு பாசுரங்களே
இவர பாடியுள்ளார் என்றாலும்
அவர்கள் எவருக்கும் கிடைசு
காத கவி என்ற பட்டம், மதுர
கவி என்ற விருது இந்த ஆழ்
வாரக்கே வாயத்துள்ளது. இது
ஏன்?

திருவரங்கத்து அமுதனார்
தாம் இயற்றியருளிய இராமா
நுச நூற்றந்தாதியில் - இராம
நுசனின் சிறப்புக்கு, பெருமைக்
குப் பல காரணங்களை எடுத்து
எடுத்துப் பாடுகிறார். அவற
றுள ஒரு வெண்பா “இராமநு
சன உயவுபெற்று உயர்ந்ததற்
குக் காரணம் என்ன தெரியுமா?

மதுரகவி ஆழ்வார்

(கண்ணபுரத்தான்)

இதழ்கள் மீண்டும் மௌன
மாயிற்று.

‘கேட்டான் கிராதர் வேந்தன்

கிளர்ந்தெழும் உயிர்ப்பனாகி

மீட்டும் மண்ணதனில் வீழ்ந்தான்

விம்மினன் உலகை பொங்க’

என்று கம்பர காட்டிய பகதி
ஞான அனுபவத்துக்கு ஆளா
னார் அந்த ஞானி, ஆளாகி
அடியவனும ஆனார்.

தேவு மறற்றியேன்.....

என்று அந்த மோனியே என
நம்பி - என ஆச்சாரியன் - என்
தேவு - நான் வணங்கி வழிபடும்
கடவுள் என்றார். அந்த மோனி
தான் ஆழ்வாரருக்கு எல்லாம்
அவயவி ஆகிய நமமாழ்
வார். ஞானியோ வேறு யாரும்
அல்லர்; மதுரகவி ஆழ்வாரே
ஆவார்.

நல்லாசிரியனும், நல்ல மாண
வனும், சரியான வழிகாட்டியும்,
ஒழுங்கான ஆய்வாளனும் சிக்கி
முக்கிக் கற்கள போன்றவர்.
ஒன்றொடு ஒன்றைத் தட்டினால்,
ஒன்றொடு ஒன்று உராய்ந
தால், தீப் பொறி எழுவது
போல நல்லாசிரியனும் நனமா
ணுகளும் இணையும் போது
ஞான ஒளி தோன்றி ‘உலகெ
லாம் பரவி- ஆட்கொள்கிறது.
அப்படி அன்று நிகழ்ந்த ஒரு
சந்திப்பே இன்றைய ஸ்ரீவைஷ்
ணவ உலகம் திருவாசிரியம்,
திருவிருத்தம், பெரிய திருவந
தாதி, திருவாய்மொழி - என்
றும் நமமாழ்வாரின நான்கு பிர
பந்தங்கள் தோன்றக் காரணமா
யின.

ஆழ்வார்கள் அனைவரும் கவி
வல்லார்களே. ஆயினும் இவர்

அவன் பூமனனு மார்பனாகிய
திருமகள் கேள்வனையே பொரு
ளாகக் கொண்டு புகழ்ந்து
பாடிய பாவல்லவன் நமமாழ்
வாரின் அடிபணி உயந்தவன்”
என்று பாடுகிறார்.

மாறன பா - நமமாழ்வார்
பாசுரங்கள் புகழ் மலிந்ததற்
குக் காரணம் பூமனனுமார
பனையே பொருளாகக் கொண்
டது. அப்படியே மார்பன
புகழ்நிறைந்த பாமனனு மாற
னையே பொருளாகக் கொண்டு
பாடியதால் கவியாக மதுரகவி
யாக ஆழ்வார் பெயர் பெற்றுச்
சிறக்கிறார்.

உள்ளத்தை ஒன்றன்பால்
அதாவது ஒரு பொருளி
டத்து, - ஓர் உணர்விடத்துக்
கவித்தலால் கவி எனப்படுகி

ஜன். அந்தப் பொருள், அந்த உணர்வு அனைத்துப் பொருளையும், அனைத்து உணர்வையும் தன்னுள் ஆட்கொண்டதாய், எல்லாக் காலங்களுக்கும், எல்லா வகையினர்க்கும் உரியதாக அமையும்போது அதனை அவ்வாறு கையாண்ட கவி மகாகவி ஆகிறான். இந்த ஆழ்வார் பாடு பொருளாகக் கொண்டது குருகூர்நம்பியாதலின், அவரதம் அருளிச் செயல்கள் ஆதலின் அந்தத் திராவிட வேதமும், ஆழ்வாரும் அமரப் பொருள்கள் ஆதலின் இவர் 'கவி' - என்று அழைக்கப்பெற்றார்.

கண்ணன் லீலைகள் பல. அவற்றைக் காதல் லீலைகள், வீர லீலைகள், அன்பு லீலைகள் என மூவகைப்படுத்தி அனுபவிக்கலாம். இவற்றுள் அன்பு லீலைகள் குசேலர்க்கு அருளியது. அந்தணன் குழந்தைகளை மீட்டுத் தந்தது, பஞ்சவர்களுக்கு தூது நடந்தது போன்றன ஆகும். இதற்கைய அன்பு லீலைகளுள் தலையாக்கது, கருதக் கருதக் கேட்கக் கேட்க கண்ணீர் ததும்பி, நாகஞ்ஞறி, வாய் விம்பி உடல்தளர்ச் செய்வது - அவன் யசோதையார் அரட்டலுக்கும் மிரட்டலுக்கும் ஆட்பட்டுக் குழைந்த கோலம் ஆகும். அவற்றுள் னும் அவளால் கல்லூரலில் கட்டுண்டுக் கிடந்த கிடக்கை, ஆழ்வார்தம் அந்த அனுபவமே அவர்க்கு 'மதுர' என்னும் அடைமொழியை அளித்தது போலும்.

கண்ணன் வெண்ணை திருடினான், தயிர்ப்பானையை உடைத்துவிட்டு ஒடினான், என் னகளை ஏமாற்றி யமுனைக்கரையில் திரியச் செய்துவிட்டான்... இப்படி ஒவ்வொரு ஆய்ச்சியு

ரும் எண்ணற்ற புகாரகளைக் கண்ணன் மேல சொன்னாரகள். தன் மகன் கண்ணன்பால் எப்பழியும் கேளச்சகியாத யசோதை, ஆய்ச்சியரபால் கோபங்கொண்டாள். 'ஏ ஆய்ச்சியர்களே! என கண்ணன் யமுனை நதிக்கரையில் திரிந்தானோ!' உன் வீட்டுத் தயிர்ப்பானையை உடைத்தானோ, ஏண்டியம்மா - எங்கள் வீட்டில் இல்லாத உன் வீட்டு வெண்ணையைத் திருடித் தின்றானோ" - போங்கடி, இனிக் கண்ணன் என வீட்டைவிட்டு எங்கும் போகாமல் செய்துவிடுகிறேன் - அசைக்கமுடியாமல் தோட்டத்தில் காளை மாட்டைக் கட்டிவைக்கிற கல உரலிலே என கண்ணனையும் கட்டிப் போட்டுவிடுகிறேன் திருப்திதானே - ஏண்டி நிற்கிறீர்கள், புகார்கள் எல்லாம் சொல்லியாயிற்றிலலையா' என்று ஆசகியரபால் சேறத்தால புலம்பிக் கொண்டே மாட்டைக் கட்டிய தாம்புக் கயிறு பெரிதாக உறுத்திடும் என்று எண்ணிக் கன்றுக்குட்டியைக் கட்டிய சிறு சிறு கயிறுகளைப் பிணைத்துக் கண்ணன் இடுப்பில் கட்டி உரலோடு பிணைத்தாள். ஆழ்வார நெஞ்சம் யசோதையினும் மென்மையானது. தாய்மை நிறைந்தது - கன்றுக் குட்டியைக் கட்டிய மென்கயிறே ஆனாலும் பிணைத்த முடிச்சுகள் கண்ணனின் மெல்லி டையை உறுத்துவது கண்டு உருகிப்போகிறார் - உருக்கத்திடையே உண்மையையும் அவர் ஞானக்கண் காண்கிறது. 'ஏ கண்ணா! என்னடா உன் மாயம்' - உயர்வற உயர்நலம் உடையவன் அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதி நீ - உலகம் உண்ட பெருவாயன் உள்ளத்துள் உள் எல்லாம்

உறைபவன் - இப்படிப்பட்ட நீ கண்ணினுண சிறுததாமபி னால் உன்னைக் கட்டுண்ண பண்ணிக்கொண்டு ஞானத்திலே கிடந்த என்னை பிரேமத்திலே, அடியவனாக உன் ஆழ்வாருக்கு அடியவனாகி ஆகிய ருளி விட்டாயே' என்று அவரதம் அருள் உருக்கத்தில் அழியாமதுரம் அமைந்தது பொலியக் கண்டே அவர் 'மதுரகவி' என்று பாராட்டிப் பரவப் பெறுகிறார்.

சித்திரை மாதம் சித்திரை நட்சத்திரத்தில் வெள்ளிகழிமை பாண்டியநாட்டுத் திருக்கோளூரில் இன்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய 1200 ஆண்டுகளுக்கு முன் அவதரித்தவர் இவர். திருக் கைகளில் இரண்டு தாளங்களை உடையவரும், வடமொழி வேதத்திற்கு வியாசர போல நம் மாழ்வாருடைய தமிழ்வேதத்தை உலகுக்குக் கொணர்ந்தவரும் இவர், குலத்திற்குரிய ஸம்ஸ்காரங்கள் எல்லாம் செயவிக் கப் பெற்று, வேதங்களையும் இதர கலைகளையும் கற்று ஞான, பக்தி, வைராக்கியங்களில் சிறந்து நின்றார். இதனால் இவர் திவ்விய தேச யாத திரைக்குப் புறப்பட்டு தென்னாட்டுத் திருத்தலங்களையெல்லாம் சேவித்துவிட்டு வடநாடு சென்றார். அவ்வாறு திருப்பதிகள் பலவற்றை வழிபட்டு வணங்கி வருகையில் அயோத்தியை அடைந்து சக்கரவர்த்தித் திருமகனையும் தோ. பிராட்டியாரையும் வழிபட்டு வரலானார். ஒருநாள் திருக்கோளூர் பெருமானை நெஞ்சில நனைந்தவராய்த் தென்னாடு நோக்கித் தொழுதார் - அப்போது தெற்கே சோதி ஒன்று தோன்றி நின்றது. அதனைத் தொடர்ந்து திருக்குருகாவரை அவரை அழைத்து வந்த அந்

தச சுடரொளி அங்கு மறைந்
தது ஆங்கே திருப்புளியாழ்வா
ரடியிலே பதமாசனத்தில் சின
முத்திரையோடு பொலிந்தமரந்
திருநத ஆழ்வாரைக் கண்டு அந்
தச சுடரொளி இவரே எனக்
கருதி அவர முன் அமரந்தார.

மதுரகவி ஆழ்வார அருளிச்
செயல், 'கண்ணிருண சிறுத
தாம்பு' எனனும் பதிகம்
ஒன்றே. இது முனடி சூறிப்
பிட்டது போல நமமாழ்வாரைப்
போற்றிப் பாடியதே ஆகும்.
'தேவு மற்றறியேன குருகூர்
நம்பி பாவின் இன்னிசை பாடித்
திரிவேனே' எனத் தன ஆச்சா
ரியனாகிய குருகூர்நம்பியையே
எல்லாமாகக் கொண்டு பாடிய
ருளிய பதிகம் அவை.

'ஆரா அமுதே...' என்ற பதி
கம் பாடக்கேட்டு 'குழலின் மலி
யச சொன்ன ஓராயிரத்துள
இப்பததும்' என்ற முடிப்பின்
வழி மிகுள்ள பாசுரங்களை
அறிய ஆரவம் கொண்டு அங்

கும் இங்கும் அலைந்து
திரிந்து இறுதியில் ஆழ்வார
திருநகரி சென்று 'இக்கண்ணி
ருண சிறுத்தாம்பினை' 12000
முறை ஒதி நம்மாழ்வார அரு
ளால் நாலாயிரமும் பெற்ற
நாதமுனிகள் இப்பதிகத்திற்கு
இரு தனியன அருளியுள்ளார
கள். ஒன்று வடமொழித் தனி
யன, மற்றது தமிழத்தனியன.

அவிதித் விஷயநதிரஸ் ஸடாரே:

உபநிஷதாமுபகாநமாதரபோக:

அபிசகுணவஸாத் ததேகசேஷ்

மதுர கவிர் ஹ்ருதயே

மமாவிரஸது

பொருள் :- நம்மாழ்வாரைத்
தவிர வேறு எந்த விஷயத்
தையும் அறியாதவர், நம்மாழ்
வாருடைய அருளிச்செயலாகிய
திராவிடோபிநிஷத் பாசுரங்க

ளைப் பாடுவதையே பேரன்ப
மாகக் கொண்டவர். உள்ளத்து
ணரவிலும் அந்த நம்மாழ்வா
ரையே தம் ஆண்டானாகக்
கொண்டவர் ஆகிய மதுரகவி
ஆழ்வார என நெஞ்சில் நிறை
பவராகுக.

வேறென்றும் நானறியேன

வேதம் தமிழ்செய்த

மாறன் சடகோபன் வண்குருகூர்-

ஏறெங்கள்

வாழ்வான் நேத்தும் மதுரகவி

யாரெம்மை

ஆள்வார அவரே அரண்.

பொருள் :- நமமாழ்வார தவிர
வேறு எந்தப் பொருளையும்
அறியாதவரும், வேதப்பொரு
ளைத் தமிழாக அருளிச்செய்த
மாறன் எனனும் பெயரினரா
கிய திருக்குருகூர் தலைவரான
நம்மாழ்வாரே என வாழ்வு என
வாழ்த்தியருளிய மதுரகவி ஆழ்
வாரே நமமை ஆளபவர்;
அவரே பிரபன்ன குலத்துக்குக்
காப்பாளர்.

மேலும், 'ஓம் நமோ நாரா
யணய' என்னும் திருமந்திரத்
தின மையப் பதம்போலே இந்த
கண்ணிருண சிறுத்தாம்பு சீரும்
சிறப்பும் உடையது எனப்பதைப்
புலப்படுத்துவதுபோலே நாலா
யிரத்துள வைத்தனர எனப்பதை,

வாய்த்த திருமந்திரத்தின்

பதம்போல்

சேரத் மதுரகவி செய்கலையை-

ஆரத்தபுகழ்

ஆரியர்கள் தாங்கள் அருளிச்செயல்

நடுவே

சேரத்துவித்தார தாள்பரியந்

தேர்ந்து

எனும் உபதேசரத்தின் மாலை
வழி அறியப்பெறும்.

கலிவிருத்தத்தில் ஆரபி ராகம்
ஆதிதாளத்தில் மதுரகவி ஆழ்

வார் அருளிச்செய்த பின்வ
ரும் பாசுரங்களை பதினொன்
றும் பொருளுணர்ந்து போற்
றிக் கொளற்கு உரியன.

பாசுரம் 1

நம்பி என்றால்

நாவில் அமுதாறும்

கண்ணி நுண்சிறுத் தாம்பினால்

கட்டுண்ணப்

பணணி யபெரு மாயன்என

னப்பனில்

நணணித் தென்குரு கூர்நம்பி

யென்றக்கால்

அண்ணிக் குமஅமு தூறும்மென்

நாவுக்கே.

பொருள் :- உடம்பில உறுத்
துமபடிககான பல சிறு சிறு
முடிச்சுக்களைக் கொண்ட பற்
றாக குறையதான தேங்காய்
நாரக் கயிறால் யசோதை
யார கண்ணனைக் கட்டினார்.
அவ்வாறு தனனைக் கடடும்
படி பண்ணுவித்துக் கொண்ட
வியத்தகு ஆற்றலுள்ள என்
தலைவனான சரவேசுவரனை
விடுத்தி, ஆழ்வாரைக் கிட்டி
அடிமைசெய்து ஆரவத்தோடு,
'தென குருகூர்நம்பி!' என்று அவ
ரது திருப்பெயரை உச்சரித்தால்
என நாவெலாம் இனிககும்,
அதில ஆராஅமுதம் ஊறும்.

பாசுரம் 2

தேவுமற்றறியேன் நம்பி

பாடித்திரிவன்

நாவி னால்நவிற்றி இன்பம்

எய்தினேன்

மேவி னேனவன பொன்னடி,

மெய்ம்மையே

தேவு மற்றறி யேன்குரு

கூர்நம்பி

பாவின் இன்னிசை பாடித்

திரிவனே!

பொருள் :- ஆழ்வாரை நாவி
னால் பாடிப் பேரானந்தம் பெற்

றேன. அவர் திருவடிகளை நெஞ்சில நினைத்து பேரின பம் உறறேன. உணமை; வெறும் புகழ்ச்சியிலலை. ஆழ வாரை அணறி வேறு வழி படு கடவுளை நான அறியேன். திருநகரித் தலைவரான அவர் தம் அருளிச்செயல்களை இனிய இசையோடு பாடித்திரிவதே எனக்கு இனபம்

பாசுரம் 3 நம்பிக்கு ஆளாகித் திருவுரு காண்பன்

திரிதந் தாகிலும் தேவ பிரானுடைய
கரிய கோலத் திருவுருக்
காண்பன்னான
பெரிய வணகுரு கூர்நகர்
நம்பிக்காள்
உரிய னாய்அடி யேனபெற்ற
நனமையே

பொருள் :- (பகவத் விஷயத் தோடு தொடர்பினறிக கண டபடி அலைநது திரிநதா லும்) ஆச்சாரியராம பெருமை யும் சீடர்களிடத்து எளிவந்த தன்மையும் கொணட ஆழ வாருக்கு ஆள ஆனதால கரிய கோல வண்ணனாகிய கண ணன திவவிய வடிவைக கண்டு களிகடும் பேறு எனக் குக கிடடும்.

பாசுரம் 4 அறிஞர் கைவிட்டு விட்டாலும் ஆழ்வார் விடமாட்டார்

நன்மை யாலமிக்க நான்மறை
யாளர்கள்
புன்மை யாகக் கருதுவர்
ஆதலின்
அனனை யாயஅத்த னாய்ணனை
யாணடிடும்
தன்மை யான்சட கோபினென்
நம்பியே

பொருள் :- பண்பால மேன் மையும், படிப்பால உயர் வும் உடைய வேதியர்கள் புன்மையானாகிய என்னைக் கைவிட்டு விடினும் எனக்குத் தாயாய்த் தந்தையாய்த் தலை வனாய அமைந்த ஆழ்வார் என னைக் காததருளவார.

பாசுரம் 5 இன்று நம்பிக்கு ஆளானேன்

நம்பி னேனபிறர் நன்பொருள்
தன்னையும்
நம்பி னேனமட வாரையும்
முன்னெலாம்
செம்பொன் மாடத் திருக்குரு
கூர்நம்பிக்கு
அனப னாயஅடி யேனசதிர்த்
தேன்இன்றே

பொருள் :- 'அன்று பிறர் பொன னையும் பெண்ணையும் நம்பிக் கெட்டேன. இன்று பொலிவு பெற்றுவிளங்கும் திருக்குருகூர் நம்பிகு அனபன ஆனேன்; அடியேன எனனும் பேறு பெற றேன. நலவவனாய உய்ந்தேன்.

பாசுரம் 6 எழுமையும் ஏத்த அருளிணான்

இன்று தொட்டும் எழுமையும்
எம்பிரான
நின்று தனபுக மேதத
அருளிணான்
குறை மாடத் திருக்குரு
கூர்நம்பி
எனறும் என்னை இகழ்விலன்
காண்மினே!

பொருள் :- இன்றுதொட்டு இனிவரும் காலம் எல்லாம் நிலையாக ஆழ்வாருடைய திருப்புகழினைப் போற்றுமாறு என் தலைவரான ஆழ்வார் அருள பாலித்தார. மலை யென்ன மாடங்கள் உள்ள திருந

கரிக்குத் தலைவரான ஆழ்வார் இனி என்றும் என்னை ஆத ரவற்றவனாக விட்டுவிடமாட் டார் அனபர்களே அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

பாசுரம் 7 ஆழ்வார் அருளை அனைவரும் அறியச் சொல்லுவேன்

கண்டு கொண்டென்னைக் காரிமா
றப்பிரான்
பண்டை வல்வினை பாற்றி
யருளிணான்
என்நி சையும் அறிய இயம்புகேன்
ஒந்த மிழ்ச்சட கோபன்
அருளையே!

பொருள் :- தலைவராகிய ஆழ வார் அவர் பெருமை அறியாத எனபாலும் கடைக்கண காட் டியருளிணார். அன்று தொடடு தொடர்ந்துவரும் என பாவங் கள அனைத்தையும் உருவின்றி அழித்து உதவினார். பொலி வுள்ள தமிழ்ப்பாசுரங்கள் பாடி யருளிய ஆழ்வாரின் அருள திறனை உலகெலாம் அறியு மாறு சொல்லுவேன்.

பாசுரம் 8 அருமறையின் பொருள் ஆயிரம் இந்தமிழ் பாடினான்

அருள்கொண் டாடும் அடியவ
ரிற்புற
அருளி னான்அவ் வரும்றை
யின்பொருள்
அருள்கொண டாயிரம் இந்தமிழ்
பாடினான்
அருள்கண டர்இவ் வுலகினில
மிக்கதே

பொருள் :- ஆண்டவன் திருவரு ளையே கொண்டாடுகின்ற அடி யவர மனம் மகிழுமாறு கருது தற்கு அரிய வேதப பொருளை எல்லாம் அருள் நோக்கோடு

ஸப்தகிரி

எளிய தமிழில் திருவாய் மொழி ஆயிரமாகப் பாடி வழங்கிய ஆழ்வாரின் அருளொன்றே அடையத்தக்கது.

பாசுரம் 9
வேதத்தின் உட்பொருள்
என் நெஞ்சுள்
நிறுத்தினான்

மிக்க வேதியர் வேதத்தின்
உட்பொருள்
நிற்கப் பாடியென் நெஞ்சுள்
நிறுத்தினான்
தக்க சீர்ச்சட கோபனென்
நம்பிக்கு ஆட்
புக்க காத லடிமைப் பயனன்றே.

பொருள் :- வேதியர்களாலேயே உணர்நது பெரிதும் ஒதப் பெறும் வேதத்தின் உள ருறை பொருளை அடியே னும் உணர்நது அறிநது ஒதி நெஞ்சுள் நிறுத்திக்கொள்ளு மாறு திருவாய் மொழியாக எனக்கு எந்த ஸ்ஷணம் உப தேசிததாரோ அந்த ஸ்ஷணத்தி லேயே ஆழ்வாரக்கு கைங்கரய பரன் ஆனேன்.

பாசுரம் 10
பாங்கலர் ஆகிலும்
திருத்திப் பணிகொள்வான்

பயன்அன் றுகிலும் பாங்கலர்
ஆகிலும்
செயல்நன் றுகத் திருத்திப்
பணிகொள்வான்
குயில்நின் றூர்பொழில் சூழ்குரு
கூரநம்பி
முயல்கின் றேனஉன்றேன்
மொய்கழற் கன்பையே!

பொருள் :- பிறர் திருந்துதலால் தனக்கெனத் தனிப்பயன் ஒன் றம் இல்லாவிடினும், திருத்து கைக்கு உரிய பாங்கு அப்பிறர பால் அமையாது போயினும் அவர்களை எல்லாம் செயல்நன்

றுகத் திருத்தி கைங்கரயத்திற்கு உரியரம்படிச் செய்ய வேண் டுமென திருநகரிக் குயில போல நம்பி! எனக் கூவிக் கூவி தேவ ரீருடைய திருவடிக்கு அன்பு செய்ய முயல்கின்றேன்.

பாசுரம் 11
அருளாளராகிய
எம்பெருமானை
அடைந்தவர்களுக்கு
எல்லாம் அன்பன்

அன்பன் தன்னை அடைந்தவர்
கட்கெல்லாம்

அன்பன் தென்குரு கூர்நகர்
நம்பிக்கு
அன்பன் ஆய்மது ரகவி
சொன்ன சொல்
நம்பு வார்பதி வைகுந்தம்
காண்மினே

பொருள் :- அருளாளனாகிய எம் பெருமானை அடைந்த அடி யார்க்கு எல்லாம் அன பர ஆகிய நமமாழ்வாரபால் அன்பனாய் அமைநது மதுர கவி சொன்ன இப்பிரபந்தத் தைத் தஞ்சமாகக் கொண்டவர கள் வைகுந்த வாழ்வு கொள்வர.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

வசந்தோத்ஸவம் -
ஸ்ரீபத்மாவதிதாயார் திருக்கோயில் - திருச்சாலூர்.

மனிதன் பொதுவாகப் பிறருடன் கூடியிருப்பதையே விரும்புகிறான். ஆயினும் தனிமையின் அவசியத்தை நாம் பல விடங்களில் காண்கிறோம். மற்றொருவரின் தொந்திரவு இல்லாமல் தனியாக வேலை செய்தால், தவறில்லாமல் நன்றாகவும் சீக்கிரமாகவும் வேலையைச் செய்துமுடிக்க முடிகிறது என்பது எல்லோருக்கும் அநுபவ ஸித்தம். சிந்தனையாளர்கட்கும் எழுத்தாளர்கட்கும் தனிமை அவசியம். யோகியின் ஸாதனைக்குத் தனிமை இன்றியமையாதது. களவு போன்ற தவறான காரியங்களைத் தனிமையிலேயே செய்கின்றனர். காதலர்கள் தனிமையைத் தேடுகின்றனர். இருவர் சேர்ந்து

அவர்களிடம் பல உண்மைகளைக் கற்றதாகவும் கூறுகிறார். அவர்களுள் கன்னிப்பெண் ஒருவள். அவளிடம் அவர் கற்றது வருமாறு.

அவளை மணத்திற்காகப் பெண்பாரசுக சிலர் வந்தனர். அவ்வமயம் வீட்டில் ஒருவர் இல்லை. அவளே அவர்களுக்குச் சமைத்துப்போட வேண்டியிருந்தது. அரிசியிலலாத தால நெல்லுகுத்தி அரிசியாககினாள். அப்போது அவள் கைகளிலுள்ள வளையல்கள் ஒலித்தன. இந்த தாழ்ந்த வேலையைத் தான் செய்வது இந்த ஒலியினால் வந்த வரங்களுக்குத் தெரிந்து விடுகிறது என நினைத்து அவள் வளையல்களை ஒவ்வொன்றாக

யைக் கற்றறிந்ததாக அவதூதர் கூறினார்.

பகவானின் தனிமை

சாந்தோகய உபநிஷத் (3-14-4) எம்பெருமானை, “அவாஹி அனாதர்” என்றும், சவேதாசுவதா உபநிஷத் (3-9) “வருக்ஷ இவ ஸதன்தோ திவி திவிஸு துதேயேக” என்றும் ஒதுகின்றன. தன்னைவிட மேம்பட்டவர், ஆதரித்துப் பேசத்தக்கவர் ஒருவருமில்லாமையால் பகவான் பேசாமலிருக்கிறான் என்றும், அவாபத் ஸமஸத் காமன ஆகையால் அவனுக்கு ஒருவரையும் ஒன்றாக எதிர்ப்பாரக் கவோ, ஒருவருடன் பேசுவோ, அவசயமே இல்லை என்றும், அவன் ஒன்றையும் லக்ஷ்யம்

தனிமையின் தனிப்பெருமை

திரு. எல். ஸ்ரீநிவாஸன் - புதுடில்லி.

ரஹஸ்யம் பேசிக்கொள்ளத் தனிமையைநாடவேண்டியிருக்கிறது. குரு சிஷ்யனுக்கு ஏகாந்தத்திலேயே ரஹஸ்யங்களை உபதேசிக்கிறார். இங்ஙனே மற்றும் பல.

கன்னியின் கைவளையல்

ஸ்ரீமத்பாகவதத்தில் பதினொன்றாம் ஸ்கந்தத்திலுள் யதுமஹாராஜர் ஒரு அவதூதரை இங்ஙனே வினவுகிறார். “இவ்வுலகில் காமம், கரோதம் முதலிய அக்னிசுளால் தஹிசுதப்படாத தவிக்கும்போது நீர்மட்டும்குளிர்ந்த கங்கையில் நீராடுமயானையைப்போல் அவற்றிலிருந்து விடுபட்டிருக்கிறீர். இது எங்ஙனே?” என்று. அதற்கு அவதூதர், தனக்கு 24 ஆசிரியர்கள் உண்டென்றும் தாம்

உடைத்து இரண்டு கைகளிலும் இரண்டிரண்டு வளையல்களை மட்டும் வைத்துக் கொண்டாள். அப்போதும் அவை சபத்தின. அவற்றில் ஒவ்வொன்றை உடைத்து ஒவ்வொரு கையிலும் ஒருவளையல் மட்டுமே வைத்துக்கொண்டாள். அப்போது சபதமே ஏற்படவில்லை.

இதிலிருந்து கிடைத்த உண்மை என்னவென்றால் பலரகூடினால் வீணாகலுறும் ஏற்படுகிறது. இருவர் மட்டுமிருந்தாலும் வார்த்தை வளர்கிறது எனவே கன்னியின் கைவளையல் போல ஒருவன் தனியாகவே உலகில் திரிய வேண்டும் என்பதாம். இவ்விதமான கன்னியை குருவாகக் கொண்டு அவளிடம் தாம் இந்த உண்மை

செய்யாமல் தனியாகவே இருக்கிறான் என்றும் கூறுகின்றன

ஒப்பந்த தனிமை

“ஸவேத ஸோம்ய இதமக்ர ஆஸித் ஏகமேவ அதவிதியம்” என்று சாந்தோகய உபநிஷத் (6-2-1) சவேதகேதுவுக்கு அவன் தகப்பனார் பரஹமத்தைப் பற்றி உபதேசித்ததைக் கூறத்தொடங்குகிறது. இதன்கருத்தாவது: நாம் காணும் இவ்வுலகம் ஸருஷ்டிக்கு முன்பு இல்லாமலில்லை. இருக்கவே, இருந்தது. எங்ஙனே இருந்தது எனில், தட்டானின் மெழுகுத் தண்டில் தங்கத்தூள் இருப்பது தெரியாமல் ஒட்டிக்கொண்டிருப்பதுபோல, பெயராலும் உருவத்தாலும் தனியாகக் கண்டு கொள்ள முடியாதபடி இவ்வுலகம்

கம பகவானிடம் ஒன்றிகொண்டிருந்தது. எனவே 'ஏகமேக' அவன ஒருவனே, 'அதவிதியம்' இரண்டாவது ஒன்றுமில்லாமல், அவவமயம் இருந்ததான எனலாம் என்றபடி.

இதை உதாஹரணமாக கொண்டு வந்தார ஸித்திரயததில் இங்ஙனே விளக்கியருளினார் "இன்று இவ்வுலகில் சோள அரசன அதலிதியனாக விளங்குகிறான்" என்றால் அவனுக்குப் பதனி, புதரர்கள், மந்திரிகள், ராஜ்யம் எதுவும்கிடையாது அவன ஒருவனே உளன எனபது பொருளல்ல. அவனுக்கு ஸம்மம் வேறொரு அரசன இல்லை எனபது மட்டுமே பொருள். இதை யாவரும் இசைவர். அங்ஙனையே, எம்பெருமான ஒருவன்

மட்டுமே இருந்தான் அல்லது இருக்கிறான் என்றால் அவனுக்குப் பதனிகள் அனந்த கலயாண குணங்கள், நித்ய விபூதி லீலாவிபூதி ஆகிய ஜசவரயங்கள் ஒன்றும் கிடையாது என்று பொருளல்ல. அவனுக்கு ஸம்மான வேறொருவன் இல்லை எனபதே சரியான பொருள்.

தனியன் சேயன்

முனிவன் மூரத்தி மூவராகி வேதம்
விரித்துரைத்த

புனிதன், பூவைவண்ணண்ணலை
புண்ணியன் விண்ணவரகோன
தனியன் சேயன் தானோருவனா-

கிலும் தன்னடியாரகரு
இனியன், எந்தை எம்பெருமான
எவ்வுள கிடந்தானே
(பெரிய திருமொழி 2-2-8)

எனபது திருமங்கையாழ்வாரின்

திருவாகு. இங்குத தனியன் சேயன் எனபதற்கு வாக்குக்கும் மனதுக்கும் எட்டாத வெகுதூரத்தில் தனிமையாக உள்ளவன் என்று பொருள்.

பாசுரத்தின் கருத்தாவது. உலகங்களைப் படைக்க ஸங்கலபம் செய்தவனும், பிரமனுக்கு அந்தரயாமியாக நின்று ஸ்ருஷ்டிசெய்தும், தானான தன்மையிலே நின்று ரக்ஷணம் செய்தும் சிவனுக்கு அந்தர்யாமியாக இருந்து ஸம்ஹாரத்தை நடத்துபவனும், வேதத்தின் பொருள்களை வியக்தமாக வெளியிட்ட பவித்திரனும், காயாமபூ போன்ற திருநிறத்தை யுடையவனும், நித்யஸூரிகளுக்கும் தலைவனும், "ஏகமேவ அதவித்யம்" என்று சாந்தோகி உபநிஷதத்தில் ஒதப்பட்டவனும், எவர்க்கும் சிந்தைக்கும் எட்டாத தனிமையுடன் இருந்தபோதிலும், தன்னை நானும் வணங்கித் தொழுகின்ற அத்யந்த பக்தர்களுக்கு எளியவனும், எனக்குத் தந்தையாயும் இருக்கும் எம்பெருமான திரு எவ்வுள கிடந்தான் என்றவாறு

உதவியின்றி இருத்தல்

போய்ப்பாடுடைய நினதந்தையும்

தாழ்த்தான்

பொருந்திறல்கஞ்சன கடியன்
காப்பாருமில்லை கடல்வண்ண!

உன்னைத

தனியேபோயெங்கும்திரிதி

(பெரியா 2-3-1)

என்று அசோதை கண்ணனிடம் முறையிடுகிறான்.

"கண்ணபிரானே! உன்னை ரக்ஷிப்பதில் ஸமரத்தரான உன்தகப்பனாரும், 'பசுக்கள் பின் போய்வருகிறேன், வருகிறவரையில் நீ பிள்ளையைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிரு' என்று

சொல்லிச் சென்று இன்னும் வரவில்லை. கமஸனோ உன மேல கறுசுகொண்டிருப்பதால் எந்த ஸமயத்தில் யாரை அனுப்புவானோ, என்னசெய்வானோ, ஒன்றும் தெரியாது உபாய மறிந்து உன்னைக் காப்பாற்ற வல்ல வேறொருவரும் இல்லை நீயோ பயமறியாமல் எங்கும் திரிகின்றாய். பலபிள்ளைகளு டன நான் திரிந்து கொண்டிருநதால் என்னை யார அறிவார என்று நீ நினைக்க வேண்டா. உன் வடிவழகு உன்னைக் கோடசொல்லிக் கொடுக்குமே! மேலும் நீ பிள்ளைகளோடு விளையாடுகிறாய் என்று சொல்லவும் முடியாது. நீ அவர்களை விட்டு அஸஹாயனாய்ப் பலவிடங்களில் தனியே திரிகின்றாய் எனவே எனக்குப் பயமாயிருக்கிறது” என்றபடி

தனிமையில் தீமை

கண்ணனைப் பசு மேயக் கப் போக வேண்டாமென்று ஆய்ச்சி வேண்டிக்கொளவதாக அமைந்துள்ள ஒரு பாசரம் காணீர்

அவத்தங்கள் விளையும் என
சொற்கொளந்தோர்
அசுரர்கள் வனையரசருளேவத
தவத்தவர மறுசுதின்று உழிதருவர
தனிமையும் பெரிதுஉனக்கு
இராமனையும்
உவரத்தலை, உடன்திரிகிலையும்
என்றென்று
ஊடுற என்னுடைய ஆவிவேமால்
திவத்திலும் பசுநிரை
மேயப்புவத்தி
செங்கனிவாயெங்கள் ஆயரதேவே!
(திருவாய்மொழி 10-3-10)

“சிவந்த கனி போன்ற அத ரதையுடைய எங்கள் ஆயர குலசுகொழுந்தே! கமஸனுடைய ஏவுதலால் வலிமிக்க அசுரர்கள்

திரிவதால் முனிவர்களும் உன் நன்மையைக் கருதி கலங்குகின்றனர் நம்பி மூத்தபிரானாவது (பலராமனாவது) உன்னைப் பிரியாது உனக்குத் துணைவனாக இருந்தால் அவனுடைய காவலுண்டென்று ஆறியிருக்கலாம். நீயோ அவன் கூட இருந்தால் தீமடி செய்யப்போகாதென்று அவனை வெறுத்து அவனைவிட்டு அகன்றே திரிவாய்”,

“மைநதம்புவேற்கணநல்லாள முன்னம்
பெற்றவளை வண்ண நன்மாமேனி,
தன்னம்பி நம்பியுமிங்கு வளரந்தது
அவன் இப்படி உறியானே”
(பெரியதிருவாய் 10-7-4)

என்றன்றோ கூறுகின்றனர். மையணிந்த வேற படைபோன்ற கண்களை உடையவனான யசோதைப் பிராட்டியானவள் பெற்ற, சங்குபோல வெண்ணிறத்தால் மிகச்சிறந்த திருமேனியையுடைய பலராமனும் முன்பு இததிருப்பாடியில் வளரந்ததுண்டு, அவன் இப்படிப்பட்ட தீமடிகளைச் செய்ததில்லை என்றபடி. “ஏகதாது வினா ராமோ கருஷ்ணே பருந்தாவனம யயென்” (ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் 5-8-4) என்கிறபடியே பலராமனை விட்டு ஒரு முறை பிரிந்தபோது, உடனே காளியன் என்ற விஷப்பாம்பின் வாயில் விழுந்தாயே! எனவே தனிமையில் உனக்கு ஏதேனும் பொல்லாங்கு நேரிடுமென்று இதையே பலகாலும் நினைத்து என நெஞ்சு உள னுற வேவா நின்றது. நீயோ திருநாட்டிலிருப்பதைக் காட்டிலும் பசுக்கூட்டங்களை மேயப்பதையே உகுகிறாய். ஆகையால் ‘என சொல்லைக் கேள்.

நீ மாடு மேயக்கப்போக வேண்டாம்’ என்றபடி.

ஆய்ச்சியர்கள் தனிமையில் கண்ணனுக்குத் தீமை ஏற்படுமென்று அஞ்சுகின்றனர். கண்ணனோவென்றால் தீமை செய்வதற்குத் தனக்குத் தனிமை வேண்டுமென்று விருமபுகிறான்

இணங்குவாரில்லாமை

நமமாழ்வார எம்பெருமானைத் தனியன் என்று குறிப்பிடுகிறார்

மனிசரும் மற்றும் முற்றுமாய்
மாயப்பிறவீ பிறந்த
தனியன் பிறப்பிலி தனனைத்
தடங்கடல் சேர்ந்தபிரானை
(திருவாய் 3-5-6)

என்று, மனுஷ்யர், மற்றுமுள்ள பலயோதிகளிலும் ஆச்சரயமாகப் பிறந்தருளினவனாய், ஒப்பற்றவனாய், கருமமடியாய்ப் பிறப்பில்லாதவனாய், விசாலமான திருப்பாறகடலில் கணவளரந்தருளும்வனுமான எம்பெருமானை என்றபடி. இங்குத் “தனியன்” எனப்பதற்கு ஈட்டில் உள்ள அழகான வ்யாக்யானத்தின் பொருள் வருமாறு. “இவன் பிறந்ததையே குற்றமாகக்கொண்டு, அது இவனுடைய ஸங்கலபத்தால் ஏற்பட்ட திவய அவதாரம் எனப்பதை அறியாமல், எத்தனை அவதாரங்கள் இவன் செய்தாலும், என்ன ஆச்சரயமான சேஷடைகள் செய்தாலும், ஜனங்கள் இவனிடம் ஈடுபடவில்லை. தன்னுடன் இணங்குவாரில்லாமல் இவன் தனியனாகவே நின்றான்” என்றபடி.

உலகத்தாருடன் இணங்காமை

பகவானுடன் உலகத்தார் இணங்குவதில்லை என்றால், உலகத்தாருடன் இணங்காமல்

ஆழ்வார போன்றோரும் தனித் திருக்கவே விரும்புகின்றனர்.

“மெய்யில் வாழ்க்கையை மெய்யெனக் கொள்ளும், இவ்வையநதன் னொடும் கூடுவதில்லையான்” (பெருமாள் 3-1)

இதுபோன்ற பல பாசுரங்களைக் குலசேகராமுவார பாடியுள்ளார்.

“நண்ணுதார முறுவலிப்ப

நல்லுறரூர கரைந்தேங்க
எண்ணுராததுயர் விளைகும் இவை
என்ன உலகியற்கை?”
(திருவாய 4-9-1)

முதலிய பாசுரங்களில் நமமாழ்வாரும் உலகத்தாரினுடைய இயற்கையைக் கண்டு வெறுத்து அவர்களுடன் தான் கூடுவதில்லை எனறே அறுதியிட்டார்.

யோகியின் தனிமை

யோகியும் உலகத்தாரினின்றும் விலகித் தனிமையிலேயே விளங்குகிறான் எனப்பதை கீதையும் உரைக்கிறது காணாமீன்.

யா நிசா ஸரவபூதானாம் தஸ்யாம்
ஜாகரதி ஸமயம் |
யஸ்யாம் ஜாக்ரதி ஸா நிசா
பசயதோ முனே: || (2-69)

மனத்தையடக்கிய எவன் அந்நவரம் ஆதமாவையே நினைக்கிறானோ, அவனுக்கு எங்கும் எப்பொழுதும் ஆதமாவே தோன்றும், மற்றப்பொருள்கள் தோன்றவே தோன்றா. யோகி மற்றப்பொருள்களைக் காணாமல் ஆதமாவையே காண்கின்றான். யோகி எதில் விழித்துக் கொண்டிருக்கிறானோ அதில் மற்றவர்கள் தூங்குகின்றனர். மற்றவர்கள் எதில் விழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அதில் யோகி உறங்குகின்றான் இதுவே இவ

னது தனிமை, தனிப்பட்ட மஹிமை.

தனிமையின் ரஹஸ்யம்

ப்ரளயத்தில் பகவான் ஒரு ஆலிநததுளிரினமேல் ஒரு பச்சிளங்குழுவியாகத் தனியாகப் பள்ளி கொண்டு தன் கட்டை விரலைத் தனது தாமஸர போன்ற வாயில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. இதன்

ரஹஸ்யம் என்ன? இதை ஸ்ரீபராசரப்பட்டர ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் (2-24) கேள்வி ரூபமாக வெளியிடுகிறார்.

“ஸ்ரீரங்கநாதரே! சயனித்த கட்டைகுடடிபோல ஆலிலையிலே பள்ளிக்கொண்டு திருப்பவளத்திலே பாதாரவிந்தத்தை வைத்தருளினீர் இது திருவயிற்றில் சென்ற உலகங்களை அளப்பதற்காகவா? அனறிகே, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு யோகயமான மதுவைத் திருவடியினின்றும் பெறவேண்டுமென்ற விருப்பத்தாலா?” எனப்பது இதன் பொருள். இதை சிறிது விவரிப்போம்

“விஷ்ணு பதே பரமே மதவ உதஸ” என்று வேதம் ஒதுகிறது அதாவது விஷ்ணுவின திருவடிகளில் தேன் உள்ளது என்றபடி. “உனதேனே திருப்பாதம்” என்று பாகவதர்களும் பகவானின் திருவடி தேன் போல தித்திப்பதாகக் கூறுகின்றனர். இது நிஜமானது என்று தெரிந்து கொள்ளவிரும்பினான் பரமன். அவர் எங்கு இருந்தாலும் கூடவே பகதர்கள் உள்ளனர். அந்தரங்கத்திலும் பதனிகள் உள்ளனர். இவர்கள் எதிரில் தனது திருவடியைத் தனது திருப்பவளத்தில் வைத்து எங்கனே சுவைத்

துப்பாரக்கமுடியும்? எனவே, ப்ரளயத்தில் சிறு குழந்தை வடிவை எடுத்துக்கொண்டு, “பேதைக் குழவி பிடித்துச் சுவைத்துணைம பாதக்கமலங்கள் காணீரே” என்று பெரியாழ்வார அருளியபடியே, குழந்தையின் இயல்பின்படி தனது கால கட்டைவிரலைத் தான் சுவைத்துப்பாரத்தான் என்று சுவையுடன் அருள்கிறார் பராசரப்பட்டர.

தனிமையில்

ரஹஸ்ய உபதேசம்

குரு சிஷ்யனுக்கு உபதேசிப்பது தனிமையில், இதுஷ்டக் ரணமாகக்கூடாது. ஆறுகாதுகள் (முன்று பேர்கள்) கேட்கக் கூடாது என்பர். அதாவது உபதேசிக்கும் ஆசாரயன், உபதேசம் பெறும் சிஷ்யன் இவர்கள் இருவருடைய நான்கு காதுகள் மட்டும் இதைக் கேட்க வேண்டும் என்றடி. இதையே “ஓராணவழியா உபதேசித்தார முன்னோர்” என்று மணவாளமாமுனி உபதேசரதனமாலையில் குறித்துள்ளார்

திருக்கோட்டியூர் நம்பிகள் எம்பெருமானாருக்குக் கீதைச் சரம சலோகத்தின் ரஹஸ்யாரத்தத்தை உபதேசித்ததை ஆறாயிரப்படி குரபரம்பரை கூறுவதின் ஸாரம் வருமாறு எம்பெருமானார் ஒருவரே நம்பி ஸ்ரீபாதத்தில் தண்டன ஸமரப்பித்து நிறக், நம்பி அவர் திருக்கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு ஏகாந்தமான மேல் மாடிக் குச்சென்று, கதவைத் தாளிட்டு, இதை ஒருவருக்கும் சொல்லக்கூடாது என்று எம்பெருமானாரைத் தம் திருவடியில் ஆணையிடச்செய்து, பிறகு அர்த்த விசேஷத்தை உபதேசித்து, இதை பகவத் விமுகர முதலான நாஸ

திகர் செவிபடாதபடி பேணிக்
கொண்டு போகும் என்று நிய
மித்தருளினார.

வரவிருக்கும் தனிமை

அரியனநாமின்று காண்கின்றன,
கண்ணன் விண்ணனையாய்!
பெரியன காதம் பொருட்கோபிரி-
வென,

ஞாலமெய்தற

குரியனவெணமுத்தும்

பைம்பொன்னுமேநதிஓரோகுடங்கை
பெரியன கெண்டைகுகுலம்,

இவையோ வந்துபேரகின்றவே

என்பது திருவிருத்தத்தில்
நம்மாழ்வார அருளியபாசரம்.
இதன் கருத்தாவது -
பொருள படைப்பதற்காகப்
பிரிந்து போகவேண்டும் என
நெண்ணிய நாயகன், நாயகியி
டம் சொல்லாமல் திடீரென்று
பிரிந்தாலும், அல்லது 'தேசாந்
தரம்போகப் போகிறேன்' என்று
சடக்கெனப் பிரிவைத் தெரி
வித்தாலும், அவள மரண
பரியந்தமான கஷ்டத்தைய
டைநதிடுவள் எனக்கருதி, 'உல
கிலே பொருள ஸம்பாதிப்ப
தற்காகப் பிரிந்து தேசாந்
தரம் போகிறது என்ற ஒரு
விஷயமுண்டு' என்று பொது
வாகக்கூற, அதைக் கேட்
டவுடன் நாயகி, "இப்போது
இவர இவவிஷயத்தை பரஸதா
வித்தது வெறுமனல்ல, நமமைப்
பிரிந்து போவதற்காக அவதா
ரிகை இது" என்று நினைத்
துப் பிரிவு உண்டாகிவிட்ட
தூகவே உணர்ந்து, பிரிவாற்
ஜமையாலுண்டாகும் பசப்பு
என்ற நிறவேறுபாட்டைய
டைந்து, யாவரையும் வசப்ப
டுத்தக்கூடிய தனது அகன்ற
கண்களில் கண்ணீரோடு நின்
றாள். அதைக் கண்டநாய
கன், 'எம்பெருமானுடைய பரம

பதத்தை அடைந்தவர்கள் அத
னைவிட்டுப் பிரிய வொண
னாது போலப் பிரியமுடியா
தவளே!' என்று நாம இவளை
விளித்திருந்தும் இவள நம் உட்
கருத்தை அறிந்து கொண்டது
எனவே! என்று வியப்புறுகி
றான்.

சேர்த்தியிலும் தனிமை

ஸ்ரீமதராமாயணத்தில் சகர
வரத்தித்திருமுகன் வனத்தில்
பரதனின் பிரிவைநினைத்து
லக்ஷ்மணனிடம் இங்ஙனே கூறு
கிறார்.

"சதாஹ்யஹம் ஸமேஷ்யாமி பரதேன
மகாத்மனா |
சத்ருஜ் தேவச வீரேன த்வயாச்ச
ரகுநந்தன" ||
(ஆரண்ய 16-40)

'மஹாதமாவான பரதனுடனும்,
வீரனான சத்ருக்னனுடனும்
உன்னுடனும் சேர்ந்து நான்
எப்போது இருக்கப்போகிறேன்'
என்றபடி. இப்போது லக்ஷ்ம
ணனோடு பேசிக்கொண்டிருக்க
ிறார். அவன்கூடவே இருக்க
ிறார். அப்படியிருக்க, 'உன
னோடு எப்போது கூடியி
ருக்கப் போகிறேன்?' எனப்
தன் பொருள என்ன? 'நாம
எல்லோரும் சேர்ந்திருப்பது எப்
போது?' என்று இங்கு பொது
வாகத்தோன்றினாலும், ஆசார்
யர்கள் இங்கு ஒருவிசேஷமான
அர்த்தம் அருள்வர். அதாவது
பரதனும் சத்ருக்னனும் இல்லா
ததால், ராமனுக்கு லக்ஷ்மணன்
தன்கூட இருப்பதாகவே தோன்
றவில்லை, தான் தனியாகவே
இருப்பதாக அவர்க்குத் தோன்
றிற்று என்றபடி.

தனிமை காணுமை

தனது பத்னி ருதுமதியான
பிறகும் சோவிந்த பட்டர் அவளு

டன சேராமலே தள்ளிப்போட
டுகொண்டேயிருந்ததால், அவ
ருடைய தாயார இதை எம்பெரு
மானாரிடம் விண்ணப்பம் செய்
தான். அவரும் எம்பாரைப் பதி
யின கடமையைப் பூர்த்திசெய்
யும்படி உத்திரவிட்டார். இரவு
முழுவதும் அவர் தமது பத்
னிகு பகவத விஷயங்களை
உபதேசித்தே கழித்தார். இதை
யறிந்த எம்பெருமானார் 'இங்
ஙனம் செய்யலாமா?' என்று
அவரை வினவ, கோவிந்தபட்
டர், "பத்தினியுடன் சேருவதற்கு
தனிமை அவசியம். எப்போ
தும் எம்பெருமான ஹருதயத்
தில் பரகாசித்துக்கொண்டேயி
ருப்பதால், அடியேன் தனிமை
யைக் காண்கின்றிலேன்" என்று
விடையளித்தார். அதன் பய
னாக அவர் ஸந்யாஸியாயி
னார் என்கிறது குருபரப்பரை.

தனிமை இல்லாமை

சபையில் தன்னை நிராக
ரித்த துஷ்யந்த மஹாராஜரைக்
குறித்து சகுந்தலை இங்ஙனே
கூறுகிறாள். (மஹாபாரதம்,
ஆதிபரவம்)

'ராஜசரேஷ்டரே! நீர் நன
ருக் அறிந்திருந்தும், ஸாதா
ரணமான சிறியமனிதர்களைப்
போல 'அறியேன்' என்று அரு
சாமல பொய் பேசுகிறீர். 'நான்
ஒருவன் தான் இருக்கிறேன்'
என்று எண்ணுகிறீர். உமது
மனத்திற்குள் மறைந்திருக்கும்
ஆதிபுருஷனான கடவுளை நீர்
அறியவில்லை. எவன் பாவ கார
யத்தைப் பாரத்துக்கொண்டிருக்க
ிறானோ அவனெதிரில் பாவத்
தைச் செய்கிறீர். ஒரு
வன். பாவத்தைச் செய்து தன்
னையாரும் அறியவில்லை
என்று நினைக்கிறான். அவன்
அங்ஙனே நினைப்பது தவறு

கும். தேவதைகளும், அந்தர யாமியான பகவானும் அருகிலி ருந்து அவனைப் பார்க்கின்ற னர். சூரியன், சந்திரன், வாயு, அக்னி, ஆகாசம், பூமி, ஜலம், தன்மனம், யமன், பகலு, இரவு, இரு சந்திகள், தரமதேவதை ஆகியவை ஒவ்வொரு மனித னும் ரஹஸ்யமாகவும் பஹி ரங்கமாகவும் செய்யும் காரயங் களை அறிகின்றன”

“உளவாருளளிறறெல்லம் உடனிருந்து அறிதி” என்று திருமலையில் தொண்டர டிப்பொடியாழ்வாரும் அருளியுள ளார். ஒவ்வொருவர ஹருதயத் திலும் இருந்து கொண்டு எம் பெருமான அவர்கள் செய்வதை மட்டுமல்ல, நினைப்பது யாவற றையும் அறிகிறான் என்று அரு ளியுள்ளார்

தனிமையின் கொடுமை

காதலர்கள் பிரிவில் படுத் துயருக்கு விரஹம் என்று பெயர். அதை விவரிக்க ஒரு புத் தகமே போதாது. அப்படிப்பட்ட வர்களுக்கு “ஒருபகல ஆயிரம் ஊழியாலோ” (திருவாய 10-3-1) என்று நமமாழ்வார அருளியப டியும், “தருதி யுகாயதே தவாம யஸவதாம்” என்று ஸ்ரீமத் பாக வதத்தில் கோபிகா கீதத்தின் படியும், கண்கொட்டும நேரம் கூட ஒருயுகம் போல நீண்டு வேதனையளிக்கிறது இதைத் திருமங்கை மன்னன்

முழுதிவ்வையகம் முறைகெட மறை-
தலும் முனிவனும் முனிவெயதி
மழுவினால் மன்னராருயிர் வவவிய
மைந்தனும் வாரானால்
ஒழுக்குண் பனிக்கொடுங்கிய
பேடையு அடங்க வஞ்சிறைகோலி
தழுவு நள்ளிருள்தனிமையிறகடியதோர
கொடுவின்னையறியேனே

என்று நாயகி பாவத்தில் அரு ளினார். இதன் கருத்தாவது- “இந்த உலகம் முழுவதும் மரி யாதை குலைந்து போனதால் காரணமின்றி ஜமதக்னி முனி வரை காரதத் வீரயாரஜுன னின் பிள்ளைகள் கொன்றதால் அம்முனிவரின் புதல்வரான பர சுராமர கீற்றங்கொண்டு இரு பத்தோரு தலைமுறைகள் கூடித் திரியர்களே உலகில் இப்படி ஸம்ஹாரம் செய்தார். அப் படி அவதரித்த எம்பெருமானின் வரவை எதிர்பார்த்து ஏமாந்து போனேன். அநீதி புரிபவர் களைக் கருவழிப்பதற்கென்றே திருவவதாம் பண்ணின் தலை வன் தானே அநீதி செய யத் தலைப்பட்டானே! சதஞ்சுக் ளான கூத்திரியர்களின் உயிர்க் கவரந்த பெருமான் அன்புடையேனான என் உயிரையும் அவ ரப்பார்க்கின்றானே என்று வருந துகிறான் பறவையினங்களும்

குளிருக்கு அஞ்சி நடுங்கிக் கிடக் கும் பேடையைச் சிறகினால் அணைத்து ஒன்றிக்கிடக்கும்படி யான இந்த நள்ளிருட்போதில் நாயகனைப் பிரிந்து பரிதவிச் சும் என்னைப்போல பாவம் செய்தவரும் உலகில் உண்டோ? என்கிறான்.

முடிவுரை

தனிமையின் தனிப்பெருமை யைப் பற்றிக்கூற இன்னும் எங் வளவோ உள்ளது ஆயினும், கட்டுரை வளரவதனால் இத்து டன் ஒருவாரத்தை மட்டும் கூறி முடிககிறோம். அதாவது ஒரு வன் எவ்வளவுதான் பிறருடன் கூடியிருக்கவே விரும்பினாலும், தான் தனியாகவே இவ்வு லகில் வந்தான். தனியாகவே இதைவிட்டுச் செல்ல வேண்டுங் கெனப்பதை மட்டும் மறக்க முடி யாதனறே!

திருமலை திவ்ய தரிசனம்

சப்தகிரி தரிசனம் ஓம் நமோ நாராயண
சகல பாப விமோசனம்
உதயாதி அங்கபிரதக்ஷணம்
அதிதேக ஆரோகியம்

(சப்தகிரி)

ஸ்ரீவேங்கடேஸ்வர சுப்ரபாதம்
மனசாந்திதரும் மனோரம்யம்
விஷ்ணுசகஸரநாம தாரக மந்திரம்
விகனவிமோசன அதிமதுரம்

(சப்தகிரி)

நவரத்னகிரீடா ஜோதிசொருபம்
சொரணபரண திரேகாலங்காரம்
புஷ்பாஞ்சலி பாதசேவிதம்
சம்பூர்ண அலங்கார அதிசோபிதம்

(சப்தகிரி)

துளசிதீர்த்தம் புண்யபிரசாதம்
சரவரோகநிவாரண ஓளசதம்
பஜகோவிந்தம் பரமசந்தோஷம்
பக்தஜனப்பிரிய சேவாதளம்

(சப்தகிரி)

-திருவில்லிபுத்தூரன்.
சென்னை.

கம்பனின் பார்வையில் செப்புத்திருமேனிகள்

திரு. சீ. வசந்தி - சென்னை

இந்திய மக்களின் உயிர, உடல, ஆவி, பொருள் ஆகிய அனைத்திலும் ஊடுருவி நிற பது இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற இதிகாசங்களே. இவ் இதிகாசங்களில் வரும் கதாபாத்திரங்களை கலலிலும், செம்மையுமே இன்னும் பிறவற்றிலும் உருவங்களாக அக்கால மக்கள். இவற்றில் தலைசிறந்தவை செப்புத்திருமேனிகளே. செப்புத்திருமேனிகள் செய்யும் கலை சோழர் காலத்தில்தான் மிக உன்னத நிலையை அடைந்தது.

வாலமீகி, வடமொழியில் இயற்றிய இராமாயணத்தினைத் தமிழ் மொழியில் கம்பர இயற்றியுள்ளார். இதே கால கட்டத்தில் - அதாவது, கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டில், இராமர், சீதை, இலக்குமணர், அனுமன் ஆகியோரின் அழகிய செப்புத்திருமேனிகள் வடக்குப் பனையூர், பருத்தியூர், திருவதிகை, திருச்சேறை, கப்பலூர் மற்றும் இராமேஸ்வரம் ஆகிய இடங்களில் காணப்படுகின்றன. இவை குறித்துக் கலை வரலாற்று ஆசிரியர்கள் பல ஆராய்ச்சிகளைச் செய்துள்ளனர். ஆனால், இச்செப்புத் திருமேனிகளின் அழகில் சொக்கித் தான் கம்பர தனது இராமாவதாரத்தில் இராமர், சீதை, இலக்குவனன் மற்றும் அனுமனின் வடிவை அழகிய சொற்களால் கவிதையாக வடித்தாரா என்பதற்குச் சில மயக்கம் தரும் இராமாயண வரிகளைத் தூவல்களாகப் படிக்கும் போதே ஏற்படுகிறது. அப்படியானால் முழுக் காவியத்தைப் படிக்கும் போது ஏற்படும் இன்பத்திற்கு அளவு கோல்களே இல்லை. இவ்வின் பத்தினை ஒருசில பாடல்கள்

மூலம் இங்குக் கோடிட்டு காட்டப்படுகிறது. சீதை இராமனை நினைக்கின்றாள்.

இந்திர நீலம் ஒத்து கருமை

குஞ்சியும்,

சந்திர வதனமும், தாழ்ந்த

கைகளும்,

சுந்த மணிவரைத் தோறுமே, அலமுந்தி, என் உயிரை, அம்முறுவல்

உண்டதே!

--பாலகாண்டம்

மிதிலைக் காட்சிப் படலம்

என உருகுகிறாளாம். அதுவும் எப்படித் தெரியுமா? இராமனின் புன்முறுவல் ஒன்றே சீதையின் உயிரை மாய்த்து விடுகிறதாம். இதே புன்முறுவலைத்தான் அக்கால செப்புத் திருமேனியிலும் காணமுடிகிறது. இதே போன்று சிவபெருமானின் புன்முறுவலை

கொவ்வைச் செவ்வாயில் குமிழ் சிரிப்புத் தோன்ற நடராஜர் நடனம் ஆடுகிறார் எனத் திருநாவக்காசா பாடியுள்ளார்.

சீதையாவது இராமன் மீது கொண்ட காதலால் மயங்கினாளா சரி, ஆனால் மிதிலை நகர மக்களும் அவரது அழகில் மயங்கினார்களாம்! எப்படித் தெரியுமா!

தோள்கண்டார் தோளே

கண்டார்,

தொடு கழல் கமலம் அன்ன தான் கண்டார், தானே

கண்டார்;

தடக்கை கண்டாரும், அந்தே வாஸ்கொண்ட கண்ணூர் யாரே, வடிவினை முடியக் கண்டார்? ஊழ் கொண்ட சமயத்து அன்னான் உருவு

கண்டாரை ஒத்தார்.

--உலாவியற் படலம்

--பால காண்டம்

நாமுமகூட இராமனின் வடிவ
ழகில மயங்கி நிற்கிறோம் அல
லவா!

இராமனின் விழித்திரையில்
பதிந்த மைதிலியின் அழகினைக்
கம்பர, இராமனின் வாயிலா
கவே,

‘பூண் உலாவிய பொற்கலசங்கள் என்
ஏன் இல் ஆகத்து எழுதல என்னினும்
வாள் நிலா முறுவல கனி வாய் மதி
காணல் ஆவது ஓர் காலம் உண்டாம்
கொலோ?’

மிதிலைக காட்சிப்படலம்

--பால காண்டம்

என வெளிப்படுத்துகின்றார்.
இதே தோற்றத்தினைத்தான
சீதையின் செப்புத் திருமே
னியும் செபபுகின்றது.

தன அண்ணனிடம் மாசில
லாத அன்பு பூண்டவன இலக
குவனன். அவனது தோற்றத்
தைப்பற்றி கூறுவதாவது

சுற்று ஆர்ந்த கச்சில சுரிகை புடை
தோன்ற ஆர்த்து,
விலதாங்கி, வாளிப் பெரும் புட்டில
புறத்து வீக்கி,
பற்று ஆரத்த செம் பொன கவசம்,
பனி மேரு ஆங்குஓர்
பற்று ஆம் என ஓங்கிய தோளொடு,
மார்பு போரக்க

--அயோத்தியா காண்டம்

நகர் நீங்கு படலம்

கம்பரின் வரணனை, செப்புத்
திருமேனியிலும் மிளிரவதைக
காணுகிறோம்.

‘அன்னவருக்கு அடிமை செய
வேன நாமமும் அனுமன
என்பேன்’, என்று அனுமன
வாயிலாகவே குறிப்பிடும் கம
பர், வாயப்பொத்தி இராம

னுக்கு சேவகம் செய்வதையே
குறிகோளாகக் கொண்டிருந்
தார எனபதற்கு இச்செப்புத் திரு
மேனியே ஒரு சான்றாக திகழ்
கிறது

பொதுவாக இராமர் செப்புத்
திருமேனிகள முற்காலச்சோழந்
காலத்தில், ஒரு அரச குமா
ரனைக் குறிப்பது போன்றே
கரணட மகுடம் கொண்டு,
குறைந்த அளவு அணிகலன்க
ளுடன் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது.
ஆனால், பிற்காலத்தில் கட
வுளாக அவதாரப்படுஷராகப்
போற்றப்பட்ட பின்னர் மார்
பில இலககுமியைக் குறிக்கும்
பூர்வஸதமும், கீரத்தி மகுடமும்
காணப்படுகின்றன. இலககு
வனர் தலையில் கேச மகு
டமும், மார்பில சன்னவீரத்
துடனும் ஒரு போர்வீரனின்
தோற்றத்துடன் காணப்படுகி
றார். சீதை திருக்கரத்தில்
மலரை ஏந்திய நிலையில் சித்
திரிக்கப்பட்டுள்ளார்.

இவ்வாறு கம்பரின் இராம
காதையில் நீந்தித் திளைத்த
தால், சிற்பி, இச்செப்புத்திரு
மேனிகளை வடித்தாரா அல
லது சிற்பிகளின் கை வண்
ணத்தினைக் கண்டு மயங்கியே
தனது இராமாயணத்தில் இரா
மர், சீதையின் அழகினைப்
புகழ்ந்து பாடியுள்ளாரா என்று
மனத்தில் ஐயம் ஏற்படுவது
இயற்கையே. பொதுவாக கம
பர் கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்
டைச் சேரந்தவராக கருதப்படு
வதால், கி.பி. 10ஆம் நூற்
றாண்டில் செய்யப்பட்டச் செப்
புத் திருமேனிகளைக் கண்ட
தாலேயே, கவிதை ஊற்றுப்
பெருக்கெடுத்துத் தமது பாடல்
களில் இராமர், சீதை, இலககு
வனர் மற்றும் அனுமாரின் அழ
கைப் போற்றியுள்ளார எனக்
கொளவதில் தவறேதுமில்லை.

ஸர்வ தரிசனம்

திருமலைக் கோயிலில் ஸர்வதரிசனம் புதன், வியாழன் மற்றும்
வெள்ளிக்கிழமைகளைத் தவிர நாளும் காலை 6 மணி முதல் 11
மணி வரையிலும், மதியம் 12 மணியிலிருந்து இரவு 7 மணி
வரையிலும், இரவு 8 மணியிலிருந்து இரவு 10-30 மணி வரையி
லும் அல்லது கூட்டத்தைப் பொறுத்து ‘ஸர்வதரிசனத்’திற்காக
பொதுமக்கள் அனுமதிக்கப்படுவர். சாதாரண நாட்களின் போது
ஸர்வதரிசனம் நாள ஒன்றிற்கு 14½ மணி நேரங்களும், கூட்டம்
அதிகமாக இருக்கும் நாட்களின் போது நாள ஒன்றிற்கு 18
முதல் 20 மணி நேரங்கள் வரை அனுமதிக்கப்படும்.

விண்ணப்பம்

‘ஸபதகிரி’ இதழுக்குக் கதை, கட்டுரைகள், துணுக்குகள் அனுப்ப
மாறு எழுத்தாளர் பெருமக்களை மேலாண்மை கேட்டுக்கொள்கிறது.
பிரசுரிக்கப்படும் கதை, கட்டுரைகளுக்கு மட்டுமே சன்மானத்தொகை
வழங்கப்படும்.

ஆசிரியர்.

சைவம் காணும் உய்யும் வழி

திரு. ஆ. சுப்பிரமணியன் - புத்தூர்.

நாம் நாள்தோறும் அதி
காலையில் சூரிய உதயத்திற்கு
முன் எழுதல் வேண்டும். அப்
படி எழுவது கண்ணொளியைப்
பெருக்கும். நீண்ட ஆயு
ளைக் கொடுக்கும். படுக்கை
யிலிருந்து எழுந்து அமர்ந்து
கொண்டு வலது உள்ளங்கை
யைப் பார்க்க வேண்டும். பின்
ஒரு டம்ளர் குளிர்ந்த நீர் பருக
வேண்டும். உள்ளங்கையில்
தேவி குடியிருக்கிறாள் என்று
எண்ணி இன்றைய நாள் நல
முடன் கழியவேண்டும் என்
றும், உள்ளங்கை வெள்ளை
யாக இருப்பதுபோல் எனது

மனமும் வெண்மையாக இருக்க
வேண்டும் என்று வேண்டுதல்
செய்ய வேண்டும். காலைக்
கடன்களை முடிக்கவேண்டும்.
குளிர்ந்த நீரில் குளிக்க வேண்
டும். குளிக்கும் போது கடைசி
யாக குவளைநீரில் இஷ்டமான
மந்திரத்தைப் பலமுறை எழுதி
தலையில் ஊற்ற வேண்டும்.
உடலைத் துண்டால் துவட
டும்போது முதலில் முகம்,
பின்னர் முதுகு இறுதியாக
தலையைத் துவட்ட வேண்
டும். நல்ல ஆடைகள்
அணிந்த பின்னர் நெற்றிக்கு
'சிவாயநம' என்று சொல்லிக்

கொண்டு விபூதி அணிய
வேண்டும். சூரிய நமஸ்கா
ரம் செய்ய வேண்டும். முடிந
தால் காலையில் திருக்கோவில
வழிபாடு செய்யலாம். காலை
வழிபாட்டினால் மூன்று பிறவிக
ளில் செய்த பாபங்கள் ஒழியும்,
மதிய வழிபாட்டினால் இரண்டு
பிறவிகளில் செய்த பாபங்கள்
அழியும். மாலை வழிபாட்
டினால் இப்பிறவியில் செய்த
பாபங்கள் அழியும். உண்
னும் போது வாயில் உரோ
மம் இருந்தால் தண்ணீரால்
வாயைக் கொப்பளிக்க வேண்
டும். உணவு உண்ணும் போது

A HEALING TOUCH

T. T. DEVASTHANAMS INTRODUCES SRI BALAJI AROGYAVARAPRASADINI SCHEME

For ages, Tirumala, the abode of Lord Venkateswara, has been a great centre of pilgrimage. Thousands of devotees visit the sacred hills every day and offer their solemn prayers to the Lord for their spiritual and physical well-being.

Alleviating human suffering has been a part of dedicated efforts of TTD to the mankind. TTD already manages a Leprosorium, centre for physically handicapped, a poor home and also a central hospital. To provide the most advanced medical technology to the needy, the TTD has launched another monument, a blessing from the Lord by opening Sri Venkateswara Institute of Medical Sciences -- a sophisticated super speciality centre on the lines of AIIMS of New Delhi & JIMPER of Pondicherry and PGI of Chandigarh. Total well-being of man is the aim of Sri Venkateswara Institute of Medical Sciences, which apart from offering service, training and education in medical sciences, also encourages Research and development.

The doors to such a state of the art technology should be open to our poor and disabled brethren.

With a view to achieving this, Sri Venkateswara Institute of Medical Sciences has introduced a New scheme Balaji Arogyavaraprasadini Scheme. To accomplish the goal of providing the sophisticated medical technology to every individual at an affordable rate, we invite the generous co-operation of philanthropists and the general public.

The Scheme in essence:

A donor can make an endowment of Rs. 1000/- or multiples thereof / Rs. 1 lakh / Rs. 5 lakhs / Rs. 10 lakhs to T. T. Devasthanams which will in turn contribute matching grant. The entire amount will be deposited in fixed deposit in a nationalised Bank and the interest accrued on it will be utilised for providing free medical services to the poor and the needy.

A Chair in Sri Venkateswara Institute of Medical Sciences will be named after the donor who contributes Rs. 10 lakhs or above. These endowment chairs are purely research oriented.

- ✳ Donations can be made by any individual / family / company / firms etc.
- ✳ The name of the donor who endows Rs. 5 lakhs or more will be displayed prominently in the Reception hall of the hospital.
- ✳ The discharge ticket of the benefited patient will carry the name of the donor.

Additional Benefit and facilities :

- ✳ Donations to Sri Balaji Arogyavaraprasadini Scheme are exempted from Income Tax under 80 (G).
- ✳ Paid rooms / Air conditioned rooms will be allotted to family members of the donor in the hospital.
- ✳ Paid rooms can be named after donors who contribute a sum of Rs. 5 lakhs or above.
- ✳ By paying Rs. 5 lakhs and above a donor may sponsor one operation per year.
- ✳ Donors can sponsor feeding of the In-patients and out-patients. They may also sponsor a travel fellowship for the faculty per year.

All donations, by D.Ds drawn in favour of The Executive Officer, T. T. Devasthanams, Tirupati-517 501 (Anjhra Pradesh) should reach the Director, Sri Venkateswara Institute of Medical Sciences, Tirupati along with the following particulars:

- ✳ Name and address along with the latest passport-size photographs of the family members of the donor who contributes Rs. 1 lakh or more.
- ✳ Name and address of the person to whom Income Tax Exemption Certificate is to be issued.

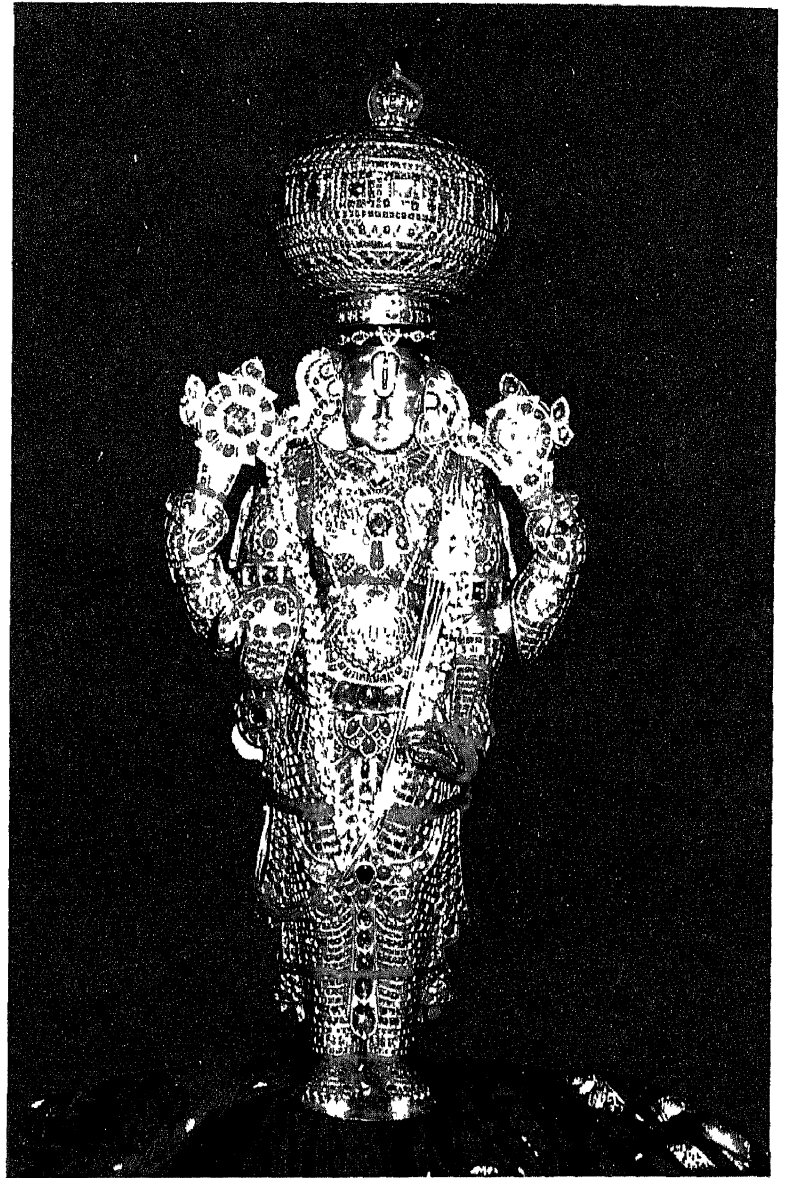
The donors are also welcome to offer equipment, vehicles etc. to SVIMS or even sponsor health camps in rural areas, if they so desire. Further details can be had from

**The Executive Officer
T.T. Devasthanams, Tirupati
or**

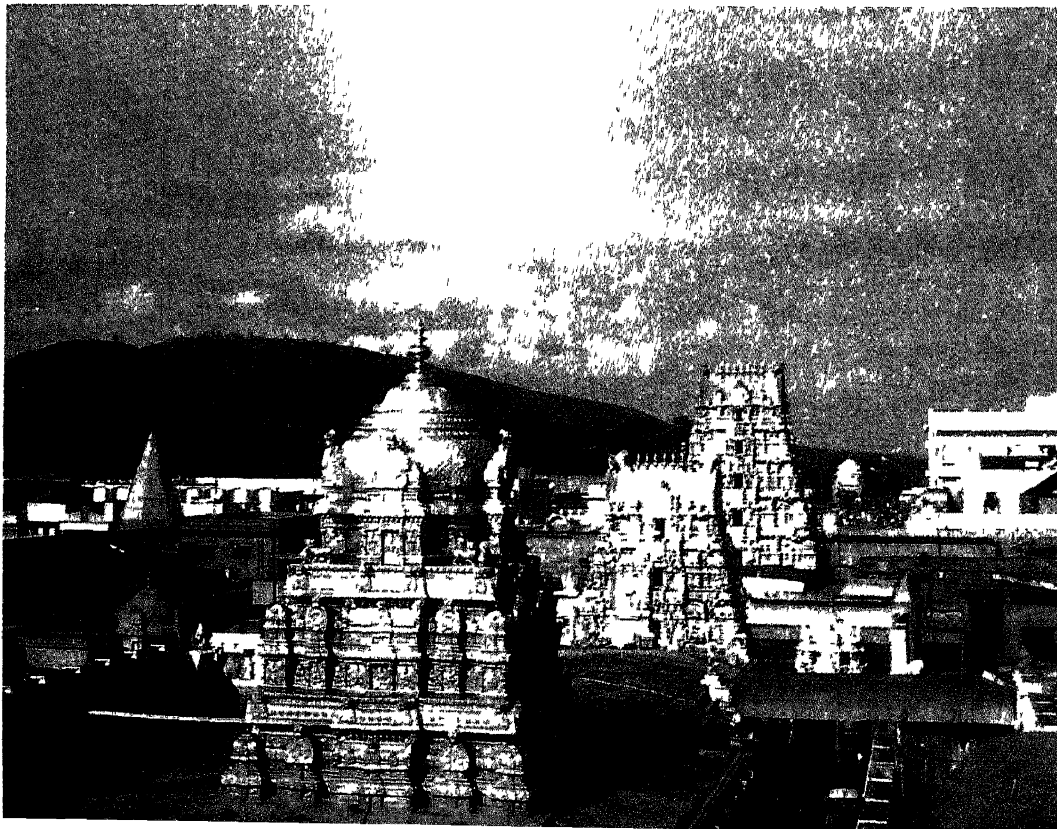
**The Director
Sri Venkateswara Institute of Medical Sciences, Tirupati**

EXECUTIVE OFFICER

LORD VENKATESWARA
(Vajrakavacham)

A GENERAL VIEW OF
TIRUMALA TEMPLE

EN. P. G.
(Tumkur, 1911-12)

RADHOTSAVAM
(Sriwan Brahmins)

TIRUMALA TIRUPATI DEVASTHANAMS

Sri Venkateswara Vanabhivridddhi Scheme

An Appeal . . .

*He that planteth a tree is the servant of God
And Provideth a kindness for many generation
And faces that he, hath not seen shall bless him*

Sacred Forests of Tirumala are the precious gift of Lord Venkateswara to mankind. With a view to safeguarding its unique yet delicate ecological condition, Tirumala Tirupati Devasthanams have introduced a series of exciting schemes called **Sri Venkateswara Vanabhivridddhi Schemes**. The Schemes seek to provide a rare opportunity to the public for participation in a massive plantation project implemented by the Forest Department of T T Devasthanams.

The salient features of Sri Venkateswara Vanabhivridddhi Schemes are:

VRIKSHA SAMVARDHANAM : Under this Scheme, about one acre of land will be brought under plantation.

Benefits :

- * Plantation will be named after the donor or person of his choice
- * Every year free accommodation on 2 ordinary days at Tirumala for 10 years
- * One paid special darshan every year for 5 persons for 10 years

Donation : Rs 15,000

VRIKSHA PRASADAM : The Scheme is proposed for raising 100 fruit and flowering seedling every year.

Benefits :

- * Distribution of one hundred seedlings, both fruit bearing and flowering in the donor's name every year
- * Two days free stay at Tirumala every year on any ordinary days for 10 years
- * One paid special darshan every year for five persons for 10 years

Donation : Rs. 10,000.

SMARAKA VANALU : Under this scheme 10 saplings of selected species will be planted in a grove and maintained for five years.

We appeal to all devotees to donate liberally and help us to preserve the priceless forest wealth of Tirumala - The Abode of LORD VENKATESWARA.

Please send your donations by Demand draft to the **The Executive Officer, T. T. Devasthanams, TIRUPATI - 517 507.**

Benefits :

- * The grove will be named after the donor
- * Every year paid special darshan for five persons for five years

Donation : Rs 2,000

VANA SAMRAKSHANA BHAGA SWAMYAM : is proposed to protect and improve the natural forest cover on Tirumala hills.

Benefits :

- * Display of the donor's name
- * Paid special darshan for five persons for one year

Donation : Rs 1,000

ADHYAYANA VANALU : Plantation and maintenance of a variety of species will be taken up under this scheme in the proposed botanical garden at Tirumala.

Benefits :

- * Display of donor's name near the plant.

Donation : Rs 500

VRIKSHA DATTATA : is a bold scheme featuring adoption and plantation of avenue trees on the ghat road and at Tirumala.

Benefits :

- * Display of donor's name

Donation : Rs 250.

EXECUTIVE OFFICER

வடக்கு நோக்கி உட்கார்ந்து உண்ணக்கூடாது. தென் திசை செல்வத்தையும், மேல் திசை ஆயுளையும், கீழ்திசை புகழையும் கொடுக்கும், ஒற்றை ஆடையுடன் அமர்ந்து உண்வு உண்ணக்கூடாது.

உண்ணுமுன் இந்த உணவு எக்காலத்திலும் தடையின்றிக் கிடைக்க அருள்புரிய வேண்டும் என்று இறைவனுக்கு வணக்கம் செலுத்த வேண்டும். இலலகடி ரசி உணவு படைக்கும் முன பாக நீரால் உணவுள்ள பாததி ரத்தைச் சுற்றி 'உணவு வளர்க!' என்று சொல்லி இறைவனை மனதால் வணங்க வேண்டும். பின்னர் அலுவலகம், பள்ளி, பிற அலுவல் காரணமாக வெளியே புறப்படுவதற்கு முன் இறைவனை வணங்கிவிட்டுச் செல்ல வேண்டும். களைபய மிகுதியால் சோர்வு ஏற்பட்டால் இறைவனின் திருநாமங்களைச் சொல்லலாம். இதனால் சோர்வு நீங்கும். மாலையில் வீடு திரும் பிய பின்னர் கை, கால், முகம் சுத்தம் செய்து திருநீறு அணிந்து இறைவனை வணங்க வேண்டும்.

பெண்கள் திருவிளக்கு வழி பாடு பத்து நிமிடங்கள் செய்யலாம். வழிபாடுகளில் குத்து விளக்கு வழிபாடு மிகவும் சிறந்தது.

“இல்லக விளக்கது இருள் கெடுப்பது சொல்லக விளக்கது சோதியுள்ளது பல்லக விளக்கது பலருங்காண்பது நல்லக விளக்கது நமச்சிவாயவே”

என்றார் திருநாவுக்கரசர் சுவாமிசுள். விளக்கு வழிபாடு பஞ்ச பூதங்களைக் குறுக்கும் அடையாளங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது.

ஸப்தகிரி

ஆகாய அடையாளம்-வட்டம்
காற்றின் அடையாளம்-அறுகோணம்
நெருப்பின் அடையாளம்-முக்கோணம்
நீரின் அடையாளம்-பிறை
நிலத்தின் அடையாளம்-சதுரம்

இல்லந்தோறும் விளக்கு வழி பாடு நடைபெற்றால், எல்லா நலன்களும் கிடைக்கும். “விரும்பி நல் விளக்குத் தீபம் விதியினால் இடவல்லார்க்கு கரும்பினில் கட்டி போல்வர்கடவூர் வீரட்டனாரே” என்பது அப்பர் வாக்கு.

நாள்தோறும் மாலை ஆறு மணிக்கு மேல் திருக்கோயில் சென்று வழிபாடு செய்வது சிறந்தது. தினமும் முடியாதவர்கள் வாரம் இருமுறையாவது கோவிலுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்யலாம். கோவிலின் உள்ளே நுழையும் போது 'சிவசிந்தனையுடன் தெய்வீகப் பாடல்களைச் சொல்லிக் கொண்டே செல்லலாம். திருநீறு அணிந்து இயலுமாயின் உருத்திராட்சமும் அணிந்து செல்ல வேண்டும். அவரவர் வசதிக்குத் தக்கபடி மலர், தேங்காய், பூ, பழம் எடுத்துச் செல்லலாம். கோபுரத்தைக் கண்டவுடன் இருகை கூப்பி வணங்க வேண்டும். கோபுர தரிசனம் பாப விமோசனம் ஆகும்.

‘நமசிவாய’ என்னும் ஐந்தெழுத்தை உச்சரித்துக்கொண்டே செல்ல வேண்டும். ஒற்றை ஆடையோடு இறைவனை வணங்கக்கூடாது. தல விநாயகரை வணங்கித் தலையில் குட்டிக்கொண்டு தோப்புக்கரணம் போட்டுக் கொண்டு பின் உள்ளே செல்ல வேண்டும். தலையில் குட்டுவதால் இருபக்

கமுள்ள உணர்ச்சி நரம்புகள் புத்துணர்ச்சி பெறுகின்றன. பலிபீடம், நந்தி ஆகியவற்றை வணங்கிச் செல்லவேண்டும்.

உள்ளே சென்று மூலஸ்தான சுவாமியை வணங்க வேண்டும். கர்ப்பூரம் கொளுத்துவது நமது பாபங்கள் எல்லாம் எரிந்துபோக வேண்டும் என்பதைக் காட்டுகிறது. தேங்காய் உடைப்பது தேங்காயைப்போல நமது உள்ளத்தைத் தூய்மையாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைக் காட்டுகிறது. தேங்காய் விடலை எறிவது எறிந்த தேங்காய் சிதறுவது போல நமது பாபங்கள் சிதறிப் போகவேண்டும் என்பதைக் காட்டுகிறது. அர்ச்சகர் கொடுக்கும் விபூதி பிரசாதத்தைப் பணிவுடன் இரு கைகளாலும் வாங்கி அண்ணாந்து மேல் நோக்கிக்கொண்டு ‘ஓம் சிவாய நம’ என்று சொல்லிக்கொண்டு நெற்றியில் அணிய வேண்டும். விபூதியைக் கீழே சிந்தக்கூடாது. சிந்திய விபூதியை மிதிப்பது சிவாபராதமாகும். சுவர்களிலோ, சன்னல் பக்கங்களிலோ மிஞ்சிய விபூதியைப் போடக்கூடாது. அதற்கென வைத்துள்ள கிண்ணங்களில் போட வேண்டும். கோவிலுக்குள் தரையில் விழுந்து வணக்கம் செய்தல் கூடாது. கோவிலில் உள்ள மூர்த்தியைப் பதி என்றும், முன்னால் உள்ள வாகனத்தைப் பசு என்றும் அதற்குப் பின்னுள்ள பலி பீடத்தைப் பாசம் என்றும் சொல்லுவார்கள். பூசை நடக்கும் போது பதிக்கும் பசுக்கும் ‘குறுக்கே செல்லக்கூடாது. இடப்புறமாக வெளியே வந்து தட்சிணமூர்த்தியை வணங்கி ‘கல்வி ஞானத்தைக் கொடு’ என்று வேண்டிதல்

செய்ய வேண்டும். வெளியில் உள்ள சந்திதிகளில் வணங்கும் போது அந்தந்தத் தெய்வத்திற் குரிய பாடல்களைப் பாட வேண்டும். விநாயகப்பெருமானை ஒரு முறையும், சிவ பெருமானை மூன்று முறையும், அம்பிகையை நான்கு முறையும் வலம் வர வேண்டும். பார்வதிதேவி இல்லாத சிவனை வலம் வருதல் கூடாது. கடைசியாக சண்டிகேசுவரரை வணங்க வேண்டும். கைகளைத் தட்டிச் சப்தம் செய்வதோ அல்லது நூலை எடுத்துப் போடுவதோ தகாத செயல். இடது உள்ளங்கையில் வலதுகையில் உள்ள விரல்களால் மெதுவாகத் தானத் திரயம் செய்து வணக்கம் செலுத்த வேண்டும். இறுதியாக நவகிரகங்களை வணங்க வேண்டும். “வேயுறு தோளிபங்கு” என்ற சம்பந்தர தேவாரத்தைப் பாடுவது நலம் பயக்கும். கடைசியாக லொடி மரத்தின் அருகில் தனையில் விழுந்து எட்டு அடியங்களும் தரையில் படுமபடி அட்டாங்க நமஸ்காரம் செய்ய வேண்டும். பின்னர் கோவிலில் ஓரிடத்தில அமரந்து சுவாமி அல்லது அம்பிகையின் திருஉருவத்தை மனதில் வைத்துப் பார்க்க வேண்டும். கோவிலில் உட்காரும் நேரத்தில் வேண்டாத பேச்சுக்களைப் பேசக்கூடாது. மூக்கைச் சிந்துவதோ எச்சில் துப்புவதோ கூடாது. கோவிலைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பெண்கள் தலை முடியை அவிழ்ப்பது, சரிசெய்வது கூடாது.

கோவிலை விட்டு வெளியேறும் போது மணி அடிக் கக்கூடாது. மணியடித்தால் வழிபாடு செய்த பலன்

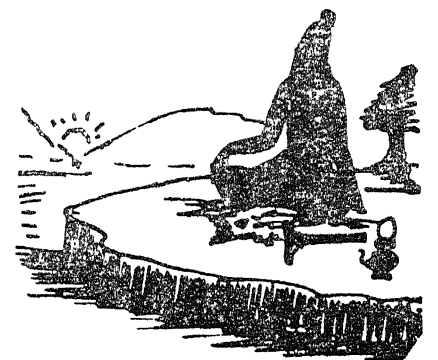
போய்விடும். அரைகுறையாக எரிந்து கொண்டிருக்கும் விளக்கைத் தூண்டி விட்டால் மிகுந்த புண்ணியம் உண்டு. ஒரு எலி அபுத்தியூர்வமாக விளக்கில் உள்ள திரியைத் தூண்டிவிட்டதால் அடுத்த பிறவியில் மாவலிச் சக்கரவர்த்தியாகப் பிறந்ததாக சமயநூல் கூறுகிறது. கோவிலில் உள்ள பிரதானப்படிகள் மேல் கரப்பூரம் வைத்துக் கொடுத்துத் கூடாது. அப்படிகளில் இலட்சுமி வாசஞ்செய்வதாக ஐதீகம். சில கோவில்களில் அரசமரத்தடியில் நாக சிலைகள் இருக்கும். மாலை ஆறு மணிக்கு மேல் பால்மரமாக இருப்பதால் சுற்றி வலம் வருதல் கூடாது.

திருக்கோவில் வழிபாட்டால் மனநிறைவு பெறும் வீட்டிற்கு வந்தவுடன் இடுக்கையில் அமந்து பின்னர் கால்களைக் கழுவவேண்டும். இரவு டைலு அணிவோடு உணவை வேண்டும். “அறஞ் சாப்பிடுவது” என்பது உண்ணாவின விதி. “தந்தை தாய்ப் பேசு” “பெரியாரைத் துணைக்கொள்” “அறமசெய்விருமபு” போன்ற பொன்மொழிகளை இளைஞர் முதலானவரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். பெரியவர்கள் சிறுவர்களுக்கு அச்சம் ஊட்டும கதைகள், நிகழ்ச்சிகளைக் சொல்லக் கூடாது. தெய்வீகக் கதைகள், நீதிகதைகளைச் சொல்லுவதால் சிறுவர், சிறுமிகளின் எதிர்காலம் ஆன்மீக வழியில்

திரும்புவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். படுக்கைக்குச் செல்லுமுன் இஷ்ட தெய்வத்தை வணங்க வேண்டும். வடதிசையில் தலை வைத்துப்படுக்கக்கூடாது.

தெய்வத்தை நினைவிலே அதே சிந்தனையுடன் ஊரோமோ, நமமிடம் தீய கள் தீய சக்திகள வராமல் அததெய்வம் நம்மைக் காப்பதென்று கிறது. ஆண்கள் இடத்துக் கப் பக்கம் கீழாகவும், பெண்கள் வலது கைப் பக்கம் கீழாகவும் வைத்துப் படுக்க வேண்டும். படுக்கு முன் படுக்கையில் உட்கார்ந்து கொண்டு இன்று நாம் செய்த பாப காரியங்கள், புண்ணிய காரியங்களில் எவை அதிகம் எனபதைத் தெரிந்துகொண்டு புண்ணிய காரியத்தை அதிகப் படுத்திக்கொண்டு வந்தால் நம் முடைய இறுதிக்காலம் நலமுடைய அமையும். அத்துடன் எழும பிறவிகள் தோறும் அமைதிபட, நலனும் நம்மைத் கொட்டாநதுவரும்.

எனவே, “புலமைநிப் பூடாய், புதுவாய் மரமாகி” என்று மணி வாசன சொன்னது போல பல பிறவிகள் எடுத்துப் பெறுமுதற்குப் மனிதப் பிறவியைப் பெறுவனோம். இப்பிறவியை ஆளித்த இறைவனை அவனருளாலே அவன தான வணங்கி நமது உள்ளங்களில் ஆன்மீகத்தை வளர்ப்போமாக. இதுவே, நாம் உய்யும் வழியும், இறைவனுக்குச் செய்யும் நன்றிகடனுமாகும்.

ஸ்ஹஸ்ர நாமம்

நம்மாழ்வார் விளக்கம்

T.S. ராஜகோபாலன்

சுவரோ விகரமோ தநவீ

மேதாவீ விகரம் கரம் !

அநுத்தமோ துராதரஷ்

கருதகஞ் கருதி ராதமவாந " 9 "

75 ஈசவர இந்த வைகுண்டம் எல
லையறப் பரநதிருந்தாலும் அதில தனது
ஆணை செல்லுமாறு மேனமையுடையவன்
சூழநது அதனில பெரிய சுடர ஞான
இனபமேயோ (10-10-10)

[பரநத வைகுந்தம், அதில பரநத சோதி
இவற்றிற்குக் கடவனாகித் தனது சங்கலப்
ஞானத்தாலே இனபம் வாயநதவன்]

76 விகரமீ- தனது சங்கலபத்திற்கு
ஏதேனும் விரோதம் நேரந்தால், அந்த விரோ
தத்தை ஒடுக்கும் பராகரமம் வாயநதவன்

வழிநின்ற வலவினை மாளவித்து

அழிவின்றி ஆகரம் தருமே (1-6 8)

[வலவினை - இவனைப் பெறுவதற்கு
விரோதமான பாவங்கள், ஆகக் கடுமையான,
அதாவது கைங்கரியம்]

77 தநவீ - சாரங்கம் என்ற விலலை
ஏந்திவோன, உபலக்ஷணத்தால் ஆயுதங்கள்
ஏந்திவோன

வெய்ய வாள், தண்டு, சங்கு, சக்கரம், வில்

ஏந்தும் விண்ணோர முதலவனே! (7 2-6)

78. மேதாவி - அளவு கடந்த ஞானமு
டையவன், வாலறிவன்

எல்லையில் ஞானத்தன் (3-10-8)

79 விகரம் - வேதமயமான பக்ஷியை (கரு
டனை) நடத்துவோன - வாகனமாக உடை
யவன், (புருஷோத்தம லக்ஷணம்).

தூவியம் புளருடையான் (4-5-4)

[தூவி-சிறகு, அனபரிடம் பகவானைச்
சுமந்து செல்ல]

80 க்ரம் - மிகப்பெரியவன், இவ்வாறு
அளவற்ற ஐசுவரயத்தால் எல்லாவற்றிலும்
வியாபித்திருப்பவன்

அண்டத் தகத்தான் புறத்துள்ளான் பரம்

பரன் இனப்ப பெருமையோன் (8-8-2)

81. அநுத்தம் - தனனைப் போல உத
தமன் எவனுமில்லாதவன்

மற்றோர் - பரஞ்சோதி இனமையில் படி ஒவி
நிகழ்கின்ற, பரஞ்சோதி நினனுள்ளே (3-1-3)

[படி ஒவி-ஒப்பில்லாமல்]

82 துராதரஷ் - கடல்போல கம்பீரமாக
இருப்பதால், எவராலும் அலைக்கமுடியாத
வன்

பவளக்குன்றே! (5-8-7)

[அனபுடையோரக்கு இனபம், மற்றோரால்
அசைக்கமுடியாமை, பவளமும் குன்றமும்]

83. கருதஜஞ் - அடியார சிறிது செய
தாலும், பெரிதாகப் பாராட்டும் இயல்புடை
யவன், நாம் செய்யும் அறமான வழிபாட
டையும் பெரிதாக ஏற்பவன்

எண்ணிலும் வரும், என இனி வேண்டுவம்! (1-
10-2)

84 கருதி - தனனைச் சிந்திப்பதாகிய
நலனை (நாம்) பெறத் தானே காரணமான
வன்

உயரவினையே தரும் (1-7-4)

[உயர்வு, உயர்வினை, உயர்வை. சிறந்த
ஞான பக்திகளைத் தரும்.]

85. ஆத்மவாந்: - இவ்வாறு சிறந்த
ஆத்மாக்களைத் தனக்குத் தனமாக உடை
யவன், சான்றோரைத் தனக்கு ஆத்மாவாக
உடையவன்.

எனது ஆவி ஆவியும் நீ (2-3-4)

[என் ஆத்மாவிற்கு அந்தராத்மா ஆவாய்]

ஸுரேச: சரணம் சர்ம

விச்வரேதா: ப்ரஜாபவ: ।

அஹ: ஸம்வத்ஸரோ வ்யாஸ:

ப்ரத்யய: ஸர்வதர்சந: ॥ 10 ॥

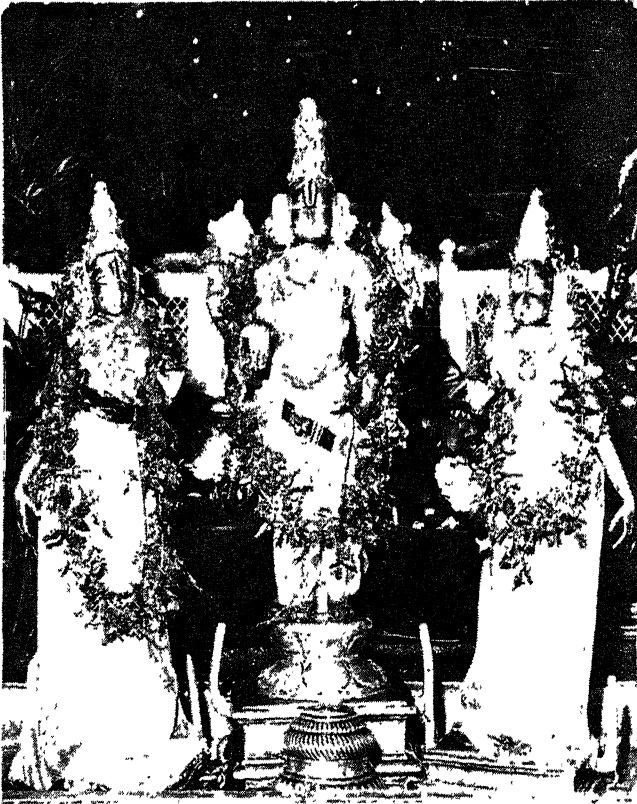
86. ஸுரேச: - தேவர்கள் விரும்புவன
வற்றைக் கொடுத்து அவர்களை ஆள்வோன்.

அமரர் முழுமுதலாகிய ஆதியை

அமரர்க்கு அமுதிந்த ஆயர் கொழுந்தை (1-7-9)

87. சரணம்: - தன்னை அடைபவர்க
ளுக்குத்தானே உபாயமானவன்.

நாகணைமிசை நம்பிரான் சரணே சரண் (5-10-11)

88. சர்ம - யாவர்க்கும் புருஷார்த்தம்
சுகம் இவற்றைத் தருபவன்.

ஊனமில் மோக்கம் என்கோ (3-4-7)

காக்

[ஊனம் இல் - குறைவில்லாத. மோக்ஷம் - வல்
புருஷார்த்த லக்ஷணமான மோக்ஷம், என்கோ.
என்பேனோ.]

1.10. தானே உபாயமாகும் வகைகள்

நம்பி

[தனது உடைமையான ஜீவர்களைத் தன்
னிடம் சேர்த்துக் கொள்ள, பல வகையாலும்
ஈசுவரன் உபாயமாவான்.]

89. விச்வரேதா: தன்னை அடியார்லாம்
பெறுவதற்கான செயல்கள் யாவும் தானே
யானவன்; ஞானேந்திரியங்கள், கர்மேந்திரியங்
கள் யாவும் பயன்படுமாறு அளித்து நலமே
செய்பவன். (8-7-)

அறியாதன அறிவித்த அத்தா! (2-3-2)

அறியாக் காலத்துள்ளே அடிமைக்கண்

அன்பு செய்வித்து (2-3-3)

90. ப்ரஜாபவ: ஜீவர்களுக்கு இருப்பிடம்
இவர்களுக்கு அனுகூலமாக இருப்பவன்.

ஒரு மூவுலகுக்கும் தன் வயிற்றிற் கொண்டு

நின்ற வண்ணம் நின்ற மாலை

(8-7-9)

91. அஹ: ஈனமில்லாதவன், சிறிது நலம்
செய்தாலும் துர்கதி அடையாமல் காப்பாற்
றும் இயல்புடையவன். ஞானம் பெற்றபின்பு,
இவன் இருளுக்குப் பகல் போன்றவன்,
அதாவது இன்பம் அளிப்பவன்.

ஊனமில் செல்வம் (3-4-7)

அச்சுதன் அமலன் (3-4-5)

அழகமர் சூழ்ஒளியன் (3-10-8)

92. ஸம்வத்ஸர: - ஆத்மாக்களைப் பெறு
வதற்காக நான்கு பக்கங்களிலும் வசிப்பவன்.

என்றுடைச் சூழல் உளான் (1-9-11)

[என் அருகில் இருப்பவன்.]

ஒரு கதியின் சுவை தந்திட்டு ஒழிவிலன்

என்னோடுடனே! (1-9-3)

[ஒரு கதியின் சுவை - நித்யசூரிகளோடு இவனை
அனுபவிக்கும் இன்பம்.]

த்தம்

93. வ்யாஸ: - நல்வழியில் செலுத்தித் தனக்-
காக்கிக் கொள்பவன்.

ஷம்-
'கா-
தீர்ந்த அடியவர் தம்மைத் திருத்திப் பணிகொள்ள
வல்ல (3-5-11)

94. ப்ரத்யய: - அன்பர்களுக்குத் தன்னிடம்
நம்பிக்கை உண்டாக்குபவன்.

தன்
யும்
[ஊன் ஒட்டிவந்து என் உயிரில் கலந்து (1-7-7)
[ஊன் ஒட்டி-உடலில் சேர்ந்து]

95. ஸர்வதர்சன: - தனது மேன்மையெல்-
யார்லாம் அன்பர் காணும்படி செய்வோன்.

னை
யங்
மே
உலகத்தார் புகழும் புகழ் தானதுகாட்டித் தந்து
(8-7-5)

அஜ: ஸர்வேச்வர: ஸரித்த:
ஸரித்தி: ஸர்வாதி ரச்சுத: ।
வ்ருஷாகபி ரமேயாத்மா
ஸர்வயோக - விநிஸ்ஸுத: ।। 11 ।।

டம்
புருனவற்றைத் தானே அழிப்பவன்.

இருமை வினைகடிந்து என்னை ஆள்வானே
(10-4-2)

7-9)
நலம்
ராற்
Tபு,
ன்,
97. ஸர்வேச்வர: - சரணுகதி செய்பவர்களுக்-
குக் காலதாமதம், மனச்சோர்வு இவற்றை விலக்க,
இவர்களிடம் தானே சென்று சேர்பவன்.

அற்புதன் நாராயணன் அரி வாமனன்
நிற்பது மேவி இருப்பது என் நெஞ்சகம் (8-6-10)

98. ஸரித்த: இவர்களிடம் யாதும் எதிர்பா-
ராமல் நலமே செய்ய ஸரித்தமாக இருப்பவன்; நலம்
செய்வதற்கே அமைந்தவன். உபாயங்களைக் கொண்டு
தேடாமல், புதைத்து வைத்த பொருள்போல் முன்ன-
மேயே அமைந்திருப்பவன்.

ஆய்கொண்ட சீர்வள்ளல் ஆழிப்பிரான் எனக்கே
உளன் (3-9-9)

[ஆய்கொண்ட சீர்வேதாந்தங்களில் வெளியிடப்-
பெற்ற ஆனந்தாதி குணங்கள். எனக்கே உளன்-
சிறப்பாக எனக்கே வாய்ந்தவன்.]

99. ஸரித்தி: இந்த உபாயங்களாலே தேடப்ப-
டும் பலனாக இருப்பவன்.

விள்கை விள்ளாமை' விரும்பி, உள்கலந்தார்க்கு ஓர்
அமுதே (1-6-5)

[விள்கைவேறுபயனைக் கோரிப்பற்றுதல்; விள்-
ளாமை-இவனையே பயனாகப் பற்றுதல்.]

100. ஸர்வாதி: - எல்லாவற்றிற்கும் முதன்-
மையானவன்; யாவகைப் பயன்களும் அருள்பவன்.

வேண்டிற்றெல்லாம் தரும் என் கோதில்வள்ளல்
(3-4-4)
(தொடரும்)

திருமலைக்கு நடந்து வரும் யாத்திரிகர்களுக்கான வசதிகள் :

தங்களுடைய வேண்டுதல்களில் ஒன்றாக பலர் திருமலைக்கு நடந்து வருகின்றனர். தி.தி.
தேவஸ்தானம் அவர்களுக்காகக் கீழ்வரும் வசதிகள் செய்து உள்ளது.

* யாத்திரிகர்களின் சாமான்கள் இலவசமாக திருப்பதியிலிருந்து திருமலைக்கு எடுத்துச் செல்லப்படும்.
திருப்பதியிலுள்ள தி.தி. தேவஸ்தான சத்திரங்களில் ஏதாவது ஒன்றில் அல்லது அலிபிரி சாவடியில்
(டோல்கேட்) தங்கள் சாமான்களை ஒப்படைத்து, அங்குத் தரப்படும் தங்கள் சாமான்களுக்கான டோக்கனை
திருமலையில் 'மத்திய வரவேற்பு நிலையத்தில்' காட்டுவார்களாயின், அங்கு அவர்களுடைய சாமான்கள்
அவர்களுக்கு ஒப்படைக்கப்படும்.

* காளி கோபுரம், சித்தியேகாடு, மாமண்டூர் மிட்டா, நரசிம்மசுவாமி கோயில், மோகால மிட்டா மற்றும் பல
இடங்களில் யாத்திரிகர்கள் சமையல் செய்துகொள்ள வசதிகள் உள்ளன.

* நடைபாதையின் 7வது மைலில் மாமண்டூர் மிட்டாவில் தாங்களே முன்வந்து நடத்தும் 'இஸ்கான்'
எனும் தனியார் அமைப்பு நடத்தும் உணவு விடுதியில் சுகாதாரமான உணவு வகைகள் கிடைக்கும்.

* மறைவிடங்கள் உள்ளன. ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ள முக்கியமான இடங்களில் நிழற்குடைகள் உள்ளன.

* திருமலைக்குச் செல்லும் வழியில் யாத்திரிகர்களை களவு, ஏமாற்றுதல் போன்றவற்றிலிருந்து பாதுகாக்கும்
பொருட்டு வழிநெடுகிலும் காவல்துறை, கூர்க்கா, பாதுகாப்புத்துறை ஆகியோரைச் சார்ந்த பகல் இரவு
நேர ரோந்து ஏற்பாடுகள் உண்டு.

ஆன்மீகக் கதம்பம்

சரணியன்

விக்ரஹ வழிபாடு

ஆண்டவனின் கருணையில் நம்பிக்கை வைத்து வாழும் எண்ணற்ற பக்தர்களின் ஆன்மீகத் தாகத்தைத் தணிப்பதற்காகவே கடவுள் விகரஹங்கள் ரூபத்தில் ஆலயங்களில் விளங்குகிறார் சாமானிய மக்களின் திருஷ்டிக்கு அவர்புலப்படமாட்டார் ஆனதால் இந்த வழியில் அவர் கருணை பாலிக்கிறார் கடவுளை நேரில் காண்பது ஒருசில ஞானிகளாலும் பழுதத் பகதிமான்களாலும் மட்டுமே இயலும் அவருடைய பறபல ரூபங்களை மகான்கள் பலவேறு வகைகளில் வரணித்துள்ளார்கள் கடவுளின் பல அவதாரங்களை அனுபவித்தவர்கள் அவரது குணதிசயங்களை விவரித்திருக்கிறார்கள் இவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு கோவில்களில் விகரஹங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன இவற்றைத் தரிசித்து மக்கள் பயனடைய வேண்டும் எனபதே நோக்கம் பக்த கோடிகளுக்கு இந்த விகரஹங்கள் உண்மையிலேயே சகதியுடன் திகழ்வவை அவற்றின் திருவடிகளில் அவர்கள் தங்கள் குறைகளை வெளியிட்டு நிவரத்தி தேடுகிறார்கள்

கோவில்களுக்குப் போக முடியாதவர்களும் பரம்பொருளைக் கண்டு அனுபவிக வேண்டும் எனபதற்காகவே விழாக்களும் வீதிப்புற்பாடுகளும் நடக்கின்றன இந்த நோக்கத்துடனேயே பல ஸ்தாபனங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளன இதற்கைய மூல விகரஹங்கள் பல ஸ்தலங்களில் விளங்குகையில் அவற்றின் உதஸவ மூரத்திகளை ஆசாரயர்கள் சஞ்சாரமாகக் கிளம்பி ஊர் ஊராக எழுந்தருள் செய்து மக்களை நலவழிப்படுத்த முயல்கிறார்கள் ஏற்குறைய அறுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தை ஸ்தாபித்தவர் ஆராதித்த கண்கொள்ளாக்காட்சியாகத் துலங்கும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி நரஸிம்ம உதஸவ மூரத்தி விகரஹம் பின்னால் அப்பீடத்தை அலங்கரித்தவர்களினால் சிறப்பாக ஆரதிக்கப்பட்டு வருகிறது ஆண்டவனை உள்ளன்புடன் வழிபடுவர்களுக்கு நிலையான மனநிம்மதி கிடைப்பது மட்டுமன்றி அவர் தீர்மானிக்கால பகதர்களின்

பிராரத்தனைகளைப் பூரத்தி செய்ய முற்பட்டு விட்டால் எந்தச் சகதியும் அதனை எதிர்த்து நிற்க முடியாது ஸ்ரீலக்ஷ்மி நரஸிம்மனுடைய கிருபை அவரை வழிபட முனைவர்களுக்கு நிச்சயமாகக் கிட்டும எனபது உபநிஷத்துகளில் உள்ள மந்திர ராஜ் பட ஸ்தோத்திரத்தின் மூலமும், ஸ்ரீ ஆதிசங்கரரின் கராவலம்ப ஸ்தோத்திரத்தின் மூலமும் நிதர்சனமாகிறது

---ஸ்ரீமத் அஹோபில மட ஜ்ய

பக்தியின் வகைகள்

பகதி செலுத்தும் வகை பற்றி மதுகுதன ஸரஸவதி என்ற மகான விவரித்திருக்கிறார் இவற்றை அவர் மூன்று வகைப்படுத்தியுள்ளார் இம்மூன்றில் முதலாவது “நான் உன்னைச் சேர்ந்தவன்” என்று பகதன் எண்ணுவது தான் செலுத்தும் பகதிக்கு ஆண்டவனிடமிருந்து எதையும் எதிர்பாராமல் இருப்பவன்தான் உண்மையான பகதன் பிரஹலாத சரித்திரம் மூலம் இதை நன்கு அறிகிறோம் ஹிரண்யகசியை அழித்தபின்பு பகவான் பிரஹலாதனைப் பார்த்து “நீர் நாடுவது யாது?” என்று வினவினார் “நான் வேண்டுவது ஏதுமில்லை” என்று பிரஹலாதன் பதில் கூறினார் பகவானிடமிருந்து எதையோ ஒன்றை எதிர்பார்ப்பவன் வியாபாரி என்றும் அவன் உரைத்தார்

இரண்டாவது வகை “ஆண்டவன் என்னைச் சேர்ந்தவன்” என்று எண்ணுவது பூரண அன்பின் காரணமாக இந்த நிலை பிறக்கிறது “என்பகதனுக்கு நான் உட்பட்டவன்” என்று ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் பகவான் தெரிவிக்கிறார்

மூன்றாவது பகதன் “நான் அவனாகவே ஆகி விட்டேன்” என்று விளம்புவதுதான் ஏனென்றால் பகவானிடமிருந்து பகதன் ஒருநிமிஷமும் பிரிந்திருக்க விருமபமாட்டான்

“அத்தைத் எதிர்த்து” என்ற நூலை இயற்றியவர் மதுகுதன ஸரஸவதி ஸ்ரீகிருஷ்ண பாமாகாவின பக்தர் ஸ்ரீகிருஷ்ணனை அவர்

உள்ளம் கிளறும் படை விதனைக் கொண்டுப்
பாடிப்பரவியுள்ளார்.

மனத் திருப்தி

--- ஸ்ரீ அபிநவ வித்யாதீ. ஸ்வாமிகளின் ஆரா-
தனை வைபவத்தில் புகைபிடித்த விளக்கம்.

மணிவாசகம்

திருவாசகம்

மணிவாசகப் பெருமான் துக்கிய திருவாசகம் என்ற நூல் மிக அழகான நூலாக அடங்கிய ஒன்று. அதைப் படிப்பவன் தன் திச்சயம் ஆண்டவனை அடையும் முடியும். அதில் துக்கிய தெய்வீகப் பாக்களை ஒதும்போது அவன் கூட மிருதுத் தன்மையைப் பெறுவான். அப்போதும் எந்த வயதிலும் ஒதலால் தான் இதை ஒத வேண்டிய தவறான எண்ணம் ஒன்று பரவலாக வந்தது. இதர தெய்வங்களைக் குறைபாடுபடுத்தும் சில பகுதிகள் இதில் உள்ளன என்பது மற்றொரு தவறான கருத்து.

கண்களில் நீ. பெருஞ் சசன்பால் உள் ளத்தைப் பறிகொடுக்கவல்ல பல பாக்களை ஸ்ரீமாணிக்கவாசகர் ஆக்கியிருக்கிறார். அழுத்தமான பக்தர்களின் குழுவில் தன்னைச் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி அவர் மன்றாடி வேண்டுகிறார். “அதில் அடங்கிய விஷயங்கள் ஆன்மாவை ஆண்டவனிடம் ஈர்த்துகின்றன” என்றார் ராமலிங்க அடிகளார். “தமிழர் வேதம்” என்று அதை வர்ணிக்கிறார். எவனொருவன் இதை உள்ளத்தாய்மையுடன் ஒதுகிறானோ அவனிடமிருந்து பொருமை, காமம், சினம் போன்ற துர்க்குணங்களெல்லாம் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்து ஒடிவிடும் என்கிறார் அவர். மணிதனின் மிகக் கொடிய விரோதி பொருமை. திருவாசகத்தை ஒதுபவனுடைய மனதிலிருந்து இது அடியோடு அழிக்கப்பட்டு விடும். பொருமையற்ற உள்ளத்தைக் காட்டிலும் உலகில் விசேஷமாக மதிக்க வல்லது வேறு ஏதுமில்லை,

மனத் திருப்தி என்பது ஆக்கப் பூர்வமானதே தவிர அழிவு பூர்வமானதல்ல. இதைக் கைக் கொண்டால் ஆசை, பேராசை இவை வெறும் விருப்பமாக மாறி, உள்ளத்தை விசாலப்படுத்தி, உலகம் பூராவின் கேஷமத்தையே உள்ளம் நூடும் படியாகச் செய்து விடலாம். மணிதனின் பற்றற்ற வாழ்க்கைக்கு இதுவே அஸ்திவாரம். இத்தகைய வாழ்க்கையை அனுபவிக்கத் துவங்கியவனின் மனதிலே அமைதியும், சாந்தமும் நிலவும். சுயநலம் தலைதூக்காது. பேராசை அடங்கி ஒடுங்கி விடும். உள்ளம் விரிவடைவதால் சில்லரை ஆசைகள் அதில் இடம் பெறா. ஆசையிலிருந்து பிறக்கும் பொருமையும், இது நிறைவேறுததால் ஏற்படும் பகைமை உணர்வும் இருந்த இடம் தெரியாமல் போகும். “உள்ளத்தைக் கொண்டு திருப்தி அடைவேனானால் முயற்சிக்கே இடமளித்த நான் சோம்பேறியாக அல்லவா போய்விடுவேன்” என்று சிலர் வாதிக்கலாம். இதில் ஓரளவு உண்மை இருப்பினும் மனத்திருப்தியின் மூலம் கோரும் காரியத்தையும், நோக்கத்தையும் முன்னிலும் பன்மடங்கு சக்தியுடன் பெற வசதி பிறக்கும். மனச்சாந்தியின் காரணமாக இதை அடையலாம். மணிதனின் சக்தி ஆத்ம பலமாக மாறும். இதன் துணை கொண்டு அவன் மகத்தான சாதனைகளை எட்டிப் பிடிக்கலாம்.

வாழ்க்கைக்குப் பாதுகாப்பாக விளங்குபவை நான்கு. அமைதி, மனத்திருப்தி, சான்றோர் நட்பு, பகுத்தறிவு. எவனொருவன் இந்நான்கில் ஒன்றைக் கையாளுகிறானோ அவன் மற்றொன்றையும் அடைவான். இந்த மன அடக்கத்தினால் தான் நம் மகான்கள் பற்றில்லாத வாழ்க்கையை நடத்தினர்; உலகிற்கே ஒளியாகத் விளங்கினர். மனத்திருப்தியை அடைவதற்கு அடிக்கடி தியானத்தில் ஆழவேண்டும். அப்போதுதான் உலகப் பொருள்களில் ஆசை அற்றுவிடும்.

---சுவாமி விமலானந்தா

[மேற்கண்ட அனைத்தும் சென்னை “ஹிந்து” பத்தி-

---எஸ்.ஆர். தேமொழியார் ரிகையிலிருந்து தொகுக்கப்பெற்றவை.]

தெய்வம் எங்கே உள்ளது?

செனனை ஸ்ரீவித்யாதீரததக் கழகம் சமீபத்தில் கலலூரி மாணவர்களிடையே பேச்சுப் போட்டி ஒன்றுக்கு ஏற்பாடு செய்தது “இந்தியத் தத்துவ ஞானத்தின் பல அம்சங்கள்” எனப்பேத போட்டிக்கான விஷயம் செனனை டிஜி வைஷ்ணவக் கலலூரியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீஜி பதமநாபன் என்ற மாணவன் இப்போட்டியில் முதல பரிசைப் பெற்றான் இவனது பேச்சை மிகச் சிறந்ததென அனைவரும் பாராட்டினர் அதிலிருந்து சில பகுதிகள் இங்கே தரப்படுகின்றன

“கடவுளை வழிபடுவதற்காக யாரும் ஆலயங்களுக்கோ, இமயமலைக்கோ செல்ல வேண்டிய தில்லை அவனைக் காண முயலவது வெகு சுலபம் ஏனெனில் அவன் உன் உள்ளேயே இருக்கிறான்” என்று கபீரதாஸ் பாடுகிறார் “கோவிலுக்குப் போகிறேன் என்றோ, மசூதிக்குச் செல்கிறேன் என்றோ, அல்லது யாததிரை ஸ்தலங்களுக்கு பயணமாகிறேன் என்றோ ஏன் வாய்ப்பந்தல் போடுகிறாய்? அவன்தான் உன் மூச்சிலேயே உறைகிறானே” என்றும் அவர் முழங்குகிறார்

அவனவன் உள்ளத்தில் வாசம் செய்யும் ஆண்டவனை அடைய மேற்கொள்ளும் யாததிரையே உலகில் வெகு நீண்ட யாததிரை ஆண்டவனைக் காண முற்படுவதால் உலக மக்கள் மற்றவர்களைக் காண இயலாது எனப் தலல அவனை முஸ்லீம்கள் “அல்லா” என்று அழைக்கிறார்கள், ஹிந்துக்கள் அவனை “ஸ்ரீராமனாக”ப் போற்றுகிறார்கள் இதே மாதிரி தான் கிறிஸ்தவர்கள் “இயேசு”வையும் சீக்கியர்கள் தங்கள் ‘குரு’வையும் வணங்குகிறார்கள் இவர்கள் எல்லாம் ஒருவர்தான், பல பெயர்களில் ஆண்டவன் அழைக்கப்பட்டாலும் உள்ளவன் ஒருவனே ‘மனிதர்கள் எந்தெந்த விதத்தில் என்னை அணுகினாலும் அந்தந்த விதத்தில் நான் அவர்களுக்கு விளங்குகிறேன்’ என்று அர்ஜுனனுக்குப் பகவான் கீதையில் உபதேசிக்கிறார் “தாயிற சிறந்ததொரு கோயிலும் இல்லை தந்தை சொலமிக்க மந்திரமுமில்லை” எனப்பது நமது ஆன்றோர் வாக்கு உங்கள் பெற்றோர்களைத் தெய்வங்களாக வழிபடுங்கள் தெய்வத்தை எங்கேயுமே தேடி அலையாதீர்கள்”

---நன்றி (“இந்தியன் எகஸ்பிரஸ்”)

பிரம்மோத்ஸவம்

திருப்பதியிலிருந்து சுமார் 40 கி.மீ தொலைவில் புத்தூர் - செனனை சாலையில் உள்ள நாராயணவனத்திலுள்ள திதி தேவஸ்தானத்தாரின் ஸ்ரீகலயாண வேங்கடேஸ்வரசுவாமி கோயிலின் வருடாந்திர பிரம்மோத்ஸவம் 12-5-95 முதல் 20-5-95 வரை வெகு விமர்சயாகக் கொண்டாடப்பட உள்ளது

முக்கிய நிகழ்ச்சி நிரல்

- 12-5-95 - துவஜாரோஹணம்
- 16-5-95 - கருட சேவை
- 19-5-95 - திருத்தேர, கலயாணோத்ஸவம்
- 20-5-95 - துவஜாவரோஹணம்

பகவத் கீதை

உமைப்பிரியன்

எட்டாம் அத்தியாயம்

அக்ஷரப்ரஹ்ம யோகம்

பகவான் கூறுவது

பரஸ்தஸ்மாத்து பாவோ அன்யோ
அவ்யக்தோ அவ்யக்தாத்ஸநாதன: ।
ய: ஸ ஸர்வேஷு பூதேஷு
நச்யத்ஸு ந வினச்யதி ॥ (20)

“ஆனால் அத்தகு அவ்யக்தத்
தைவிட மேலான, நிலையான
வேறு ஒரு அவ்யக்தம் உள்ளது.
உயிர்கள் யாவும் அழிந்தாலும்,
அது அழிவது இல்லை.”

[இங்கு அவ்யக்தம் என்ற
சொல் வருகிறது. அதா
வது பிரம்மா உள்ளிட்டு எல்லா
உயிர்களும் மறுபடியும் பிறக்க
முடியா நிலைக்குச் செல்லும்
போது, அந்த நிலைக்கு ‘அவ்
யக்தம்’ என்று பொருளாகும்.
இந்தநிலையானது புலன்களுக்
குத் தெரியாது. எல்லா உயிர்
களுக்கும் ஒரு போக்கு உள்
ளது. ஆனால் ‘அவ்யக்தம்’
என்பதற்கு வரவும் போக்கும்
இல்லை.]

அவ்யக்தோ அக்ஷர இத்யுக்தஸ்த
மாஹு: பரமாம் கதிம் ।
யம் ப்ராப்ய ந நிவர்த்ததே
தத்தாம பரமம் மம ॥ (21)

“அவ்யக்தம், அக்ஷரம் என்று
கூறுவதை பரமகதி என்று
அழைப்பர். உயிர்கள் எதனை
அடைந்து மறுபடியும் திரும்பி
வருவதில்லையோ, அதுவே
என்னுடைய பரமபதம் ஆகும்.”

[அவ்யக்தம் என்பது புலன்க
ளுக்கு எட்டாத நிலை என்று

பொருள். இறைவனும் புலன்க
ளால் அறியப்படாதவன். அக்ஷ
ரம் என்றால் குறைவு படாதது
என்பது பொருள். இறை
வனும் எந்த நிலையிலும்
குறைவோ, பழுதோ இல்லாத
வன். இயற்கை என்பதற்கு
அவ்யக்தம் என்ற குணம் அமை
யலாம். ஆனால் அக்ஷரம் அதற்
குப் பொருந்தாது. ஏனெனில்
இயற்கையில் சேர்ந்துவிடும் -
ஒடுங்கிவிடும் உயிர்கள் மறுபடி
யும் தோன்றவே செய்கின்றன.
ஆனால் பரப்பிரம்மம் எனப்ப
டும் இறைவனுடன் சேர்ந்துவி
டும் உயிர்களுக்கு மறுபடியும்
பிறவி என்பதில்லை. ஆகவே
பிரம்மம் என்பது உயர்ந்ததா
கக் கருதப்படுவதால் அதுவே
‘பரமபதம்’ என்று போற்றப்படு
கிறது.]

புருஷ: ஸ பர: பார்த்த பக்த்யா
ஸப்யஸ்த்வன்யயா ।
யஸ்யாந்த: ஸ்தானி பூதானி
யேன ஸர்வமிதம் ததம் ॥ (22)

“அர்ச்சுனா! எந்த உயிர்களா
னது யார் ஒருவனுள் இருக்
கின்றனவோ, எந்த ஒருவ
னுள் அவ்வுயிர்கள் யாவும் பரந்
தும் உள்ளனவோ, அத்தகு பரம
புருஷனை அனன்ய பக்தியால்
அடையப்பெறலாம்.”

[இச்செய்யுளில் இறைவனது
தன்மை கூறப்படுகிறது. மன
தில் இறைவனைப் பற்றிய
சிந்தனையை ஒருமுகப்படுத்தி

ம்னதை வேறென்றிலும் சிதற
விடாது மேற்கொள்ளும் ஈடு
பாடே - பக்தியே அனன்ய
பக்தி என்று கூறப்படுகிறது.
கடலுக்குள் பல மலைகளும்
உள்ளன. ஆனால் நீருக்
குள் மூழ்கியிருக்கும் மலைக
ளின் உள்ளே அந்நீரால் உள்ளே
போகமுடியாது. ஆகவே கடல்
நீர் எங்கும் பரந்து உள்ளது
என்று சொல்லமுடியாது. இத
னால் கண்ணுக்குத் தெரியும்
பொருளாகிய கடலுக்கு எல்லா
வற்றையும் அடக்கும் சக்தியோ
எல்லாவற்றினுள்ளும் பரந்து,
செல்லும் தன்மையோ இல்லை.
ஆனால் கண்ணுக்குத் தெரியாத
ஆகாயமாகிய வெட்டவெளியா
னது மற்றைய பூதங்களாகிய
பூமி, நெருப்பு, காற்று, நீர்
ஆகியவற்றில் பரந்து உள்ளது.
அதுபோலவே சிதாகாசமாகிய
பரம்பொருளினுள் நகரும் நகரா
பொருட்கள் யாவும் அடங்கி
உள்ளன. அதுவே எங்கும் நீக்
கமற பரந்தும் உள்ளது.]

யத்ரகாலே த்வரைவ்ருத்தி
மாவ்ருத்திம் சைவ யோகின: ।
ப்ரயாதா யாந்தி தம் காலம்
வக்ஷ்யாமி பரதர்ஷப ॥ (23)

“பரதகுலத்தில் உதித்த பெரு
மகனே! எந்தக் காலத்தில்
உடலை விட்டுப் போகின்ற
துறவிகளாகிய யோகிகள்
முக்தி
எனும் பரமபதத்தை அடைகின்
றனரோ, எந்தக் காலத்தில் அவ்
வாறு உடலை விட்டுச் செல்
பவர்கள் மறுபடியும் பிறக்கின்
றனரோ, அந்த காலத்தைப்பற்
றிச்சொல்கிறேன் கேள்”

[இச்செய்யுளில் துறவிகளின்
இறுதி நிலையும் உயிர்களின்
அடுத்த நிலையும் சுட்டிக்காட்
டப்பட உள்ளது.]

அக்னிர் ஜ்யோதிரஹ: சுக்ல:

ஷண்மாஸா உத்தராயணம் |
தத்ர ப்ரயாதா கச்சந்தி ப்ரஹ்ம
ப்ரஹ்மவிதோ ஜனா: || (24)

“நெருப்பு, வெளிச்சம், பகல், சுக்லபட்சம், (வளர்பிறை காலம்) உத்தராயண காலத்தின் ஆறுமாதங்கள் ஆகியவற்றின் போது உடலை விட்டு மரணத்தைத் தழுவுகின்றனவர்கள் பிரம்மஞானிகளாவர். அவர்கள் பிரம்மமாகிய பரம்பொருளை அடைகின்றனர்.”

தூமோ ராத்ரிஸ்ததா கிருஷ்ண:
ஷண்மாஸா தக்ஷிணயம் |
தத்ர சர்ந்த்ரமஸம் ஜ்யோதிர
யோகே ப்ராப்ய நிவர்ததே || (25)

“புகை, இரவு, கிருஷ்ணபட்சம் (தேய்பிறை காலம்) தக்ஷிணயணத்தின் ஆறுமாதங்கள் ஆகியவற்றின்போது உடலை விட்டு மரணத்தைத் தழுவுகின்ற (யோகிகளாகிய) துறவிகள் சந்திரனது ஒளியை அடைந்து மறுபிறவியைப் பெறுவார்கள்.”

சுக்லக்ருஷ்ணே . சதீ ஹ்யேதே ஜகத:
சாச்வதே மதே |
ஏகயா யாத்யனாவ்ருத்திமன்யயயா
வர்ததே புன: || (26)

“இவ்வுலகத்தினுடைய ஒளியும், இருட்டும் ஆகிய இருவழிகளும் இயற்கையில் நிரந்தரமானவை என்று உறுதியாக கருதப்படுகின்றது. ஒருவழியால் யோகி எனும் துறவியானவன் பிறவாமையைப் பெறுகின்றான். மற்றொரு வழியால் அத்துறவியானவன் மறுபடியும் பிறக்கும் படியான பிறவியைப் பெறுகின்றான்.”

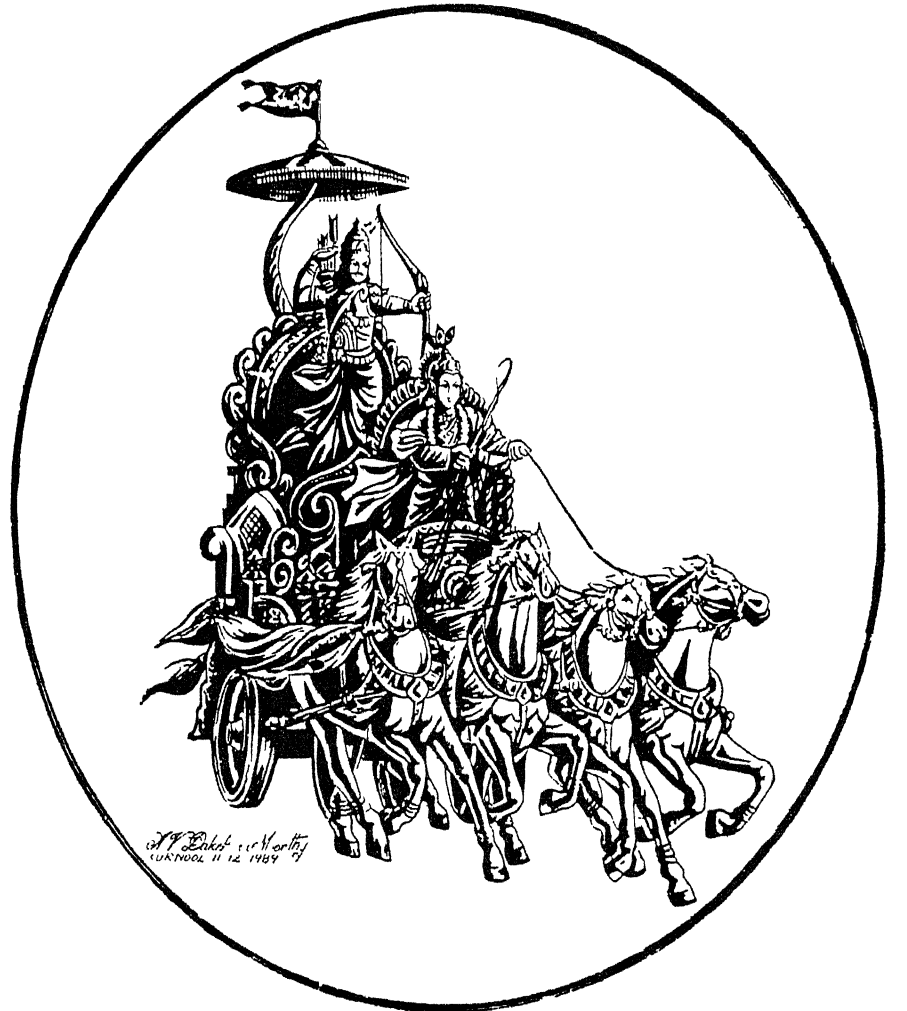
[மேற்கூறிய மூன்று செய்யுட்களில் ‘ஒளி’ வழி எனும் ஞானமார்க்கம் குறிப்பிடப்படுகிறது. ‘ஒளி’ வழிதான் பசற்பொழுது

என்று சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. ஞானமார்க்கத்திற்கு எதிரான வழியானது ‘இருளாக’க் கருதப்படுகிறது. இந்த இருளானது அறியாமை, வீணான சமய ஆசாரங்கள், குருட்டு நம்பிக்கைகள் என்று கருதப்படுகிறது. இவ்வழியில் செல்லும் பக்திமான் களும் மறுபிறவி என்பதையே அடைகின்றனர். இச்செய்யுட்களில் உத்தராயணம், வளர்பிறை, பகல் என்பதும், தட்சிணயணம், தேய்பிறை, புகை என்பதும் முறையே ஞானமார்க்கத்தின் பேரொளியினையும், அடுத்தடுத்துப் பிறவிக்கு இட்டுச் செல்லும் அறியாமையினையும் விளக்கவே பயன்படுகின்றன.]

நைதே ஸ்ருதீ பார்த்த ஞானன்
யோகேழுஹ்யதி கஸ்சன |

தஸ்மாத் ஸர்வேஷு காலைஷு
யோகயுக்தோ பவார்ஜுன் || (27)
“மேற்கூறிய இரண்டு வழிகளையும் உண்மையாக அறிந்த துறவியானவர்கள் மோக மார்க்கத்தை அடையமாட்டார்கள். ஆகையால் பார்த்தா, நீ என்றென்றும் யோகத்திலேயே ஈடுபாடு உடையவனாகி விளங்குவாயாக.”

[இந்த உடலால் எந்தத்தொழிலைச் செய்து கொண்டிருந்தாலும், எந்த வகையான துன்பங்களைப் பட்டுக்கொண்டிருந்தாலும், அவன் உள்ளம் மட்டும் தியான வழியில் அந்தப் பரம்பொருளையே நினைத்திடல் வேண்டும். இவ்வாறு எந்தக் கணமும் மனதை, சிந்தனையை யோக வழியில்

நிலைநிறுத்திப் பயிற்சி செய்
பவனே, (மேற்கூறிய) ஒளிவழி
யில் செல்ல தகுதியுடையவரா
கின்றான்.]

வேதேஷு யக்ஞேஷு தப: ஸு சைவ
தானேஷு யத்புண்யபலம்

ப்ரிதிஷ்டம் ।

அத்யேதி தத்ஸர்வமிதம் விதித்வா

யோகேபரம் ஸ்தான முபைதி

சாத்யம் ॥ (28)

“(ஞானமார்க்கத்தைத் தெரிந்து
கொண்ட) துறவியானவன்,
வேதங்களைப் பயிலு
வதாலும் தானதர்மங்களைச்
செய்வதாலும், வேள்விகளைப்
புரிவதாலும் கிடைக்கக்கூடிய
புண்ய பலன்களையெல்லாம்
விட, அவற்றையும் கடந்து,

ஆதியாகிய அந்தப் பரம்பொ
ருளை சென்றடைகின்றான்.”

[வேதம், யாகம், கொடை
ஆகிய சடங்குகள் நிரம்பிய
வழிகள் தந்திடும் நிலை
யில்லா இன்பங்களில்,
ஞானமார்க்கத்தின் இன்பத்
தைத் தெரிந்து கொண்ட துற
வியானவன் தன்னை இழக்க
மாட்டான். ஆகவே நிலை
யான இன்பத்தைத் தந்தி
டும் முக்திக்கு வழிகாட்டிடும்
தியான வழியில் நின்று அத்து
றவியானவன் அவ்இறைவனை
அடைந்து வெற்றி பெறுகின்
றான்.]

இதி ஸ்ரீமத் பகவத் தோஸுபநிஷத்ஸு
ப்ரஹ்ம வித்யாயாம்

யோக சாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணர்ஜுன
ஸம்வாதே
அக்ஷரப்ரஹ்ம யோகோ நாம
அஷ்டமோ அத்யாய: ॥

(பிரம்ம ஞானத்தைச் சொல்
வதும், யோக சாஸ்திரமான
தும், ஸ்ரீகண்ணனுக்கும் அர்ச்
சுனுக்கும் இடையே நடக்கும்
உரையாடலுமாகவும் விளங்கி
டும் பகவத் கீதை எனும் உபநி
டதத்தில் உள்ள ‘அக்ஷர ப்ரஹ்ம
யோகம்’ எனும் எட்டாம் அத்தி
யாயம் இதுவாகும்.)

(தொடரும்)

ஸ்ரீ கல்யாணவேங்கடேஸ்வரசுவாமிகோயில் ஸ்ரீ நிவாசாமங்காபுரம்

ஆர்ஜித ஸேவைகள் :

1. நித்ய அர்ச்சனை,
(ஒரு வருடத்திற்கு)	ரூ. 42/-
2. நிரந்தர நித்ய அர்ச்சனை,
(ஆயுள் முழுவதும்)	ரூ. 542/-
3. கல்யோனோத்சவம்,
(நாள் தோறும்)	ரூ. 300/-
4. அபிஷேகம்
(வெள்ளிக்கிழமைகளில் மட்டுமே)	ரூ. 100/-

தனிகைகள் (நைவேத்தியங்கள்)

1. தத்யோதனம்	ரூ. 75/-	5. ஸீரர்	ரூ.400/-
2. புனியோதரை	ரூ.100/-	6. தோசை(படி)	ரூ.400/-
3. பொங்கல்	ரூ.200/-	7. கேஸரிபாத்	ரூ.300/-
4. சர்க்கரைப்பொங்கல்	ரூ. 35/-	8. ஸாகரபாத்	ரூ.250/-

மூன்றுநாட்களுக்கு முன்பேயே மேற்படி ஸேவைகள் மற்றும்
தனிகைகளுக்கான தொகையினைச் செலுத்துதல் வேண்டும்.

(திருப்பதி - சித்தூர் நெடுஞ்சாலையில் திருப்பதியிலிருந்து
சுமார் 10 கி.மீ. தொலைவில் இத்திருத்தலம் உள்ளது).

காலை எழுந்தவுடன்...

காலை துயில் நீங்கிக் கண்
விழித்தவுடன், அந்நாளில்
நலம் சூழக் காண ஏற்றவை.
தன் வலக்கரம்
கண்ணாடி
மனைவி
தாமரை
தங்கம்
தீபம்
தீ
சூரியன்
கடல்
வயல்
கன்றுடன் பசு
முகில் சூழ்மலை
செஞ் சந்தனம்
சிவலிங்கம்
மிருதங்கம்

ஆதாரம் :
சேலம் சமயப்பிரச்சார வெளியீடு.
தகவல் : ஆர்.பி. சாரதி

முன்னுரை :

வைணவத்தை வளர்க்க ஆழ்வார்கள் பாடுபட்டனர். சமயம் வளர்க்கும் உயரியநோக்கத்தோடு அவர்கள் பாடிய பாடல்கள் தமிழுக்குப் பெருஞ்சிறப்பினை அளித்தன. ஆழ்வார்கள் மனிதரைப் பாடாமல் கோயில் கொண்டு அருள்புரிந்த திருமாலையே பாடி உயர்ந்தவர்கள் ஆனார்கள். தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் மாணிக்கவாசகரைப் போலத் திருப்பள்ளி எழுச்சியை இறைவன் மீது பாடி மகிழ்ந்தார். அவர்தம் பாடல்களின் பக்திப்பெருக்கினைக் காண்போம்.

பிறப்பு :

சோழநாட்டில் மண்டங்குடியில் மறையவர் மரபில் அவதரித்தார். மார்கழிமாதம் கேட்டை நட்சத்திரத்தில் இறைவனது வனமாலையின் அம்சமாக அவதரித்தார். விப்பிரநாராயணன் என்பது இவரது இயற்பெயர். எட்டெழுத்தின் பெருமையை உணர்ந்து திருவரங்கப்பெருமானையே உள்ளம் நாட அவனது திருவடிகளைப் பணிந்தார். திருவரங்கத்தில் திருநந்தவனம் அமைத்து பூமலைக் கட்டி இறைவனுக்குச் சூட்டி வந்தார்.

பாடிய பாசுரங்கள் :

இவர் திருமாலை, திருப்பள்ளியெழுச்சி என இரண்டு பகுதிகளாகப் பாசுரங்களைப் பாடியுள்ளார். திருமாலை 45 பாசுரங்களையும், திருப்பள்ளி எழுச்சி 10 பாசுரங்களையும் கொண்டது. அரங்கநகர்ப் பெருமானைப் பற்றிய அழகிய பாடல்களின் மாலையாகத் திகழ்வதால் இப்பெயர் பெற்றது. இவரது காலம் எட்டாம் நூற்றாண்டு ஆகும்.

இந்திரலோகம் ஆளும்
அச்சுவை பெற்றினும் வேண்டேன்
அரங்கமாநகருளானே

‘திருவரங்கத்தில் கோயில் கொண்டுள்ள எம்பெருமானே! வேதங்களில் மக்களின் காலம் நூறு ஆண்டுகள் என விதிக்கப்பட்டுள்ளது. பாதிக்காலம் தூக்கத்தில் கழிந்துவிடும். பசியும், நோயும், வயோதிகமும் ஆகிய துன்பங்கள் நிறைந்த இப்பிறவியை வேண்டேன் என்கிறார்.

வேதநூல் பிராயம் நூறு மனிசர்-
தாம் புகுவரேலும்
பாதியும் உறங்கிப்போகும்
நின்றதில் பதனையாண்டு
பேதபாலகனதாகும் பிணி
பசிமூப்புத் துன்பம்
ஆதலால் பிறவிவேண்டேன்
அரங்கமாநகருளானே- 874

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்

திரு. ச. முத்துச்சாமி - புத்தூர்.

திருமாலை :

‘பசுமை பொருந்திய பெரிய மலை போன்ற மேனியும், பவளவாயும், தாமரை மலர் போன்ற கண்களையும் உடையவனே! அமரர்களுக்குத் தலைவனே, இடையர்களின் குலக் கொழுந்தே! உன்னை வணங்கும் போது பெறும் இன்பத்தைத் தவிர யான் போய் இந்திரலோகத்தை ஆளும் பெரும்பதவியை நான் வேண்டேன் என்னை ஆட்கொள்வாயாக, திருவரங்கப்பெருமானே’ என்று கூறுகிறார்.

பச்சைமாமலை போல் மேனி

பவளவாய் கமலச்செங்கண்
அச்சுதா அமரர்ஏறே ஆயர்தம்

கொழுந்தே என்னும்
இச்சுவை தவிர யான் போய்

திருவரங்

கத்தில் உள்ள சோலைகளின் அழகைப்பற்றிக் கூறும் பாடல் இது.

வண்டினம் முரலும் சோலை
மயிலினம்

ஆலும் சோலை
கொண்டல் மீதணவும் சோலை
குயிலினம் கூவும் சோலை
அண்டர்கோன் அமரும் சோலை
அணிதிருவரங்கம் என்னா
மிண்டர் பாந்துண்ணும் சோற்றை
விலக்கிநாயக்கடுமினீரே - 885

“கடலின் கரிய நிறத்தையுடைய பெருமானே! மேற்குத்திசையில் திருமுடியைவைத்தும், கிழக்கில் திருவடியை நீட்டியும், வடக்கில் தனது பின்புறத்தைக் காட்டியும், தெற்குத்

திசையில் இலங்கையைப் பார்த்த
தபடி பள்ளியறையில் நித்திரை
செய்யும் உனது கோலத்தை
நான் பார்ப்பதால் எனது உட
லும் உருகுகின்றதே” என்பதாக
அமைந்த பாடல் இது.

குடதிசை முடியவைத்துக்
குணதிசைபாதம் நீட்டி
வடதிசை பின்புகாட்டித் தென்திசை
இலங்கைநோக்கி
கடல்நிற்க கடவுள் எந்தை
அரவுணைத்துயிலுமாகண்டு
உடலெனக் குருகுமாலோ
என்செய்கேன் உலகத்தீரே - 890

“கங்கையிலும்
புனிதமான காவிரியாற்றின் நடு
வில் வெள்ளம் பெருகிப்பாய்
கின்ற சோலைகள் நிறைந்த
திருவரங்கத்தில் எம்பெருமான்
சயனத்திருக்கோலத்தில் காட்சி
தருவதைக் கண்ட நான் அவரை
எவ்வாறு மறைந்து வாழமுடி
யும். நான் அறிவற்ற பேதை.
அவனே என்தெய்வம்” என
உள்ள உறுதியோடு கூறுகிறார்.

கங்கையிற் புனிதமாய் காவிரி
நடுவு பாட்டு
பொங்குநீர் பரந்து பாயும்
பூம்பொழில் அரங்கத்தன்னுள்
எங்கள் மால் இறைவன் ஈசன்
கிடந்ததோர் கிடக்கை கண்டும்
எங்ஙனம் மறந்து வாழ்கேன்
ஏழையேன் ஏழையேனே - 894

“மேகத்தின் கரிய நிறத்தை
உடையவனே, கண்ணபிரானே!
ஊரில் எனக்கு காணி நில
மும் இல்லை. உற்றார் உறவி
னர்களும் இல்லை. இவ்வுலகில்
உன்னுடைய திருவடிகளையும்
தஞ்சம் எனப் பற்றுவவனாகவும்
இருக்கிறேன். உன்னை எண்
னிக கதறுகின்றேன். அரங்கத்
தில் கோயில் கொண்டுள்ள எம்
பெருமானே, உன்னைத் தவிர
எனக்கு யார் உளர்” என

அவனை நோக்கிப்பாடும் பாட
லாவது:

“ஊரிலேன் காணியில்லை உறவு
மற்றொருவர் இல்லை
பாரில் நின்பாதமூலம் பற்றிலேன்
பரம மூர்த்தி
காரொளிவண்ணனே ஓ கண்ணனே
கதறுகின்றேன்
ஆளுர்களாகண் அம்மா
அரங்கமாநகருளானே - 900

திருப்பள்ளியெழுச்சி

ஆழ்வாரின் திருப்பள்ளியெ
ழுச்சிப் பாடல்கள் இனிமையும்
எளிமையும் நிறைந்தவை. விடி
யற்காலையில் இறைவனைத்
துயிலெழுப்பும் பத்துப்பாடல்க
ளைப் பாடித்தொழுதால் நம்பிற
வித்துன்பங்கள் யாவும் நீங்கும்.

“சூரியன் கிழக்கில் சிகரத்தின்
உச்சியில் தோன்றினான். இருள்
நீங்கி ஒளிபரவியது. காலைப்
பொழுதைக் கண்ட மலர்கள்
விரிந்து தேனைச் சொரிந்
தன. தேவர்களும் அரசர்களும்
திரண்டு வந்து கூடி உள்ளார்
கள். அவர்களுடன் வந்த அவர்
களின் வாகனமாகிய ஆணயா
னைகளும், பெண் யானைகளும்
சேர்ந்து வந்துள்ள ஒலியும்
வாத்தியக்கருவிகளின் ஒலியும்
அகலவீசுகின்ற கடல்போல உள்
ளது இத்திருவரங்கம். அங்குக்
கோயில் கொண்டு விளங்கும்

திருவரங்கப்பெருமானே! பள்ளி
எழுந்தருளுவாயாக” எனப்பாடு
கிறார்.

கதிரவன் குணதிசைச் சிகரம்
வந்தணைந்தான்
கனஇருள் அகன்றது காலையும்
பொழுதாய்
மதுவிரிந்து ஒழுகினமாமலரெல்லாம்
வானவர் அரசர்கள் வந்து
வந்து தீண்டி
எதிர்திசை நிறைந்தனர்
இவரோடும் புருந்த
இருங்களிற்று ஈடமும்
பிடியொடுமுரசும்
அதிர்ந்தலில் அலைகடல்
போன்றுனது எங்கும்
அரங்கத்தம்மா பள்ளி
எழுந்தருளாயே - 917

“பறையும், மத்தளமும், வாத்தி
யமும், வீணையும், புல்லாங்கு
ழலும் ஆகிய இசைக்கருவி
களின் ஒலி எங்கும் முழங்கு
கின்றது. இசை கூட்டிப்பாடு
கின்ற கின்னரர், கருடர், கந்
தர்வர, மாத்வர், வானவர், சார
ணர், இயக்கர், சித்தர் ஆகியோ
ரும் உன் திருவடிகளைத் தொழு
வதற்காக இரவெல்லாம் வருந்தி
மயங்கி நிற்கின்றனர். ஆத-
லால் அவர்களுக்கு உன் பகல்
காட்சியை அருள, அரங்கத்துப்
பெருமானே! பள்ளி எழுந்தரு
ளாயே”.

ஏதமில் தண்ணுமை எக்கம்

மத்தனியே

திருப்பதியிலுள்ள ‘ஸிவிம்ஸ்’ எனும் நவீன மருத்துவம
னைக்கு நன்கொடை அனுப்ப விரும்புவோர் கீழ்வரும்
தகவல்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

தொலைபேசி எண்கள் : 08574 - 22222 இணைப்பு : 2222
- 22142

ஃபேக்ஸ் எண். : 918574 - 24603

E - MAIL - NICNET - SVIMS - ROOT

யாழ்குழல் முழுவமோடு
இசைநிசைகெழுமி
தேங்கள் பாடினர் இன்னார்
கெருடர்
கந்தருவரவர் கங்குலுள்எல்லாம்
மாதவர் வானவர் சாரனர் இயக்கர்
சித்தரும் மயங்கினர்
திருவடிதொழுவான்
ஆதலில் அவர்க்கு நான்
ஒலக்கம் அருள
அரங்கத்தம்மா பன்னி
எழுந்தருளாயே - 925

“காவிரி நீரால் சூழப்பட்ட
திருவரங்கத்தில் துயில் கொண்
டுள்ள பெருமானே! மணமுள்
ளதாமரை மலர்கள் மலர்ந்து
விட்டன. கதிரவன் கட
லில் உதயமாகிவிட்டான். கன்
னிப்பெண்கள் நீராடி ஆடை
களை உடுத்திக்கொண்டு கரை
யேறி விட்டார்கள். தொடுக்
கப்பெற்ற திருத்துழாய் மாலை
யும் பூக்குடலையும் விளங்கு
கின்ற தோளையுடைய தொண்
டர் அடிப்பொடி என்னும் பெய
ரையுடைய எனக்கு அருள்பு
ரிந்து உன்னுடைய அடியார்
களுக்கு ஆளாக்க வேண்டும்.
அதற்காகத் திருப்பள்ளி எழுந்
தருளுவாயாக” என்று இறுதி
யாகப் பாடுகிறார்.

முடிவுரை :

ஆழ்வார் தன் இயற்பெய
ரைத் தவிர்த்து தொண்டர்
அடிப்பொடி எனத் திருநாமம்
பூண்டு அரங்கனையே வணங்
கும் உள்ளம் உடையவராக
விளங்கினார். அவர்தம் பாடல்
கள் பக்திச்சுவைமிக்கவை. படிப்
போரின் உள்ளம் நெகிழ்ச்செய்
யவல்லவை. அங்ஆழ்வார் அரு
ளிய பாசுரங்களைப்பாடி அரங்
களின் திருவருளைப்பெறுவோ
மாக!

தி.தி. தேவஸ்தானத்தாரின்
ஸ்ரீபத்மாவதி தாயார் திருக்கோயில்,
திருச்சானூர்.

தினசரி நிகழ்ச்சி நிரல்கள்:

காலை

5-00 முதல் 5-30 வரை -- சுப்ரபாதம்
5-30 ,, 6-00 வரை --ஸகஸ்ரநாம அச்சனை ரூ. 6-00
(நான்கு நபர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர்.)
6-00 ,, 6-30 வரை --சுத்தி--முதல்மணி
6-30 ,, 11-30 மதியம்--ஸர்வதரிசனம்
11-30 ,, 12-30 ,, --சுத்தி 2-வது மணி
12-00 ,, 6-00 மாலை--ஸர்வதரிசனம்
6-00 ,, 6-30 ,, --சுத்தி, 3-வது மணி
6-30 ,, 9-15 ,, இரவு--ஸர்வதரிசனம்
9-15 ,, 9-30 ,, --சுத்தி, ஏகாந்தசேவை.

வெள்ளிக்கிழமைகளில்

காலை

9-00 முதல் 10-00 வரை --அபிஷேகம் (ரூ.100/- செலுத்தி
இரு நபர்கள் பங்கேற்கலாம்)
9-00 முதல் 10-00 ,, --அபிஷேக தரிசனம்
(ரூ. 5/-நபர் ஒருவருக்கு)

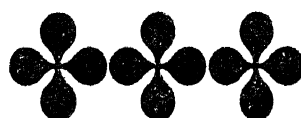
ஆர்ஜிதக் கட்டண விவரங்கள்

1 தரிசனம்--சிறப்பு நுழைவுக் கட்டணம் ரூ. 5/- நபர் ஒருவருக்கு)

ஆர்ஜித நைவேத்தியங்கள் ஆர்ஜித சேவைகள்

(அ) பொங்கல்	,, ரூ. 110/-	(அ) திருச்சி உற்சவம்ரூ. 63-00
(ஆ) புனியோதரை	,, ரூ. 100/-	(ஆ) யானை வாகனம்ரூ. 82-00
(இ) தத்யோதனம்	,, ரூ. 75/-	(இ) தோலோற்சவம்ரூ. 160/-
(ஈ) கேஸரிபாத்	,, ரூ. 180/-	(ஈ) வெள்ளிக்கிழமைகளில் மட்டும்)
(உ) சர்க்கரைப் பொங்கல்	,, ரூ. 135/-	(ஈ) திருப்பாவாடை ரூ.2000/- (கிருஹஸ்தர்க்கு 5 கிராம் எடை யுள்ள வெள்ளி டாலர் கொடுக்கப் படும்.
(ஊ) தோசை	,, ரூ. 300/-	(அர்ச்சனை(அஷ்டோத்ரம்)செய்ய விரும்பும் பக்தர்கள் அதற்கான ரூ. 1-50க்கான டிக்கெட்டினைக் கோயிலிலே வாங்கிக்கொள்ள லாம். இதுபோது பக்தரின் பெய ரும், கோத்ரமும் வாசிக்கப்படும்)
(எ) ஸாகரபாத்	,, ரூ. 150/-	
(ஏ) ஸீரா	,, ரூ. 300/-	

* திருப்பதியிலிருந்து 5 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள திருச்சானூருக்குப்
போய்வர பேருந்து வசதிகளுண்டு.

- கங்கணம் - தோள்வளை; கைவளைக்கும் பேர்
- கங்கிருள் - ராத்திரி இருள்
- கங்குல் - இரவு
- கங்கையான் - கங்கையைத் தலையிலே தரித் திருக்கும் சிவபெருமான்
- கச்சி - திருவெஃகா, காஞ்சியிலுள்ள திவ்யதேசம்

- கச்ச - வேஷடிக்குமேலே இடுப் பில் இறுகக்கட்டிய துண்டு; கொங்கைக்கச்சு; ரவிகை
- கசம் - கயம்; குளம்
- கசிகை - ஈரமாகை; நெஞ்சு நெகிழ்கை
- கசை - பசை; சாட்டை
- கஞ்சன் - கம்சன்
- கட்கண் - ஊனக்கண்; புறக்கண்
- கட்கிலி - கண்ணுக்கு இலி; புறக்கண் ணுக்குத் தோற்றுவன்.
- கட்டக்குடியன் - துன்பப்படுகின்ற குடும்பி; பொல்லாதவன்
- கட்டடங்க - முழுவதும்
- கட்டணம் - கட்டடம்
- கட்டணமாய்க் - அசையாது/விட்டுப்போகாது
- கிடத்தல் - கிடத்தல்
- கட்டம் - கஷ்டம்
- கட்டவிழ் - அலர்ந்த தாமரை
- தாமரை - திருத்தம்; அளவு; முறைமை
- கட்டளை - ஒழுங்குபடுதல்
- கட்டளைப்படு - தல்
- கட்டி - கற்கண்டு; கருப்புக்கட்டி
- கட்டிக்கொண்டு - பேணிக்கொண்டு
- கட்டிப்பொன் - சுத்தம் செய்யாத பொன்
- கட்டுரை - வெறும் பேச்சு; நற்சொல்; தெளிவுச்சொல்
- கட்டுவிச்சி - குறிசொல்லுகிறவள்
- கட்டெழில் - கடி கட்டாய், பரிமளம் உள்ள சோலை; கட்டு-செறிவு, நெருக்கம்
- சோலை - முறியடிக்கும் எறும்பு; முறியக்கடிக்கையாவது துண்டிக்கை
- கட்டெறும்பு - கொட்டாவி கொள்ளாமல் மூரிநிமிராதே கட்டி வைத் தாற்போல் அசையாதிருத் தல்
- கட்டேறி - தாண்டுகை
- கடக்கை - விலகி இருத்தல்
- கடக்க இருத்தல் - தூரத்தில் இரு
- கடக்க வர்த்தி - மதயானை
- கடக்களிற்று - கணக்கிடல்; கணக்குப் பார்த் தல்
- கடக்கிடல் - காப்பு; காரணம்
- கடகு - அளத்தல்
- கடத்தல் -

வைணவ வழக்குச்சொற்களும் பொருள்களும்

திரு. மா. வரதராஜன் - திருப்பதி.

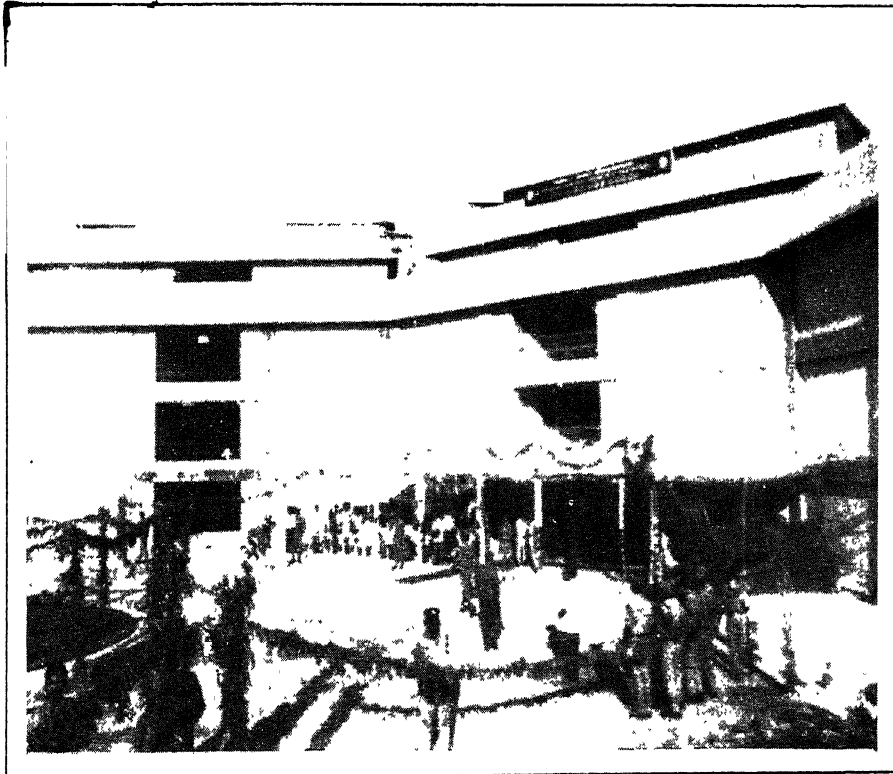
கடந்தது	- அழித்தது; முடித்தது	கடைசிமார்கள்	- பள்ளச்சிகள்; கடைசி ஜாதி மார்
கடந்தநம்பி	- அழியச்செய்த நம்பி	கடைகூட	- இரண்டு பக்கமும் குவிய
கடம்பு	- கடம்ப மரம்	கடைத்தலை	- வாசல்; தலைக்கடை
கடமை	- வரியிறுக்கை; வட்டியும் வரியும் கொடுக்கை	கடைதாம்பு	- கடைகிற கயிறு
கடம்பெரும்	- கடலைக் காட்டிலும் பெரிய	கடைதிறவாய்	- கதவைத் திறவாய்; கடை வாசலாய் அங்குள்ள கதவு
படை	- படைவெள்ளம்	கடைப்பணிக் கூட்டம்	- ஆபரணங்களின் நுனிகூடுமிடம், பிடரியில் கொக்குவாய் முதலானவை உள்ள ஆபரணங்கள் செய்யும் இடம்
கடல் மண்	- கடல் சூழ்ந்த பூமி	கடைப்பிடி	- ஆயுள் வரை விடாமல் பிடித்திருப்பது
கடல் வட்டம்	- கடலுக்கு உட்பட்ட பூமி	கடையர்	- மூங்கிற்பறையர்; மருத நிலத்தவர்
கடலமுதம்	- கடலைக் கடைந்து வாங்கிய அமுதம்	கடையா	- கறக்கிற மூங்கில் குழாய்
கடவது	- உரியது; தக்கது	கடைவெண்	- கடைந்தெடுத்த வெண்ணெய்
கடவார்	- உரியவர்	கடையெண்	- கண்ணுக்குக் காண முடியாத படி
கடவுள்	- தெய்வம்	கண்கொளா	- கண்மூடியபடி
கடனாடு	- கொடுத்த கடனுக்குப்போலே அவசியம் அநுபவிக்கத்தக்க தான நாடு	கண்செறியிடுகை	- துக்கம்
கடாகின்றவாறு	- நடத்தும் விதம்	கண்செறிவு	- கண் பரந்திருக்கை
கடாம்	- மதம்; ஆண்கூடு; வினா	கண்டகர்	- கண்டகம் - முள். அது போல இருப்பவர்
கடாய	- கடத்தலாய் அளக்கை	கண்டகாலம்	- நிர்ணயித்தகாலம்; ஏற்பட்ட காலம்
கடாரநீர்	- கொப்பரை நீர்	கண்டது	- ஏற்பட்டது
கடி	- சிறப்பு; தேன்; பெருமை; அழகு; ஒளி; புதுமை; செவ்வி; பரிமளம்	கண்டபடி	- மனம் போல்
கடிக் கூறு	- கடித்தகூறு - எச்சிலான கூறு	கண்டசீர்	- கேட்டுப்போகையன்றிக்கே கண்ணிலே கண்டு அநுபவிக்கும்படியாக
கடிப்பித்தல்	- நீக்குதல்	கண்டசுவடு	- அடையாளம்
கடிப்பு	- குண்டலம்	கண்டதோடு	- நம்பிக்கையில் பயன் கண்ட போது
கடிச்சோதி	- கடி-இடுப்பாய், அதன் ஒளி	கண்டம்	- கழுத்து
கடிநகர்	- சிறப்புடைய நகர்	கண்டல்	- தாழை
கடியார் காணையர்	- நெஞ்சில் நன்மையின்றிக்கே பிறரை நலிய நலிய இளகிப் பதியாநின்ற பருவத்தை உடையவர்	கண்டிகை	- கண்டாபரணம்; கழுத்துக்கு இடும் ஆபரணம், கண்டிகை ஆரம்; மகர கண்டி போன்ற ஆபரணம்
கடிறு	- யானை; கெடிறு என்கிற மீனைக் கெளிறு என்றும் கருடனைக் கருளன் என்றும் சொல்லுவது போல் களிறு என்பது கடிறு ஆயிற்று.	கண்டிலோமீ	- கண்டிலோமே
கடுநடையிட்டுச் செல்லல்	- விரைந்து செல்லல்	கண்டிரம்	- ஆசையை உண்டாக்குவது
கடுங்கணை	- கொடிய அம்பு	கண்டு	- கற்கண்டு
கடுவன்	- ஆண் குரங்கு	கண்டோழுக்கு	- கண்ட நமக்கு
கடைக்கூட்டு	- முடித்துத்தருகை; நடத்துகை	கண்ணகம்	- கண்ணில்
கடைகட்டுகை	- நிறுத்துகை	கண்ணமங்கை	- 108 திவ்ய தேசங்களில் ஒன்று
கடைக்கட்பிடி	- கடைபோகப்பிடி. அதாவது நடுவேவிடாதே முடியப்பிடி	கண்ணறையர்	- குருடர்; கண்ணோட்டமற்றவர்
கடைக்கொண்டு	- எல்லார்க்கும் கடைசியிலே	கண்ணழிக்கல்	- தயை பண்ணாதிருத்தல்
கைதொழும் பக்தர்கள்	- தங்களையிட்டுக் கொண்டு கைதொழும் பத்தர்கள்	கண்ணன்	- கண் போன்று நிர்வாககன்; கிருஷ்ணன்
கடைக்கூழை	- எல்லார்க்கும் பின்னே வருகிற திரள்	கண்ணன் குறுங்குடி	- 108 திவ்ய தேசங்களுள் ஒன்று
கடைகயிறு	- தயிர் கடையும் கயிறு		
கடைச்சரி	- கடைச்செறி; ஒருவிரலிலே சீழும் மேலும் இடுகிற மோதிரம்		

செய்திச் சுருக்கம்...

திருமலையில்....

அண்மையில் திருப்பதி அடுத்த திருச்சானூரில் நடைபெற்ற ஸ்ரீயாகத்தில் பங்கேற்க வருகை புரிந்த ஆந்திர மாநில முதல்வர் திரு. என்.டி. ராமாராவ் அவர்கள், திருமலையில் உள்ள 'ஸப்தகிரி' சத்திர கட்டிட வளாகத்தில் 'மந்தாகினி' எனும் ஆரூவது கட்டிடத்தைத் திறந்துவைத்தார். சுமார் ரூ. 1.80 கோடி செலவில் கட்டப்பட்ட இந்தக் கட்டிடத்தில் யாத்திரிகர்கள் இலவசமாகத் தங்கக்கூடிய 101 அறைகள் உள்ளன.

சுமார் ரூ. 2.15 கோடி செலவில் பத்தாண்டுகளுக்குள் கட்டி முடிக்கப்பட உள்ள, கழிவு நீரை தூய்மைப்படுத்தும் மைய வளாகத்திற்கு திரு. என்.டி. ராமாராவ் அவர்கள் அடிக்கல் நாட்டினார்.

திருமலைக்கோயிலின் தங்கம் மற்றும் வெள்ளித் தேர்கள் நிறுத்துமிடமான 'ரத மண்டபத்'தினை முதல்வர் அவர்கள் திறந்துவைத்தார். பொதுமக்கள் ரதங்களைக் காணும் வகையில் இம்மண்டபம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

திருமலைக் கோயிலுக்கு 17-3-94 அன்று மாலை திரு. என்.டி. ராமாராவ் அவர்கள் வருகை புரிந்தார். அதுபோது முதல்வர் அவர்கள் தக்க கோயில் மரியாதைகளுடன் தேவஸ்தான உயர் அலுவலர்களால் வரவேற்கப்பட்டார். தரிசனத்திற்குப் பிறகு ரங்கநாயகுலு மண்டபத்தில் தேவஸ்தானத்தின் சார்பில் கோயில் பிரஸாதங்களும், தேவஸ்தான சமய நூல்களும், ஒலி, ஒளிப் பேழைகளும் வழங்கப்பட்டன. அடுத்தநாள் காலை சுப்ரபாத சேவையில் முதல்வர் அவர்கள் பங்கேற்றார். முதல்வரின் வருகையின் போது ஆந்திரமாநில அறநிலையத்துறை ஆணையர் திரு. சி.எச். வெங்கடபதிராஜு, ஐ.ஏ.எஸ். அறநிலையத்துறை அமைச்சர் திரு. சிம்மாத்திரி சத்யநாராயண, கல்வி அமைச்சர் திரு. ஜி. முத்துகிருஷ்ணமநாயுடு, வருவாய்துறை அமைச்சர் திரு. சந்திரபாபுநாயுடு ஆகியோர் உடன் இருந்தனர்.

பதவி உறுதிமொழி

தி.தி. தேவஸ்தானத்தின் சிறப்பு அமைப்புக்குழு வின் உறுப்பினர்களாக ஆந்திர மாநில அறநிலையத்துறை அமைச்சர் திரு. சிம் மாத்திரி சத்யநாராயண, தி.தி. தேவஸ்தான செயலாட்சித்தலைவர் திரு. என். ரமேஷ்குமார், ஐ.ஏ.எஸ்., ஆந்திரமாநில அரசு அறநிலையத்துறை ஆணையர் திரு. சி. எச். வெங்கடபதிராஜு ஆகியோர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். மேற்படி உறுப்பினர்கள் தங்கள் உறுப்பினர் பதவிகளுக்கான உறுதிமொழியை அண்மையில் திருமலைக்கோயில் சன்னதியில் மேற்கொண்டனர்.

குங்கும பிரஸாதம்

திருச்சானூரில் உள்ள தி.தி. தேவஸ்தானத்தாரின் ஸ்ரீபத்மா வதி அம்மையார் திருக்கோயிலில், இனிமேற்கொண்டு கோயில் பிரஸாதமாக குங்குமப் பொட்டலங்கள் பக்தர்களுக்கு வழங்கப்படும்.

நன்கொடை

தி.தி. தேவஸ்தானத்தாரால் திருமலையில் நாளும் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் நித்ய அன்னதான திட்டத்திற்கென பம்பாயைச் சார்ந்த திரு. சிவ பாலசுப்ரமணியம் எனும் தொழிலதிபர் அண்மையில் ரூ. 10 இலட்சம் வழங்கினார்.

பாராட்டு

அண்மையில் திருமலை 'க்யூ' கட்டித்தொகுதியில் விசாகப்பட்டனத்தைச் சார்ந்த பக்தரொரு

வர் மறந்து விட்டுச் சென்ற ரூ. 40,000 கொண்ட பணப்பையினைக் கண்டெடுத்து தி.தி. தேவஸ்தான உயர் அலுவலரிடம் ஒப்படைத்த தேவஸ்தான ஊழியரான இளநிலை எழுத்தர் தி. எல்லப்பா அவர்களை மேலாண்மை பாராட்டியது.

ஆராதனை விழா

அண்மையில் சென்னை திருவல்லிக்கேணியில் புரந்தரதாஸரின் ஆராதனை விழா ஒன்று, தி.தி. தேவஸ்தானத்தாரின் தாஸ் ஸாகித்ய துறையின் சார்பில் வெகுச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. இதுபோது சமய நிகழ்ச்சிகளும் தேவஸ்தான சமய நூல் விற்பனையும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

பிரம்மோத்ஸவம்

திருப்பதியிலுள்ள தி.தி. தேவஸ்தானத்தாரின் ஸ்ரீ கோதண்டராம சுவாமி கோயிலின் வருடாந்திர பிரம்மோத்ஸவம் 28-3-95 முதல் 6-4-95 வரை வெகுச்சிறப்பாகக்கொண்டாடப்பட உள்ளது. 1-4-95, 3-4-95 மற்றும் 5-4-95 ஆகிய நாட்களில் முறையே நடைபெறும் கருட வாகனம், ஹனுமந்த வாகனம், திருத்தேர் ஆகியன இப்பிரமோத்ஸவத்தின் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளாகும்.

திருப்பதியிலிருந்து சுமார் 60 கி.மீ. தொலைவில் திருப்பதி - ஊத்துக்கோட்டை பேருந்து வழிச்சாலையில் உள்ள நாகலா புரம் எனும் ஊரில் உள்ள தி.தி. தேவஸ்தானத்தாரின் ஸ்ரீவேத

வல்லி சமேத ஸ்ரீவேதநாராயண சுவாமி திருக்கோயிலின் வருடாந்திர பிரம்மோத்ஸவம் 14-4-95 முதல் 25-4-95 வரை வெகு விமர்சையாகக் கொண்டாடப்பட உள்ளது.

உத்திரபிரதேச மாவட்டம் ரிஷிகேஷ் எனும் இடத்திலும், ஆந்திரமாநிலம் சித்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள (புத்தூருக்கு அருகில்) நாராயணவனத்திலும் உள்ள தி.தி. தேவஸ்தானத்தாரின் ஸ்ரீவேங்கடேஸ்வர சுவாமி கோயில்களின் வருடாந்திர பிரம்மோத்ஸவங்கள் 11-5-95 முதல் 20-5-95 வரை வெகுச் சிறப்பாகக்கொண்டாடப்பட உள்ளன.

வசந்தோத்ஸவம்

திருமலையில் ஸ்ரீவேங்கடேஸ்வர சுவாமி கோயிலின் வருடாந்திர 'வசந்தோத்ஸவ' திருவிழா 13-4-95 முதல் 15-4-95 வரை மூன்று நாட்களுக்குக் கொண்டாடப்படும்.

ஸ்ரீயாகம்

உலகில் அமைதி நிலவும், வளம் பெருகவும் திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம் 13-3-95 முதல் 17-3-95 வரை திருப்பதி அடுத்துள்ள, ஸ்ரீபத்மாவதி தாயார் கோயில் கொண்டுள்ள திருச்சானூர் தோலப்பத்தோட்டத்தில் திரிதண்டி ஸ்ரீமந் நாராயண இராமானுஜ சின்ன ஜீயர் தலைமையில் சதுர்விம்சதி 'ஸ்ரீயாகம்' எனும் புனித வேள்வி வெகுச்சிறப்பாக நடைபெற்றது. இவ்வேள்வி சம்பந்

ஸப்தகிரி

தமாக வேள்விச்சாலை அரங்கம் முழுவதும் பந்தல் போடப்பட்டு, மின்விளக்குகளாலும், வண்ண மலர்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு விழாக்கோலம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. 12-3-95

அன்று காலை ஸ்ரீபாஷ்யம் அப்லாசார்யலு, ஸ்ரீராமச்சந்திராசார்யலு ஆகியோரால் ஸ்ரீகுத்தம் போன்ற பாராயண நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. பின்னர் அன்றுமாலை, வசந்த மண்டபத்தில் வேள்விக் கான பூமிபூசை மேற்கொள்ளப்பட்டது. பின்னர் ஜீயர் சுவாமிகள் தலைமையில், தி.தி. தேவஸ்தானத்தின் உயர் அலுவலர்கள் உடன் இருக்க யாகத்திற்கான 'அங்குரார்ப்பணம்' நடைபெற்றது. மேலும் திருமலை ஜீயர் தலைமை வகிக்க, ஸ்ரீமாகண்டி ஸ்ரீரங்காசார்யலு பிரம்ம ஸ்தானம் மேற்கொள்ள, ஸ்ரீதோராமசார்யலு வேள்வித்தலைவராக பங்கேற்க, தி.தி. தேவஸ்தான செயலாட்சித் தலைவர், ஆந்திர மாநில அறநிலையத்துறை ஆணையர், திருப்பதி தேவஸ்தான இணைச் செயலாட்சித் தலைவர், முன்னாள் தேவஸ்தான பொறுப்பாண்மைக் குழு உறுப்பினர் திரு. பி. வெங்கடேஸ்வரலு, தர்மபிரசார பரிஷத் செயலர் திரு. மேட்சானி மோகன் ஆகியோர் ஹோம குண்ட ஐமனர்களாகத் திருமலை ஜீயர் அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டனர்.

அடுத்த நாள் 13-3-95 அன்று காலை 6 மணி அளவில் யாகசாலையில் 'கலச ஸ்தாபனம்' மேற்கொள்ளப்பட்டது. பிறகு ஸ்ரீ பத்மாவதி தாயார் ஹம்ஸ வாகனத்தில், சக்கரத்தாழ்வார் முன்செல்ல திருவீதி திருவலம் வந்தார். காலை 9 மணி அளவில் அரணிக்கட்டை மூலம்

அக்னி மதனம் எனும் தீப்பொறி உண்டாக்கும் புனித பணி மேற்கொள்ளப்பட்டு, ஹோமகுண்டத்தில் அக்னி பகவான் பிரவேசிக்கப்படும் திருப்பணி நடைபெற்றது. பிறகு துவஜாரோஹணம் மேற்கொள்ளப்பட்டு, ஆஸ்தான மண்டபத்தில் 'ஸ்தபன திருமஞ்சனம்' எனும் இரண்டுமணி நேர நிகழ்ச்சிகள் திரு. எம்.ஜி. சாரி தலைமையில் நடைபெற்றது. கும்பகோணத்தைச் சார்ந்த சக்ரபாணி பட்டர் அவர்கள் மேற்படி அபிஷேகத்தினை நடத்திவைத்தார். பின்னர் சின்னஜீயர் தலைமையில் ரூ. 25 செலுத்தி பக்தர்கள் பலர் கலந்துகொண்ட லக்ஷ்மீ பூஜை நடைபெற்றது. இதுபோது, இவ்வேள்வி நிகழ்ச்சிகளைக் காண வந்த ஏற்பேடு வியாசாஸ்ரமம் பீடாதிபதி ஸ்ரீவித்யானந்தகிரி சுவாமிகள் வாழ்த்துக்கள் பல கூறினார். பின்னர் பிரவசன மண்டபத்தில் விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாராயண நிகழ்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அன்று மாலை ஆஸ்தான மண்டபத்

தில் பத்மாவதி தாயார் வீணை மீட்டும் சரஸ்வதி கோலத்தில் அமர்ந்து பக்தர்களுக்கு அருள் பாலித்தார். அன்று இரவு தாயார் கோயிலுக்குத் திரும்ப அன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன.

இரண்டாம் நாளான 14-3-95 அன்று காலை நடைபெற்ற சுப்ரபாதத்திற்குப் பிறகு, ஸ்ரீபத்மாவதி தாயார் அனுமந்த வாகனத்தில் எழுந்தருளி பக்தர்களுக்கு அருள்பாலித்தார். வேள்விச்சாலையில் பிரபந்த பாராயணம் நடைபெற, ஆஸ்தான மண்டபத்தில் கர்நாடக மாநிலத்தைச் சார்ந்த ஸ்ரீவரதராஜ பட்டர், பதரி நாராயண பட்டர் தலைமையில் அபிஷேக நிகழ்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அன்று மாலை தாயார் அனந்தன் மீது எழுந்தருளி, 'சேஷசாயினி'யாக ஆண் உருவத்தில் பக்தர்களுக்குத் திருவருள் புரிந்தார். திரு. மாகண்டி ரங்காசார்யலு, உ.வே. கோபாலகிருஷ்ணமாசார்யலு ஆகியோர்

தாயாரின் புருஷாகாரத் தன் மையை விளக்கிப் பேசினர்.

மூன்றாம் நாளன்று தாயார் கருடவாகனத்தில் எழுந்தருளி திருவீதி வலம் மேற்கொண்டார். அன்று காலை நடைபெற்ற ஸ்தபன திருமஞ்சன நிகழ்ச்சியில், முன்னாள் தி.தி. தேவஸ்தான செயலாட்சித் தலைவர் திரு. டி.வி.எல்.

என். மூர்த்தி, திரு. ஜி. குமாரசுவாமி ரெட்டி ஆகியோரும் பங்கேற்றனர். அன்று மதியம் நடைபெற்ற லக்ஷ்மீ பூஜையில் நூற்றுக்கணக்கான பக்தர்கள் பங்கேற்றனர். அன்று மாலை 'காளியங்க மர்த தன்' திருக்கோலத்தில் பத்மாவதி தாயார் சேவை சாதித்தார்.

நான்காம் நாளான 16-3-95 அன்று ஸ்ரீபத்மாவதி தாயார் கஜவாகனத்தில் எழுந்தருளி நகர வீதிகளில் திருவீதிவலம் மேற்கொண்டு பக்தர்களுக்கு அருள் பாலித்தார். அன்று காலை நடைபெற்ற ஸ்தபன திருமஞ்சனம் எனும் அபிஷேகம் மற்றும் யாக நிகழ்ச்சிகளிலும், ஆந்திரமாநில அரசு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் ஜி.முத்துகிருஷ்ணமநாயுடு, தேவஸ்தான செயலாட்சித் தலைவர் ஆகியோர் பங்கேற்றனர். கோயிலின் ஊஞ்சல் சேவை மண்டபத்தில் ஸ்ரீபத்மாவதி தாயாரின் திருக்கல்யாண உத்ஸவமானது வைணவ திருமணச் சடங்குகளைப் பின்பற்றி வெகுச்சிறப்பாக நடைபெற்றது. இதுபோன்ற தாயாரின் திருக்கல்யாண உத்ஸவம் திருக்கோயிலில் நடைபெறுவது இதுவே முதல்தடவை என்றும் இந்நிகழ்ச்சி எதிர் காலத்தில் ஒரு வருடாந்திர கோயில் நிகழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும் என்றும், திரிதண்டி சின்ன ஜீயர் சுவாமிகள் தம் கருத்தைத் தெரிவித்தார்.

ஏற்பேடு வியாஸ்ரமம் ஆகிய திருமடங்களைச் சார்ந்த பிரதிநிதிகளால் அம்மடங்களின் சார்பில் வாழ்த்தப்பட்டார். பின்னர் இவ் 'ஸ்ரீயாகத்தில்' பங்கேற்ற வேத பண்டிதர்களான 'ரித்விக்கு'கள் சன்மானம் அளிக்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டனர். அன்று மதியம் துவஜாவ ரோஹணம் எனும் கருடக்கொடி இறக்கல் நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது.

இவ்வைந்து நாட்கள் நடைபெற்ற ஸ்ரீயாகத்தின் போது சுமார் 15000 பக்தர்கள் ரூ. 25/- செலுத்தி 'லக்ஷ்மீ பூஜை' எனும் சிறப்பு நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டனர். மேலும் இவ்யாகத்திற்காக நாட்டின் பல் வேறு பகுதிகளிலிருந்து வருகை புரிந்த பக்தர்களுக்கு அன்ன தான வசதி வழங்கப்பட்டது. இவ்வைந்து நாட்களின் போது காலை முதல் இரவு வரை தி.தி. தேவஸ்தானத்தின் தர்மபிரசார பரிஷத், அன்னமாசார்யா திட்டத்துறை, ஆழ்வார் திவ்ய பிரபந்தத்திட்டத்துறை சார்பில் சமயம் மற்றும் இசை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. மேலும் தி.தி. தேவஸ்தான சமய நூல் விற்பனை நிலையம், ஆயுர்வேத மருந்து விற்பனை நிலையம் ஆகியனவும் செயற்பட்டன.

இவ்வைந்து நாட்கள் நடைபெற்ற ஸ்ரீயாகத்திற்காகப் பல் வேறு நிலைகளில் பணிபுரிந்த சுமார் 2000 தேவஸ்தான ஊழியர்களை, திரிதண்டி சின்ன ஜீயர் சுவாமிகள் ஒவ்வொவருக்கும் 'லக்ஷ்மீ' உருவம் பொறிக்கப்பட்ட பதக்கங்கள் வழங்கி பாராட்டினார்.

இறுதி நாளான 17-3-95 அன்று ஸ்ரீபத்மாவதி தாயார் ஸர்வ பூபால வாகனத்தில் எழுந்தருளி அருள் பாலித்தார். அன்று காலை நூற்றுக்கணக்கான பக்தர்கள் பங்கேற்ற லக்ஷ்மீ பூசைக்குப் பிறகு பூர்ணஹுதி எனும் 'விழா முடிவு' நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. இப்பூர்ணஹுதி நிகழ்ச்சி

களில் அன்று காலை திருச்சாஜாருக்கு வருகை புரிந்த ஆந்திர மாநில முதல்வர் திரு. என்.டி. ராமாராவ் அவர்கள், தம் துணைவியார் திருமதி. லக்ஷ்மிபார்வதி அவர்களுடன் பங்கேற்றார். இது போது, முதல்வர் அவர்கள் காஞ்சி காமகோடி பீடம், புஷ்பகிரி பீடம், சிருங்கேரி மடம்,

நூல் மதிப்புரை

ஞானசர நூல்

ஆசிரியர் : பி.ஆர். கிருஷ்ணன்

வெளியீடு : ஜகதாம்பா சேரிட்
டபிள் டிரஸ்ட், 20, லிங்கிச்
செட்டித்தெரு, சென்னை-
600001.

விலை : ரூ. 25-00 (122+8 பக்
கங்கள்)

வாசி யோகம் என்று
வழங்கப்பட்ட மூச்சின் ஒட்
டத்தை இயற்கை நெறிப்ப
டுத்தி, நன்மை-தீமைகளை உண
ரும் முன்னுணர்வு - தொலை
யுணர்வு நுட்ப கலை பற்றிய
நூல். சித்தர்களின் அரிய
முறைகளை மூலச் செய்யுள்க
ளுடன் விரிவுரையுடன் மேலும்
தொடர்புடைய பல செய்திக
ளையும் இணைத்து வெளியிட்
டுள்ளார் இந்நூலாசிரியர். சரம்
பார்த்து, ஆயுட் காலத்தை
அறியும் முறை, ஒளி வட்
டத்தை அறிதல் (AURA READ-
ING), நோய் அறிதல், மரணக்
குறி அறிதல், கர்ப்பக்குறி அறி
தல் போன்ற பலவகை நிமித்
தங்களை அறிந்து கொள்ளும்
முறைகளைத் திரட்டித் தொகுத்
தளித்திருக்கிறார். திரு. பி.ஆர்.
கிருஷ்ணன்.

மேனாட்டு ஆராய்ச்சியாளர்
களின் ஒருங்கிணைந்த களக்
கொள்கை (THE UNIFIED
FIELD THEORY), மனித ஒளி
வட்ட ஆய்வுகள் (BIOPHO-
TON EMISSION) கிரிலியன்
போடோகிரபி (KIRILIAN
PHOTOGRAPHY) ஆகியவற்று
டன் ஒப்பு நோக்கிவெளியிட்
டிருப்பின், இந்நூல் அறிவி
யல் வளரும் இக்காலச் சிறப்
பினை பெற்று எல்லோரா

லும் பாராட்ட பெற்றிருக்
கும். விஞ்ஞானப் பார்வையி
லிருந்து விலக்கப்பட்டு, யோக
நூலாக அடிப்படை கருத்துக்
களை அலச வேண்டிய ஒரு
கட்டாயத்துடன் காணப்படுகி
றது. பொன் மலர் நாற்றமு
டைத்தாயின் நன்று.

-சித்தூர் ஏ. சுந்தரராஜன்.

சாதன ரகசியம்

ஆசிரியர் : ஸ்ரீ அனுபவானந்த
சுவாமி

தமிழாக்கம் : பன்மொழிப் புல
வர் மு.கு. ஜகன்னாத
ராஜா

வெளியீட்டாளர் : ஸ்ரீ அனுபாவ
னந்த கிரந்திமாலா, எம்.ஜி.
ரோடு, பாபட்லா-522101
(ஆ.பி)

பக்கம் : 198; விலை: Popular
Edition Rs. 35/-; Library
Edition Rs. 70 /-; Superior
Edition Rs. 200/-

ஸ்ரீ அனுபாவானந்த சுவாமிக
ளால் தெலுங்கு மொழியில் எழு
தப்பட்ட நூலின் தமிழ் மொழி
பெயர்ப்பு இது. மூலநூலின்
பதினொன்றாவது பதிப்பு மட்
டுமின்றி சமஸ்கிருதம், ஆங்கி
லம், ஹிந்தி, வங்காளி, மணை
யாளம், கன்னடம், மராத்தி,
ஒரியா போன்ற பல மொழிக
ளிலும் இது மொழிபெயர்க்கப்
பட்டு லட்சக்கணக்கான வாச
கர்களது அமோக ஆதரவைப்
பெற்றிருக்கிறது.

சுவாமியின் பிரதம சிஷ்யை
யான மாதாஜி தியாகேசானந்
தாவுக்கு சுவாமி அவர்கள் எழு
திய ஆன்மீகக் கடிதங்களின்
தொகுப்பே இந்நூல் ஆகும்.

புரிதற்கு அரிய பல ஆன்
மீகக் கருத்துக்களை அனைவ
ரும் படித்துப் புரிந்து கொள்
ளும் வகையில் மிக எளிமை
யாக சுவாமிஜி அவர்கள் எடுத்
துரைத்திருக்கிறார்கள்.

37 கடிதங்கள் மூலம் ஆன்
மீக வாழ்க்கைக்கு அடிப்படை
யான யமநியமாதிகளும், சாதன
சதுஷ்டயமும் விளக்கி, சாதக
னுக்கு வெளியுலகையும், அதி
லுள்ள மக்கட் தொடர்பு
களையும் எடுத்துக்காட்டி, அக்
தொடர்பின் நெறிமுறைகளை
விளக்கி, வையத்துள் வ. ப்ர.
வாங்கு வாழும் வழியை ஆசி
ரியர் அழகாக விளக்குகிறார்.

ஆசனம், பிரணாயாமம், தியா
னம் போன்றவற்றின் உட்கருத்
துக்கள் அழகாக விளக்கப்படு
கின்றன. கட்டுரைகளைப் படிக்க
ையில் சுவாமிஜி நம்முடன்
நேரில் பேசுவது போலவே
உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது.

தமிழாக்கமும் சிறந்த முறை
யில் செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர், சுவாமி
விவேகானந்தரைப் பற்றிய மேற்
கோள்கள் அதிகம் ஆங்காங்கு
காணப்படுவது சுவாமிஜிக்கு
ராமகிருஷ்ண இயக்கத்துடன்
உள்ள தொடர்பை நன்குப் புலப்
படுத்துகிறது.

இந்நூல் ஒருமுறை
தொடர்ந்து படித்து முடித்த
பின் ஏதோ ஒரு பெரிய (ஆன்
மீக) விருந்து உண்ட திருப்தி
ஏற்படுகிறது.

ஆன்ம சாதகர்கள் அனை
வரும் இந்நூலைப் படித்துப்
பலன்பெற வேண்டுகிறேன்.

